Slujba Sfintei Mucenițe Filofteia de la Argeș

Răspunsuri pe 8 glasuri la Sf. Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur

Colecția de cîntări

Nr. 2, mai 2005

Centrul de Studii Bizantine Iași

Slujba Sfintei Mare Mucenițe Filofteia de la Argeș

Cîntările Vecerniei și Utreniei

Sfînta Liturghie a Sfîntului Ioan Gură de Aur

Răspunsuri pe opt glasuri

Colecția de cîntări

Centrul de Studii Bizantine IAȘI

Nr. 2, mai 2005

Acta Musicae Byzantinae

Cuprins

Sfînta Muceniță Filoteia 5
Cîntările Vecerniei şi Utreniei ale Sfintei Mare Mucenițe Filofteia 7
Răspunsuri pe opt glasuri la Sf. Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur 35

Coperta 1: Sfînta Mare Muceniță Filofteia, frescă interioară (sec. XX) din pronaosul vechii Catedrale Mitropolitane *Sf. Gheorghe* din Iaşi

Sfînta Muceniță Filoteia

Între sfinții pomeniți la 7 decembrie, Biserica Ortodoxă prăznuiește și pe Sf. Muceniță Filoteia – fecioara, ale cărei sfinte moaște se află la Curtea de Argeș de peste 600 de ani. Cu toate că documenetele referitoare la viața și pelerinajul moaștelor Sfintei Filoteia spre Țara Românească lipsesc, tradiția bisericească ne-a transmis cîteva date, din care am ales cîteva mai jos.

„După anumite știri privitoare la viața ei, aflăm că Sf. Filoteia s-a născut pe la începutul sec. al XIII-lea în orașul Tîrnovo, care pe atunci era capitala «imperiului româno-bulgar», întemeiat și condus o vreme de Petru și Asan, români de neam".[1]

Cînd a fost botezată i s-a pus numele Filoteia, care înseamnă «iubitoare de Dumnezeu». De aceea, în timpul scurtei sale vieți, de doar 12-13 ani, ea și-a arătat din plin iubirea față de Dumnezeu prin dragostea și mila față de semenii săi aflați în suferință (I Ioan 4,7-14). Probabil că amîndoi părinții ei erau credincioși ortodocși, dar numai despre mama sa ni s-a transmis că era cu adevărat credincioasă și evlavioasă, învățînd pe viitoarea sfîntă faptele de milostenie, postul, rugăciunea, precum și alte fapte bune care împodobesc viața adevăraților creștini. Mama sa a trecut de tînără la viața veșnică, iar Filoteia a rămas în grija tatălui ei, care și-a luat o altă femeie, cu totul diferită față de cea dintîi. Sfînta, însă, nu a uitat bunele învățături primite de la mama sa, continuînd să le pună în practică, trăind mai mult pentru Hristos și semenii săi mai săraci decît ea. De aceea, mama sa vitregă s-a pornit cu toată ura împotriva sfintei mai ales cînd mergea la biserică, sau cînd se ruga și făcea milostenie. Mai mult, mama sa vitregă l-a determinat și pe tatăl sfintei să i se împotrivească pentru a o putea abate de la virtuțile care-i împodobeau sfuletul, cu precădere faptele de milostenie, căci de multe ori cînd ducea mîncare tatălui ei la cîmp dădea cîte puțin unor săraci pe care-i întîlnea. De aceea, într-o zi tatăl ei a urmărit-o să vadă ce face cu mîncarea trimisă de soția sa. Văzînd cum o înconjură săracii și cum ea le împarte din mîncarea menită pentru el, tatăl său s-a înfuriat grozav, a scos «barda cea plugărească» ce o ținea la brîu și a aruncat-o asupra fetei, lovind-o la un picior, încît la scurt timp după această faptă Filoteia și-a dat sufletul în mîna lui Dumnezeu. Tatăl s-a înspăimîntat de ceea ce făcuse și a încercat să o ia de acolo pentru a o duce acasă, dar și mai tare s-a speriat cînd și-a dat seama că nu o poate ridica de la pămînt, nici el singur, nici împreună cu alți oameni. Atunci, cu spaima în suflet, a alergat la arhiepiscopul cetății Tîrnovo, povestindu-i cele petrecute cu fiica sa. Arhiepicopul, dîndu-și seama că este vorba de o minune, s-a dus acolo împreună cu autoritățile civile, cu slujitorii bisericii și mulțime de credincioși. Au săvîrșit slujba prohodului, apoi au încercat să-i ridice trupul de la pămînt, dar n-au reușit. După cum menționează acatistul, «atunci au fost luminați de sus» și au înțeles că Filoteia putea fi considerată cu adevărat sfîntă și muceniță și că ea însăși nu dorea să rămînă în cetatea natală. Sinaxarul, ca și acatistul menționează că sfinții slujitori, începînd să numească cetățile și bisericile din împrejurimi, apoi mai de la distanță, din stînga și dreapta Dunării, gîndind că sfînta dorește să-și odihnească trupul în altă parte decît la Tîrnovo, abia cînd a fost rostit numele orașului Curtea de Argeș, trupul sfintei s-a lăsat ridicat de la pămînt. Îndată, domnitorul Țării Românești, care-și avea reședința la Curtea de Argeș, a fost înștiințat că Sfinta Filoteia dorește ca cinstitul ei trup să fie adus în acel oraș. După cum menționează acatistul, domnitorul Țării Românești, Radu I Basarab cu ierarhii, clerul și mulți credincioși, cu rugăciuni, cîntări duhovnicești, lumînări aprinse și cădelnițe cu tămîie au întîmpinat-o la Dunăre și așa, au dus-o în biserica domnească cu hramul Sf. Ierarh Nicolae, din Curtea de Argeș.

Dacă ne gîndim la modalitățile de transport și mijloacele de comunicare din sec. al-XIII-lea ne dăm lesne seama că acel «îndată» a durat ceva timp, așa că Sfînta nu a ajuns chiar așa repede pe pămîntul țării noastre.

Părintele Prof. dr. Mircea Păcurariu cercetînd mai bine cum a ajuns Sf. Filoteia la noi, arată că „...moaștele ei au rămas la Tîrnovo și au fost aduse în Țara Românească numai după anul 1393, cînd țaratul bulgar de la Tîrnovo a fost ocupat de turci. Se pare că de aici au fost duse pentru scurt timp la Vidin, probabil pînă în 1396. Intuindu-se pericolul turcesc și pentru a nu fi profanate, sfintele moaște au fost oferite domnitorului Mircea cel Bătrîn (1386-1418), care le-a așezat în biserica Sf. Nicolae (domnească) din Curtea de Argeș, pe atunci catedrală mitropolitană, ctitoria domnitorilor Basarab I

[1] Mircea Păcurariu, *Sfinți daco-romani și români*, Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Iași, 1994, p. 168–171.

întemeietorul şi Nicolae Alexandru, fiul său. (Amintesc faptul că tot în aceeaşi perioadă moaştele Sf. Cuvioase Parascheva au fost mutate de la Tîrnovo la Belgrad, după ce, o scurtă perioadă de timp au stat la Vidin; din 13 iunie 1641 ele se găsesc la Iaşi).

Moaştele Sfintei Filoteia au rămas în acea biserică pînă la 1893, cînd , datorită stării de degradare în care ajunsese biserica, au fost mutate în biserica Sf. Gheorghe, apoi în biserica Adormirea Maicii Domnului – Olari, din aceeaşi localitate. În timpul primului război mondial, cînd mare parte din ţară era ocupată de trupe străine – au fost duse în paraclisul Mănăstirii Antim din Bucureşti. După încheierea războiului au fost readuse la Curtea de Argeş, dar de data aceasta în măreaţa biserică «Adormirea Maicii Domnului», ctitorită de Neagoe Vodă Basarab. Din 1949 au fost mutate în paraclisul cu hramul «Naşterea Maicii Domnului» din incinta aceste biserici, reînfiinţată ca mănăstire după 1989, unde se găsesc şi astăzi"[2]

De atunci şi pînă astăzi, Sfînta Filoteia a fost ca o adevărată ocrotitoare a Ţării Româneşti (Muntenia şi Oltenia) pînă cînd alţi sfinţi, cum ar fi Sf. Dimitrie Basarabov, Sf. Ierarh Calinic de la Cernica, Sf. Grigore Decapolitul, iubind pămîntul ţării noastre s-au dovedit a fi împreună-ocrotitori cu Sf. Filoteia. Moaştele ei sunt venerate de credincioşii din partea locului, dar şi din alte părţi ale ţării şi chiar de credincioşi ortodocşi din Bulgaria şi Grecia. De fiecare dată la hramul mănăstirii, la Izvorul tămăduirii, ca şi la 7 decembrie, în ziua de pomenire a sfintei, se face procesiune cu sfintele ei moaşte de la paraclis la biserica voievodală a lui Neagoe Basarab, cu care prilej se săvîrşeşte Slujba Sf. Maslu sau sfinţirea apei, Acatistul şi Sf. Liturghie. Apoi, sfintele moaşte sunt aduse iarăşi în paraclisul mănăstirii unde rămîn spre a fi venerate de mulţimea credincioşilor. La vreme de secetă s-au făcut de mai multe ori procesiune prin diferite locuri din ţară pentru ca Sfînta să mijlocească la Dumnezeu să trimită ploaia cea mult aşteptată şi de folos pămîntului, ca să rodească cele de trebuinţă oamenilor. În fiecare vineri, cînd se săvîrşeşte slujba Sf. Maslu pentru vindecarea suferinţelor trupeşti şi sufleteşti ale credincioşilor, mulţime de bolnavi se îndreaptă cu credinţă către sfintele ei moaşte, cerînd ajutorul lui Dumnezeu prin mijlocirea sfintei. Unele biserici din ţară au chipul ei zugrăvit ca al unei tinere îmbrăcată în costum naţional românesc, purtînd un coş cu mîncare, semnul bunătăţii sale, avînd alături o bardă, simbolul mucenicie sale. Prin aceasta se arată că, deşi din Sudul Dunării, originea sa după mamă era românească, dar mai ales faptul că sfînta a dorit să fie adusă în mijlocul poporului român, pe care l-a iubit din momentul trecerii în veşnicie. În casele credincioşilor se găsesc icoane cu chipul ei, iar unele fete, femei sau călugăriţe îi poartă numele în semn de cinstire. Ziua sa de pomenire, la 7 decembrie, după hramul Sf. Ierarh Nicolae, a fost aleasă cu bună chibzuială, pentru că sfintele ei moaşte au stat foarte multă vreme la biserica domnească din Curtea de Argeş ce poartă hramul acestui mare sfînt. Apoi, consider o rînduială dumnezeiască prăznuirea Sfintei Filoteia, cea atît de milostivă, imediat după sărbătoarea Sf. Nicolae, care la rîndul său prin milostenie s-a făcut foarte cunoscut şi căutat de oameni aflaţi în impas.

„La 28 februarie 1950, Sfîntul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărît generalizarea cultului unor sfinţi ale căror moaşte se găsesc în ţara noastră, între care şi Sf. Muceniţă Filoteia de la Curtea de Argeş. Slujba specială închinată acestui eveniment a avut loc în octombrie 1955, la Mănăstirea Curtea de Argeş în prezenţa P. F. Justinian Marina, a numeroşi ierarhi români şi străini, precum şi a multor clerici şi credincioşi".[3]

Slujba Sfintei Muceniţe Filoteia s-a introdus pentru prima dată în Minei cu binecuvîntarea Arhiepiscopului şi Mitropolitului Moldovei, Meletie, aşezîndu-se în ziua a 7-a a lunii decembrie, după slujba Sf. Ierarh Ambrozie, după cum se poate vedea în Mineiul lunii decembrie tipărit la Mănăstirea Neamţ în anul 1846.

* * *

Generalizarea cultului Sfintei Filoteia a determinat pe cîntăreţul de strană, Protopsaltul Alexandru Gheorghiţă, să pună pe note psaltice cîntările principale închinate ei, căci pînă la el nu mai încercase nimeni acest lucru. După ce a acumulat suficientă experienţă în domeniu, ca prin cîntăreţ la Catedrala mitropolitană din Iaşi, aflîndu-se la vîrsta pensionării, s-a dedicat scrisului muzical în stil psaltic, compunînd melodii pentru slujba Sf. Filoteia în două forme (text atît după ediţia mai veche a Mineiului cît şi după ediţia nouă), după modelul celor alcătuite de Dimitriţă Suceveanu.

Autorul acestor cîntări s-a născut la 9 oct. 1894 în comuna Mogoşeşti, Iaşi şi a urmat **Şcoala de cîntăreţi** de pe lîngă Mitropolia Moldovei şi Sucevei. Apoi a urmat şi absolvit **Conservatorul de muzică** din Iaşi. În 1911, avînd vîrsta de 17 ani a fost numit cîntăreţ la Catedrala mitropolitană din Iaşi. Soţia sa

---

[2] *Ibidem.*
[3] *Ibidem.*

se numea Mărioara şi era din Bucureşti. La 1 octombrie 1934 devine şef de serviciu în administraţia Catedralei mitropolitane şi protopsalt. Din 1940 devine şef de serviciu şi arhivar al Cancelariei Sf. Mitropolii. A luptat în războiul din 1916-1918, a participat la campania militară din 1941-1942, a fost decorat cu decoraţia *Bărbăţie şi credinţă* şi propus ofiţer în rezervă. Din motive personale, la 7 iunie 1945 se transferă în potul de şef de serviciu la Ministerul Cultelor din Bucureşti. A avut doi fii : Aristide şi Socrate, care însă nu i-au urmat exemplul în profesie. La Bucureşti a cîntat la biserica *Precupeţii Noi*, în postul de al doilea cîntăreţ. Pr. prof dr. Nicu Moldoveanu semnalează că a avut mai multe colecţii de cîntări bisericeşti inedite. Două dintre acestea cuprind cîntările din slujba Sf. Filoteia dintre care, în cele ce urmează, cel mai recent îl facem cunoscut celor interesaţi. A trecut la cele veşnice în 1985.

Cîntările care urmează folosesc textul noului Minei al lunii decembrie editat de Institutul Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti – 1970. Manuscrisul are la sfîrşit următoarea notă: „Toate aceste cîntări, au fost puse pe muzică bisericească, de robul lui Dumnezeu, Alexandru Gheorghiţă, fost protopsalt al Sfintei Mitropolii din Iaşi. Rog pe domnii profesori de muzică bisericească, să îndrepte cu bunăvoinţă greşelile ce voi fi făcut, iar pe slujitorii Sf. Mînăstiri *Curtea de Argeş*, să mă pomenească la sfintele slujbe, de asemenea fierbinte îi rog. Bucureşti, anul 1975. Alex. Gheorghiţă, de 80 ani."

Bibliografie:

1. Pr. prof. dr Mircea Păcurariu, *Sfinţi daco-romani şi români*, Editura Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei, Iaşi, 1994, p. 168–171.
2. *Mineiul lunii decembrie*, Buc.1996.
3. *Proloagele*, Craiova, 1991
4. Dosarul „Numiri de personal", anii 1943-45, din arhiva Mitropoliei Moldovei şi Sucevei.
5. Alexandru Gheorghiţă, *Cîntările Sfintei Mucenite Filoteia*, manuscris, 1975.

Slujba Sfintei Mare Mucenițe Filofteia de la Argeș

Cîntările Vecerniei și Utreniei

Cîntările
Vecerniei și Utreniei
ale Sfintei Mare Mucenițe
Filofteia
ale cărei sfinte moaște se află
la
Sf. Mănăstire Curtea de Argeș,
puse pe muzică bisericească, după
textul noului Minei,
de către
Alexandru Gheorghiță
fost protopsalt
al
Sfintei Mitropolii a Moldovei, Iași
1975

Stihirile de la Vecernie

Glas 8. Ni

Podobie: „O, prea mărită minune...“

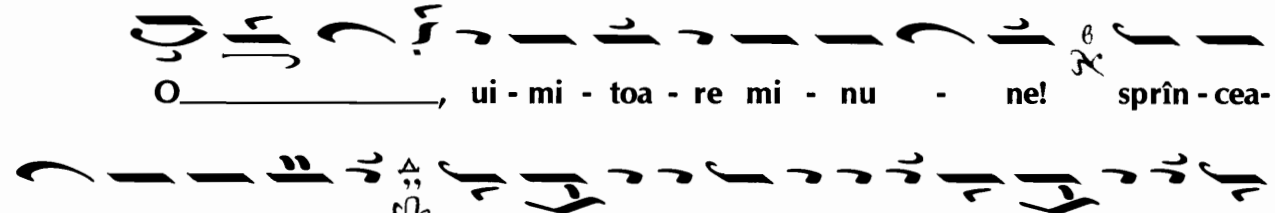

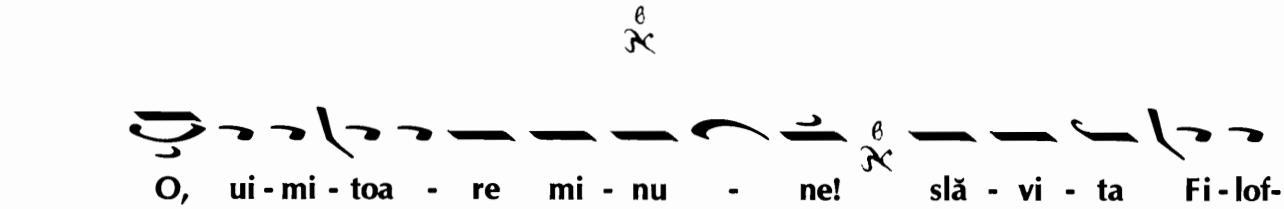

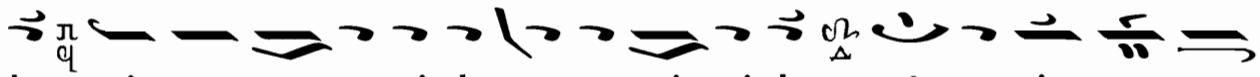
-lor, şi cu o - oş - ti - le mu-ce - ni - ci - lor, mîn - tu - ie - eş-

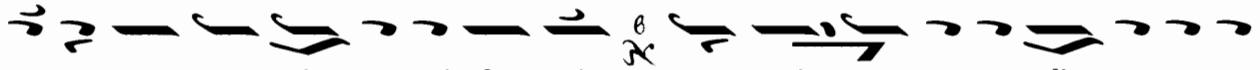
-te cu ru - gă - ciu - ni - le ei, pe cei ce cu cre-din - ţă să-vîr-

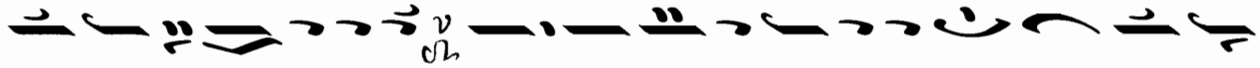
-şesc po - me - ni-rea ei, şi cu dra-gos-te se a-pro - pi - e de

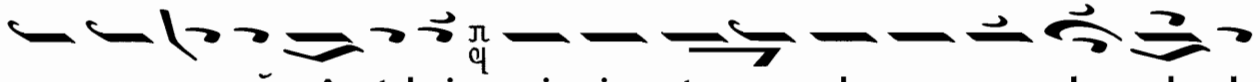
a - co - pe-ră- mîn - tul ei; şi ier - ta - re de gre - şa - le de la

Dum-ne-zeu le ce - re, mîn - tu - i - re şi ma - re mi -

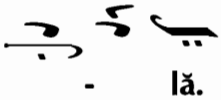
- lă.

O, ui-mi - toa - re mi-nu - ne! pe mult lă - u-

-da - ta Fi - lof - te - e - ia, nici bă - tă - i - le ma-mei ce - lei vi-

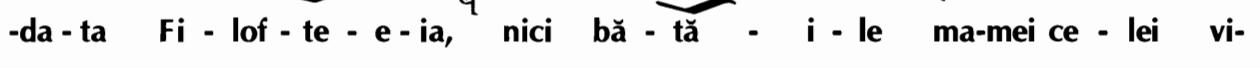
-tre - ge, nici bar - da plu-gă-reas - că a ta - tă-lui ei, nici des-

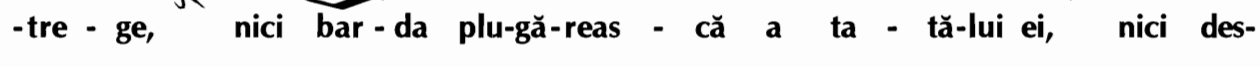
-fă - tă - ri - le lu-meşti, nici zbur - dă - ri - le ti - ne - re - ţi-lor, n-au

des-păr - ţi - t-o de dra - gos-tea fap-tei bu - ne, ce - le - ei pen - tru

Hris-tos. Că a do - rit să do - bîn - deas - că fru-mu - se - ţea cea

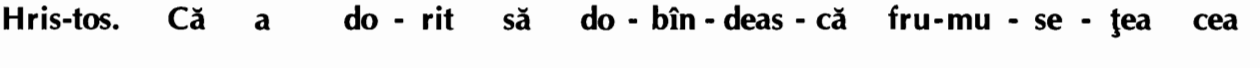
mai pre - sus de mi - in - te a Mi - re-lui său; că - re - ia s-a

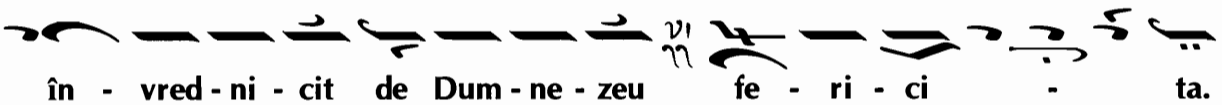

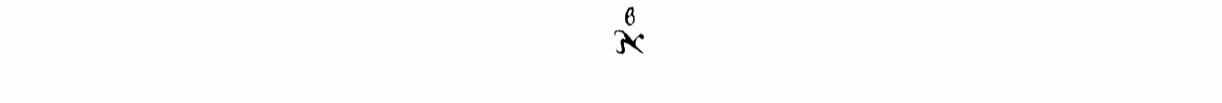

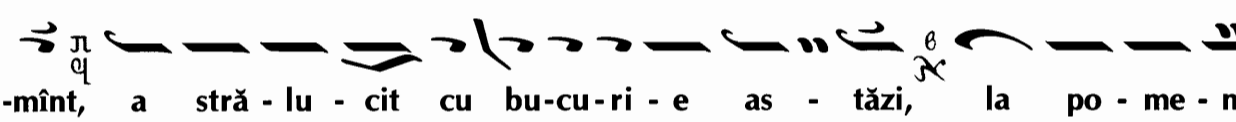

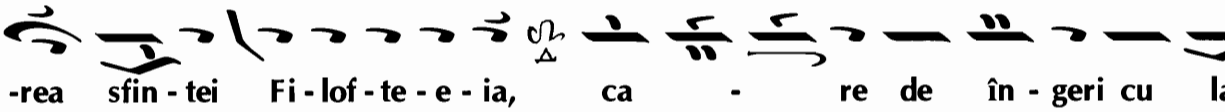

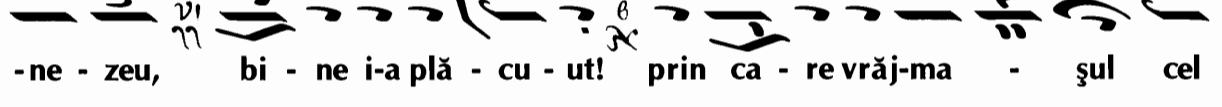

Slavă,

Glas 8. Ni

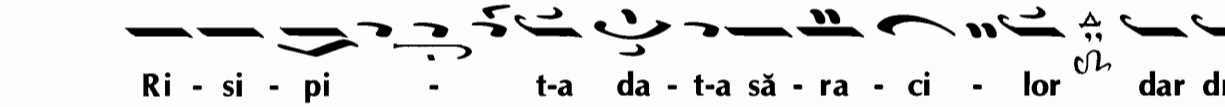

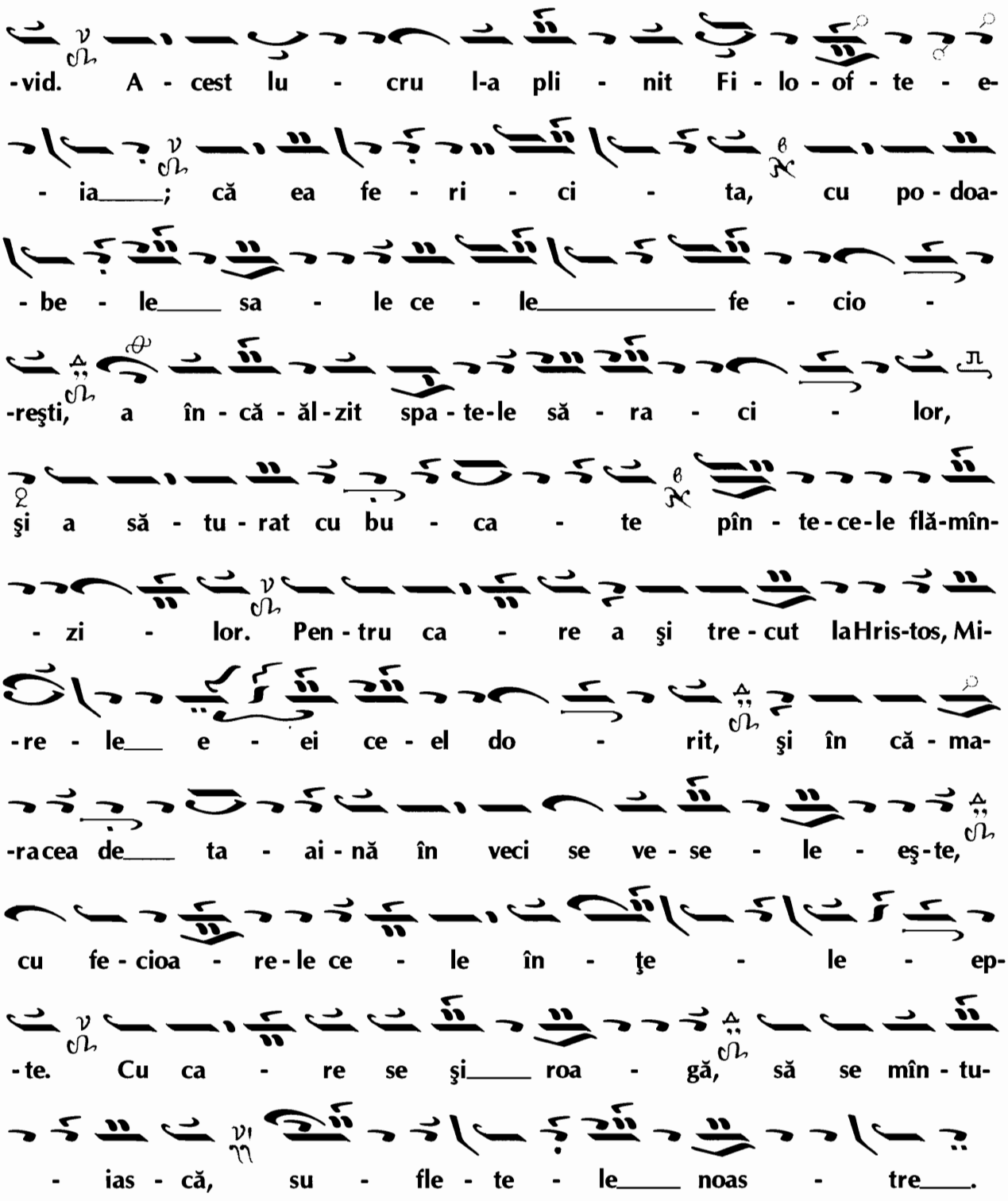

Şi acum, a Înainte prăznuirii

Glas acelaşi. Ni

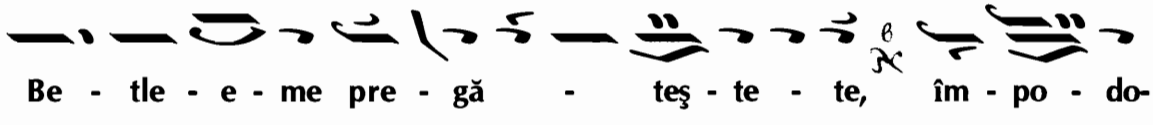

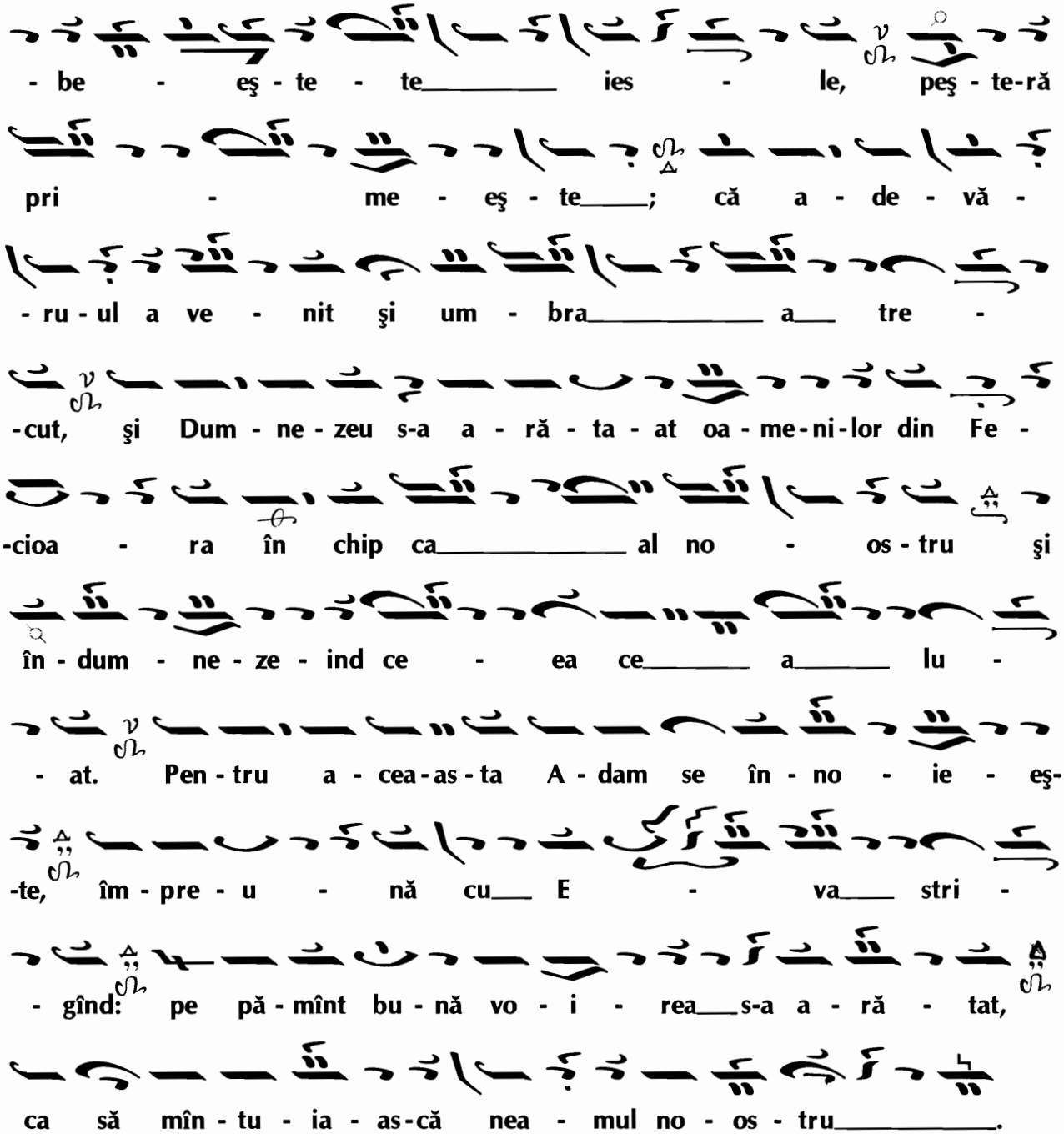

Stihirile de la Litie

Glas 1 Pa

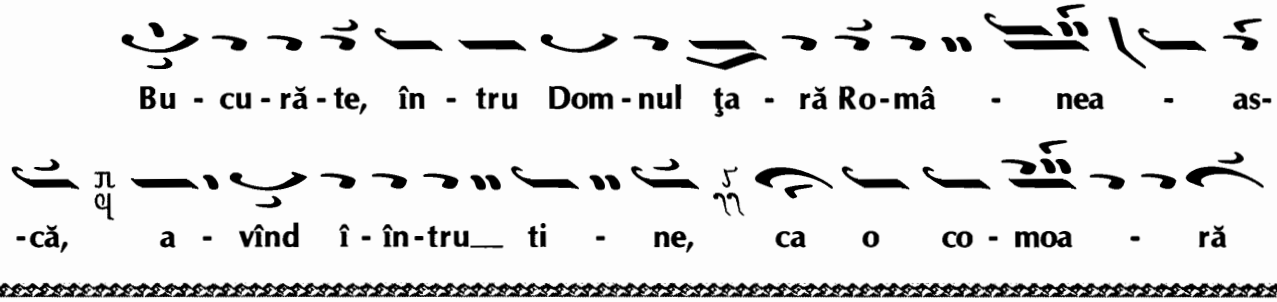

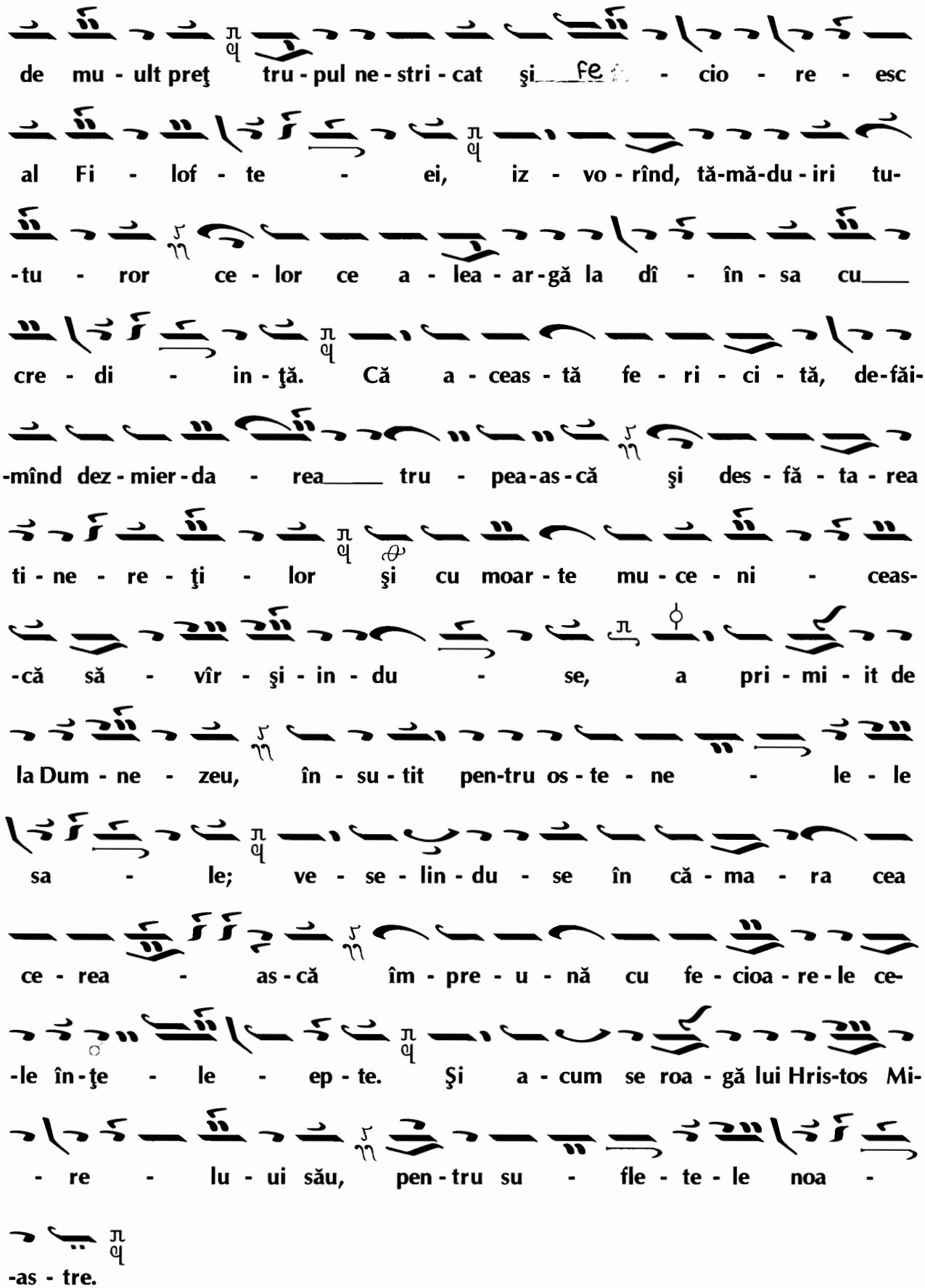
de mu - ult preţ tru - pul ne - stri - cat şi fe - cio - re - esc
al Fi - lof - te - ei, iz - vo - rînd, tă-mă-du - iri tu-
-tu - ror ce - lor ce a - lea - ar - gă la dî - în - sa cu
cre - di - in - ţă. Că a - ceas - tă fe - ri - ci - tă, de-făi-
-mînd dez - mier - da - rea tru - pea - as - că şi des - fă - ta - rea
ti - ne - re - ţi - lor şi cu moar - te mu - ce - ni - ceas-
-că să - vîr - şi - in - du - se, a pri - mi - it de
la Dum - ne - zeu, în - su - tit pen-tru os - te - ne - le - le
sa - le; ve - se - lin - du - se în că - ma - ra cea
ce - rea - as - că îm - pre - u - nă cu fe - cioa - re - le ce-
-le în - ţe - le - ep - te. Şi a - cum se roa - gă lui Hris-tos Mi-
- re - lu - ui său, pen - tru su - fle - te - le noa -
-as - tre.

Altă stihiră

Acelaşi glas Pa

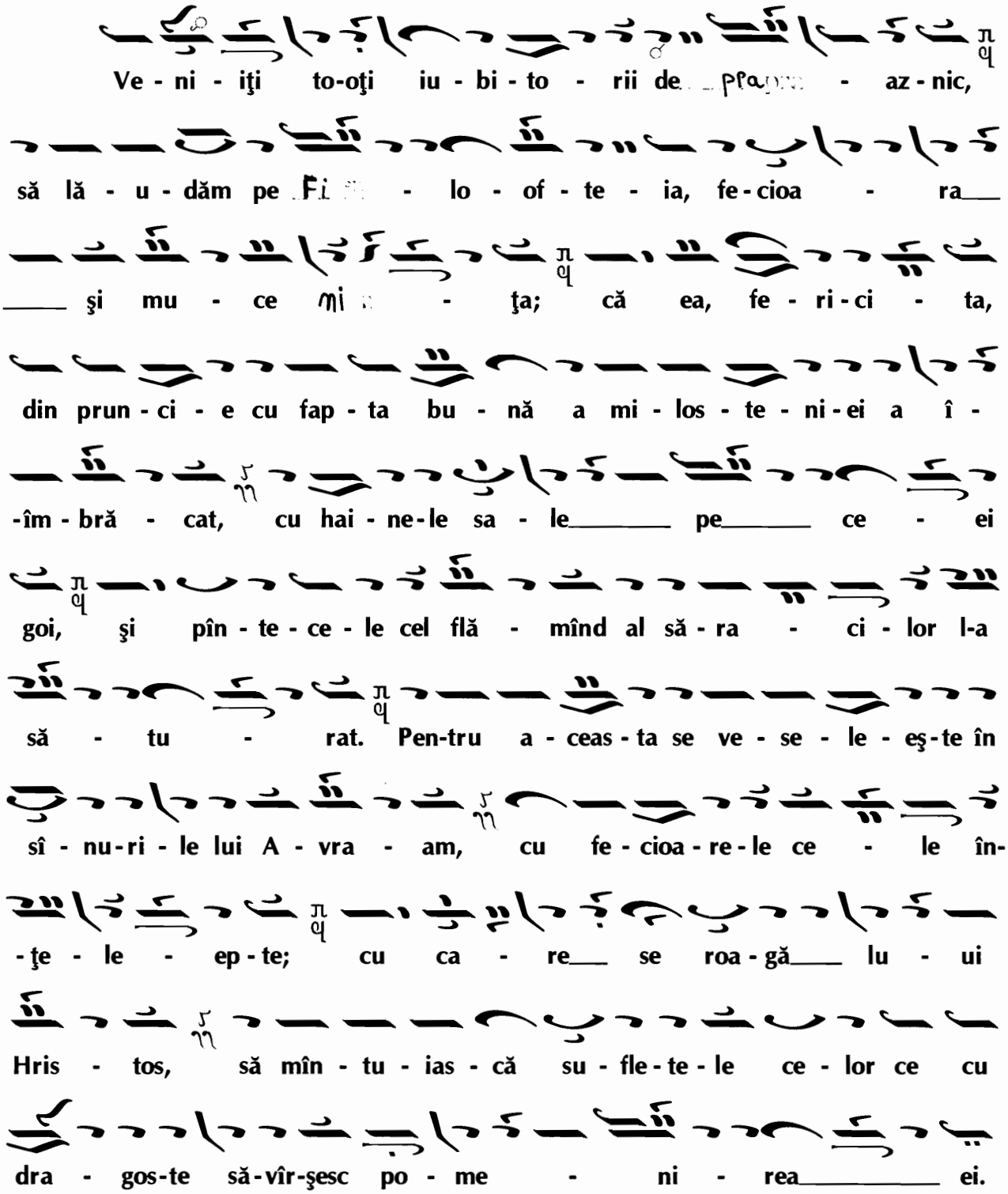

Slava de la litie

Glas 7 ϖ Ga

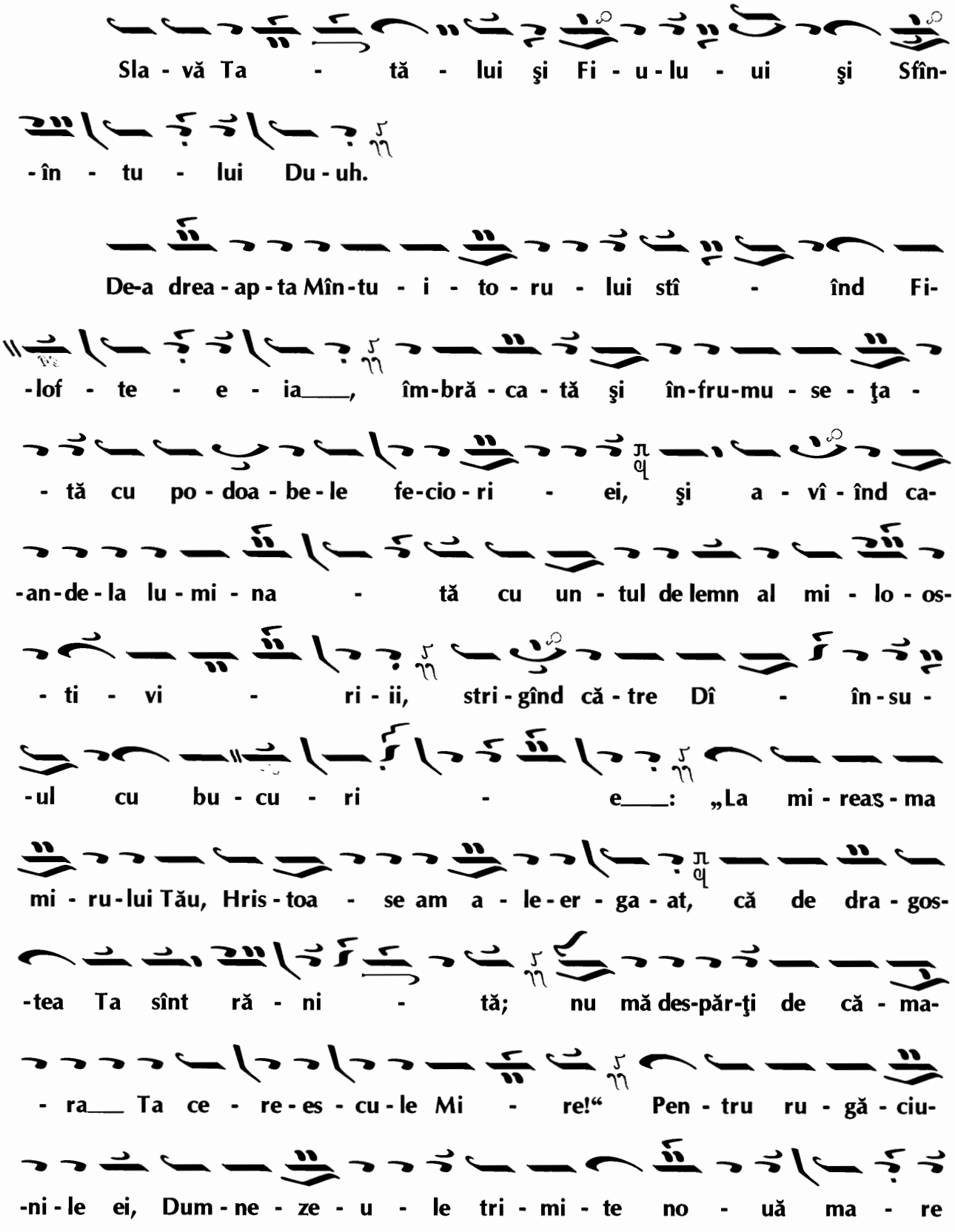

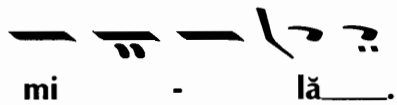

Şi acum, a înainte prăznuirii

Acelaşi glas, ⁘ Ga

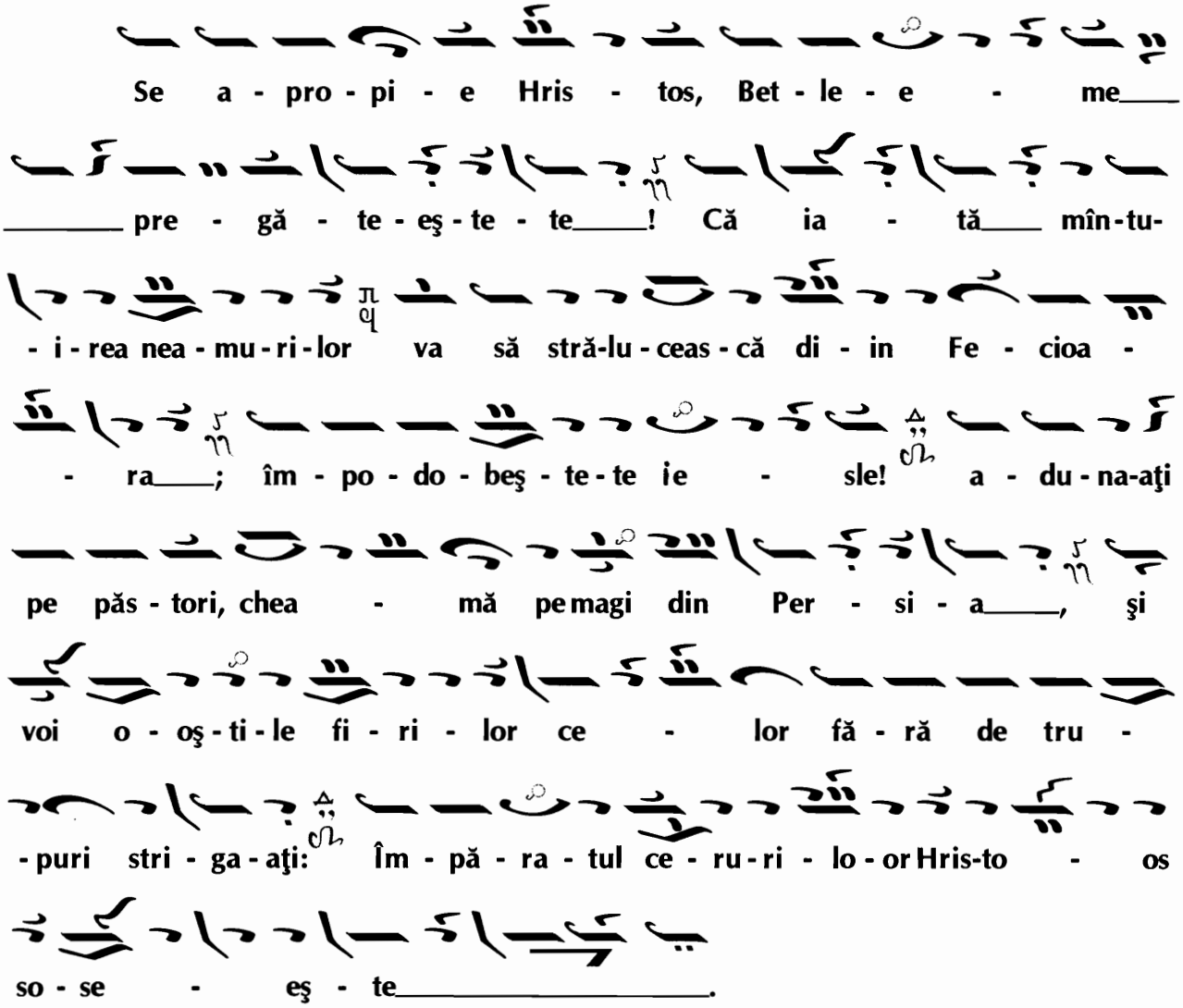

Stihirile de la Stihoavnă

Glas 2. Pa

Podobia „Cînd de pe lemn...“

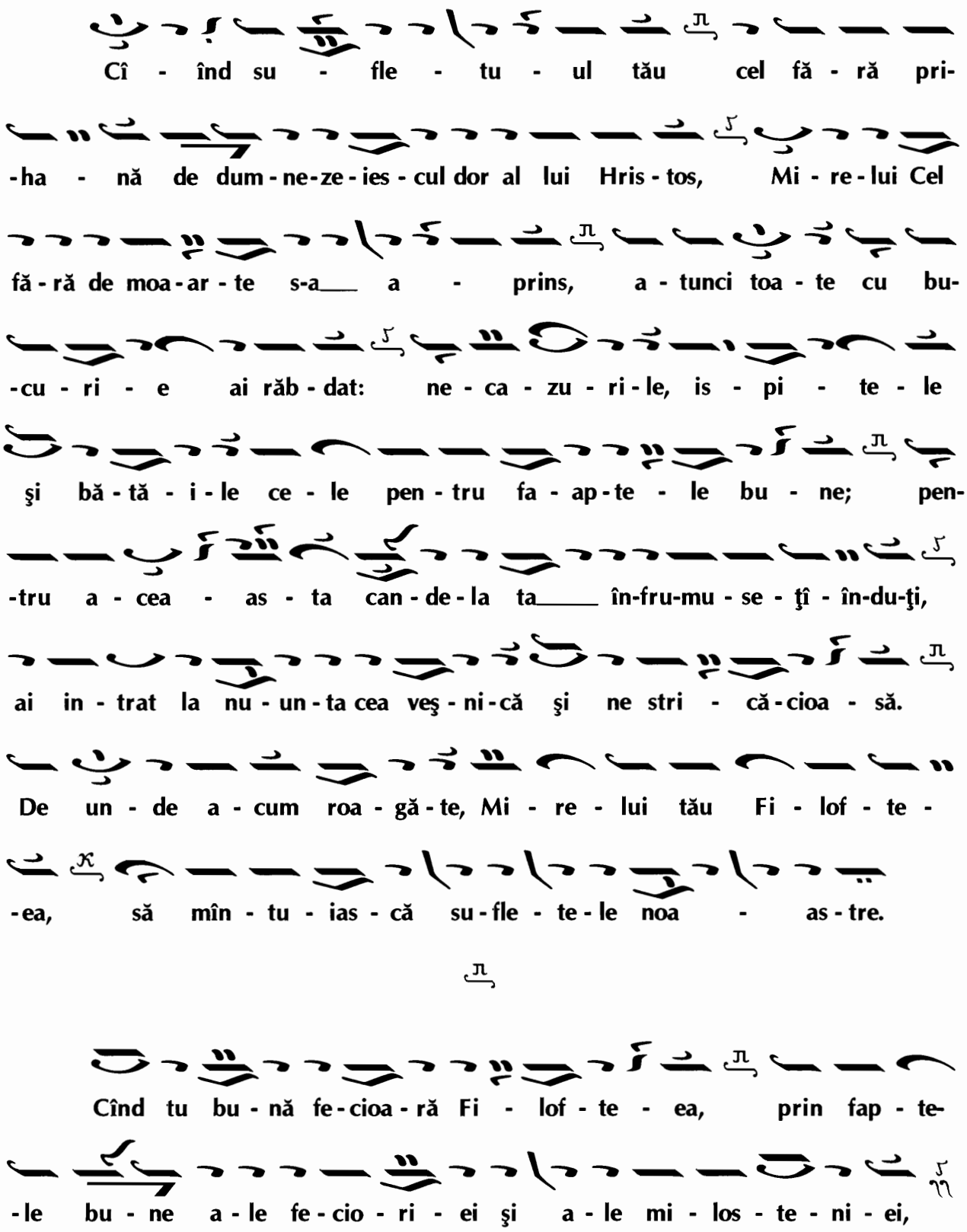

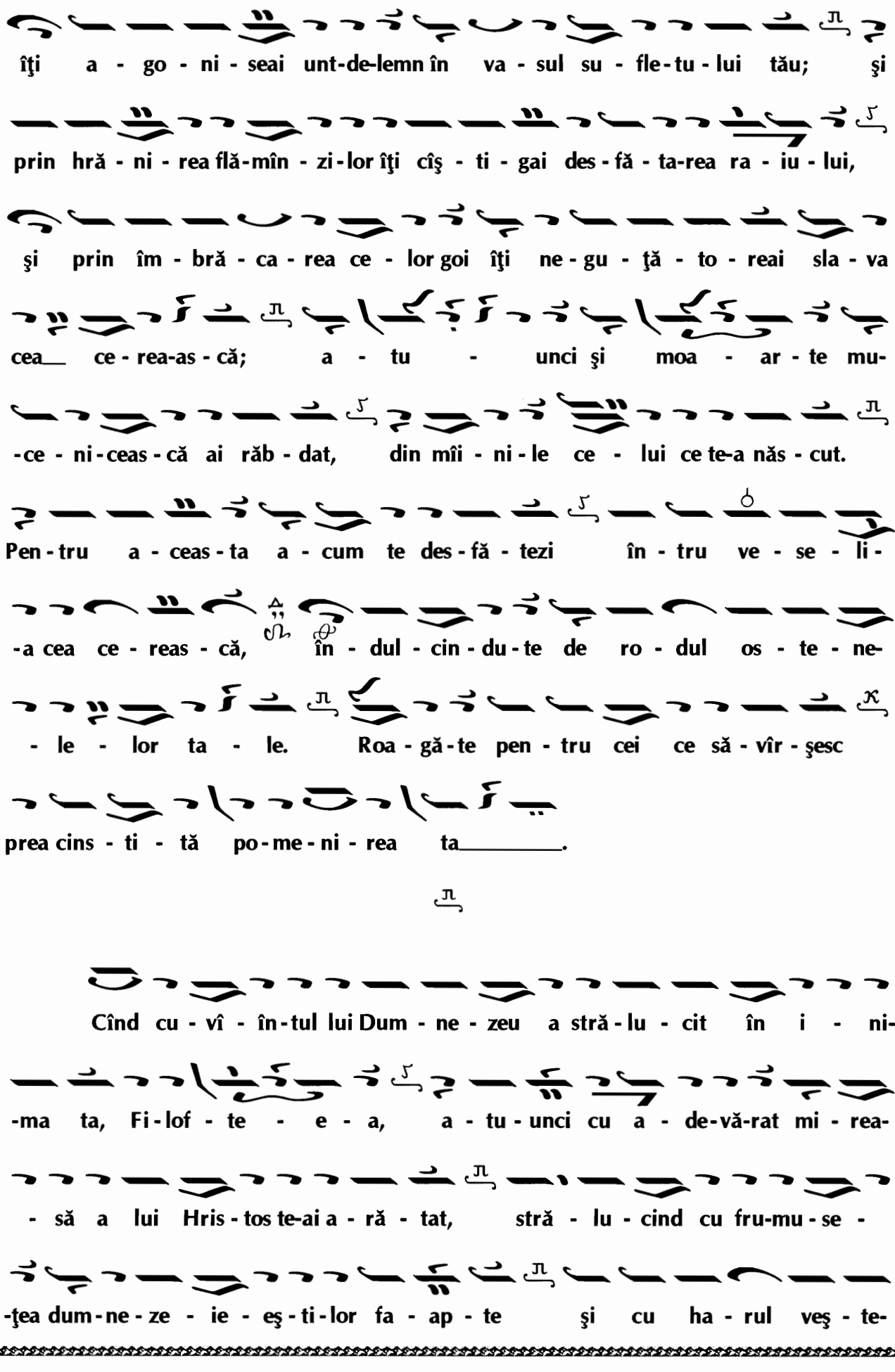
îţi a - go - ni - seai unt-de-lemn în va - sul su - fle - tu - lui tău; şi
prin hră - ni - rea flă-mîn - zi - lor îţi cîş - ti - gai des - fă - ta-rea ra - iu - lui,
şi prin îm - bră - ca - rea ce - lor goi îţi ne - gu - ţă - to - reai sla - va
cea ce - rea-as - că; a - tu - unci şi moa - ar - te mu-
-ce - ni - ceas - că ai răb - dat, din mîi - ni - le ce - lui ce te-a năs - cut.
Pen - tru a - ceas - ta a - cum te des - fă - tezi în - tru ve - se - li-
-a cea ce - reas - că, în - dul - cin - du - te de ro - dul os - te - ne-
- le - lor ta - le. Roa - gă - te pen - tru cei ce să - vîr - şesc
prea cins - ti - tă po - me - ni - rea ta.
Cînd cu - vî - în - tul lui Dum - ne - zeu a stră - lu - cit în i - ni-
-ma ta, Fi - lof - te - e - a, a - tu - unci cu a - de-vă-rat mi - rea-
- să a lui Hris - tos te-ai a - ră - tat, stră - lu - cind cu fru-mu - se -
-ţea dum - ne - ze - ie - eş - ti - lor fa - ap - te şi cu ha - rul veş - te-

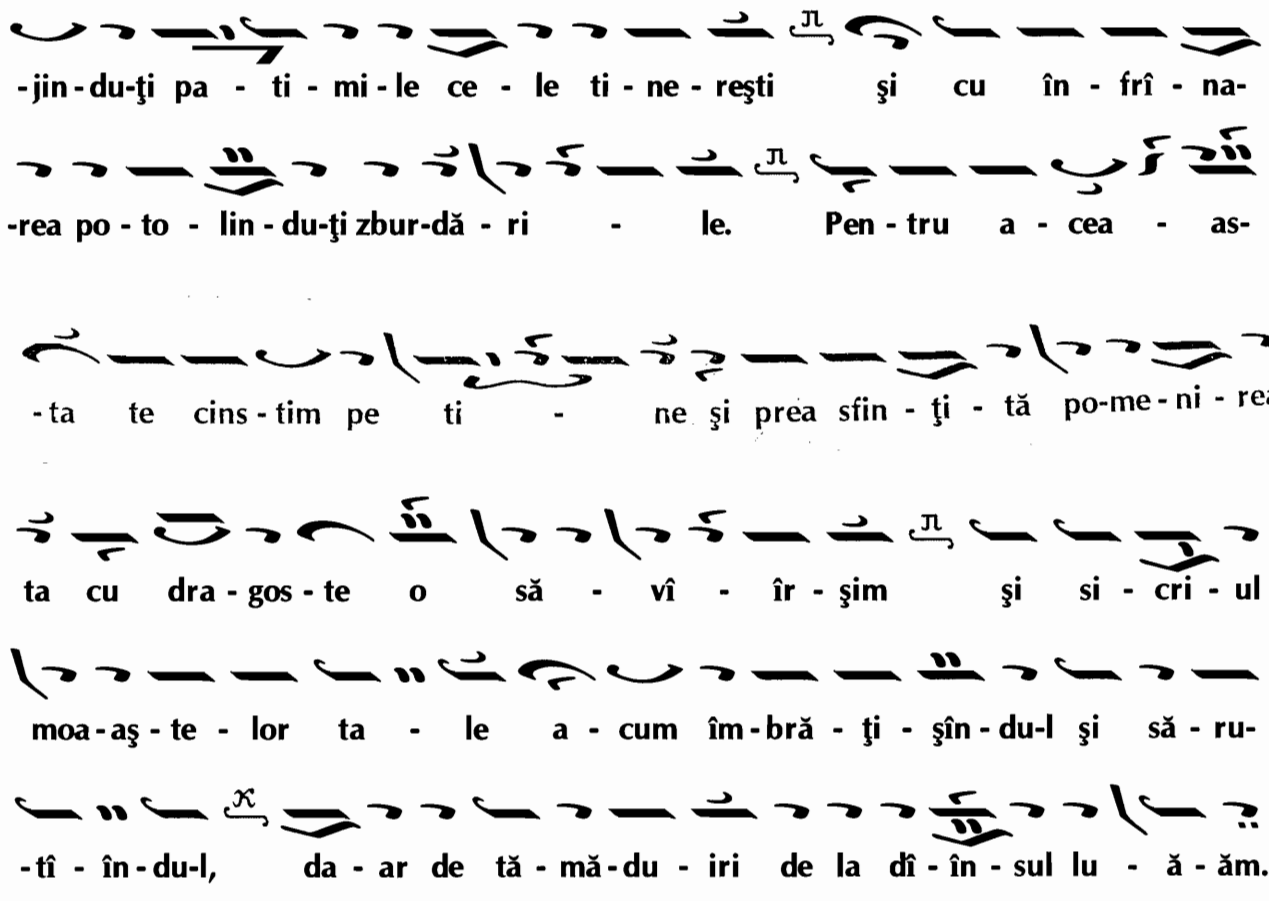

Slava de la Stihoavnă

Glas 5 Pa

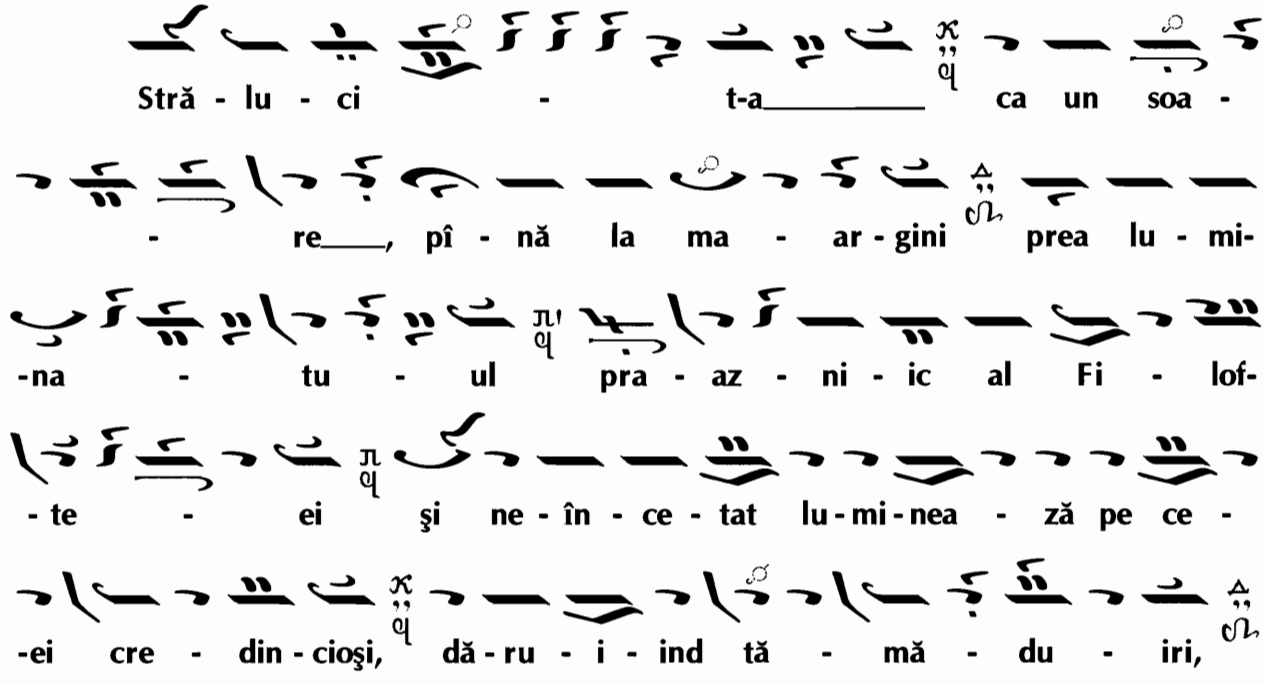

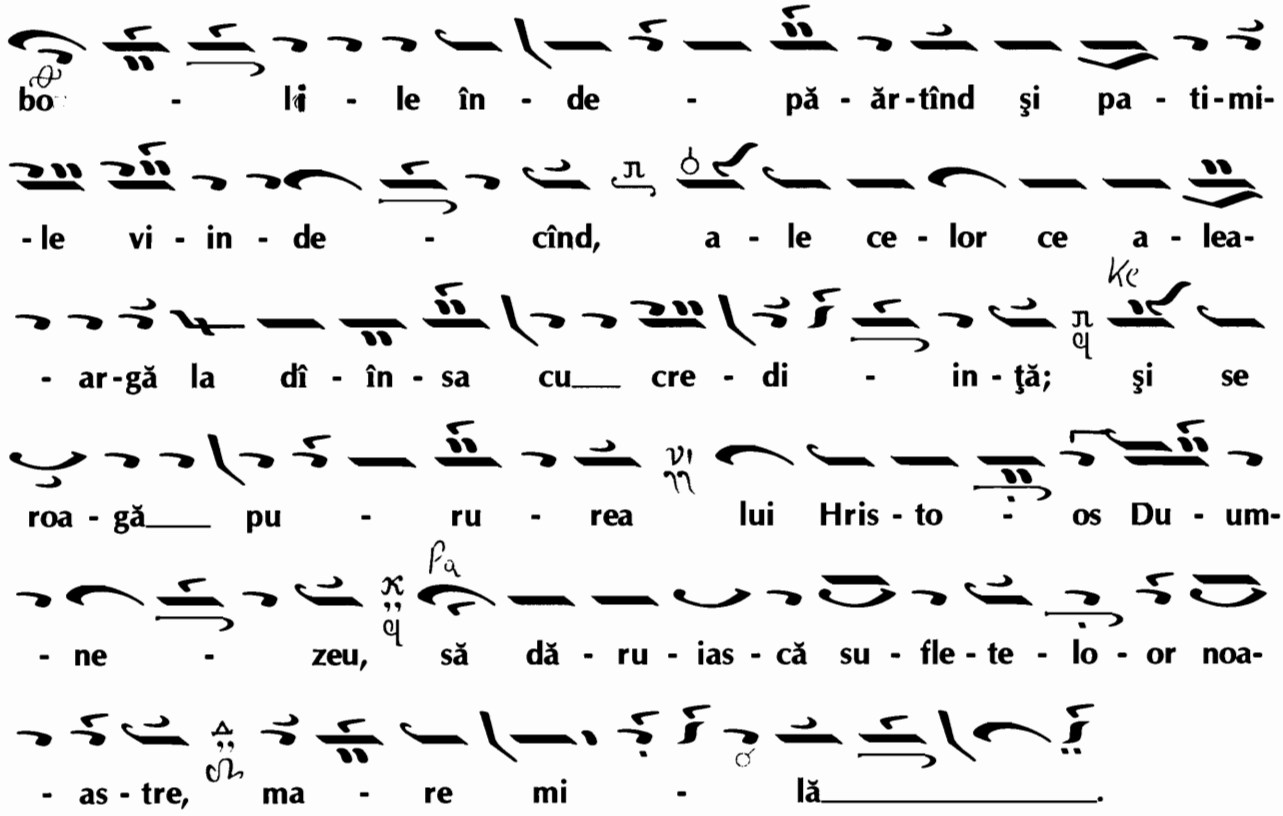

Şi acum, a înainte prăznuirii

Glas ‼ Pa

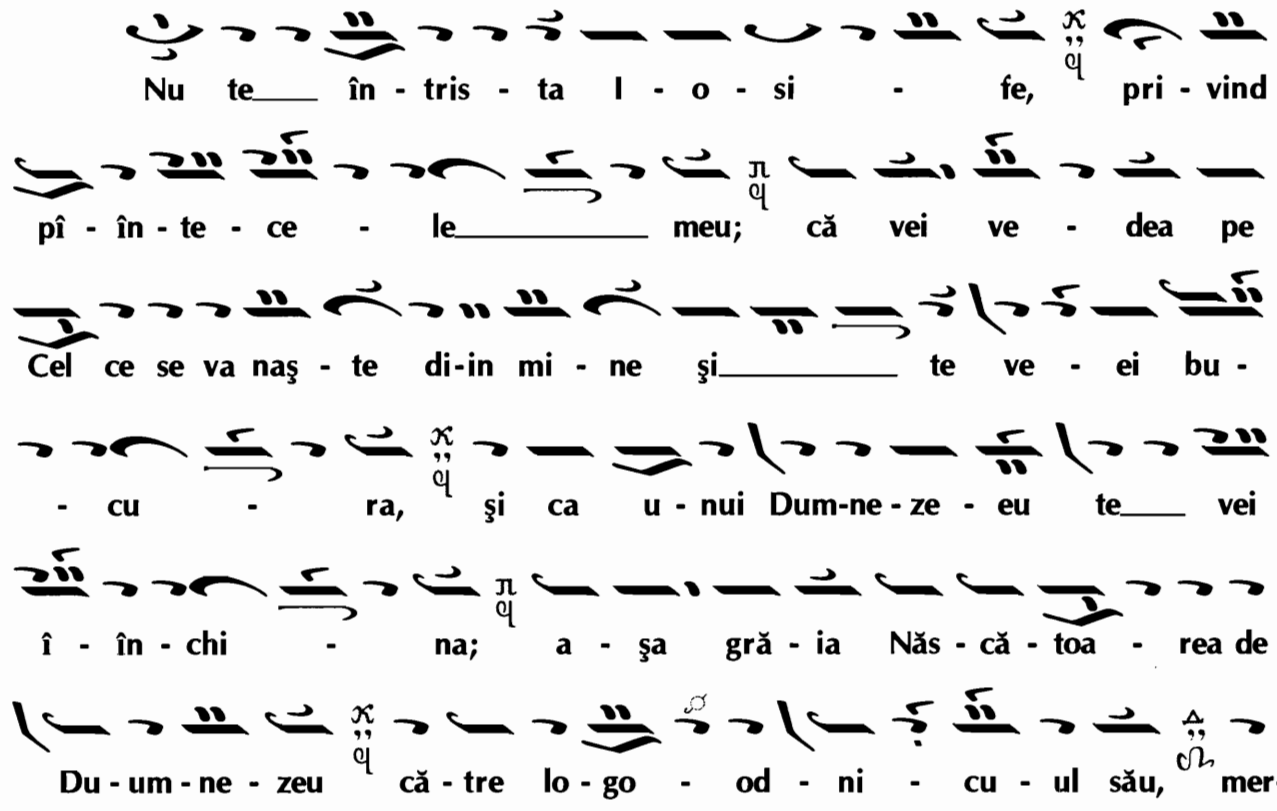

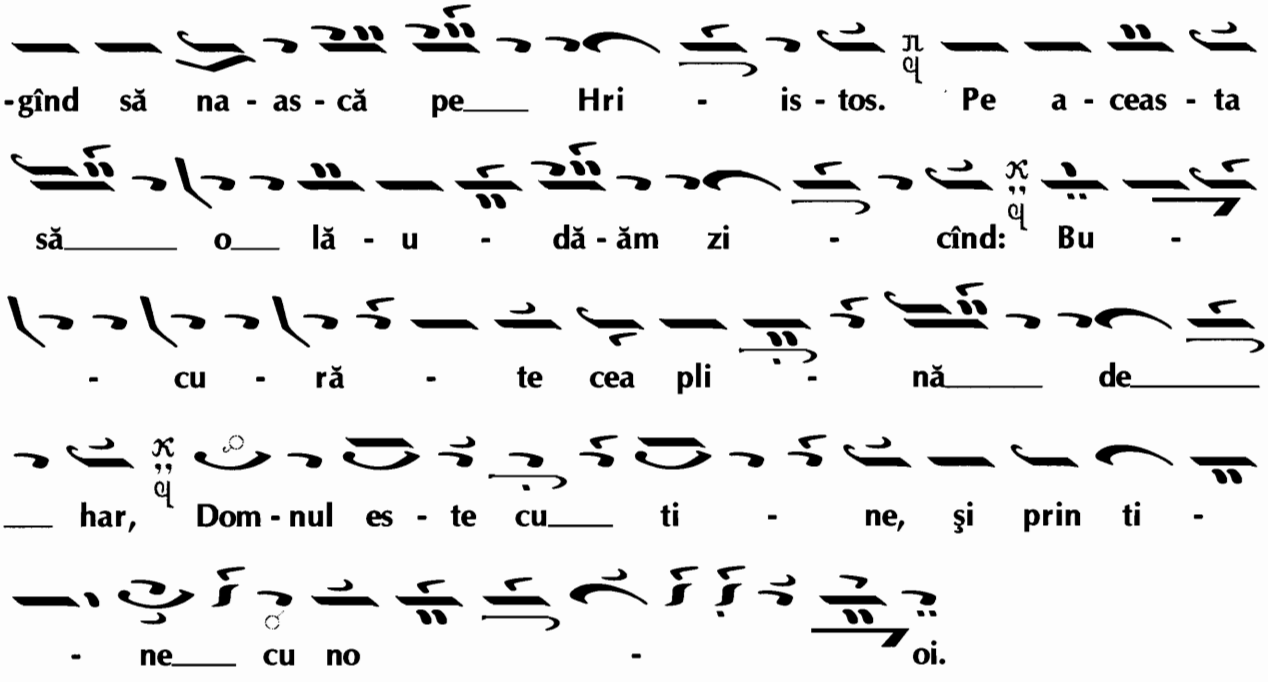

Troparul Sfintei

Glas 8. Ga

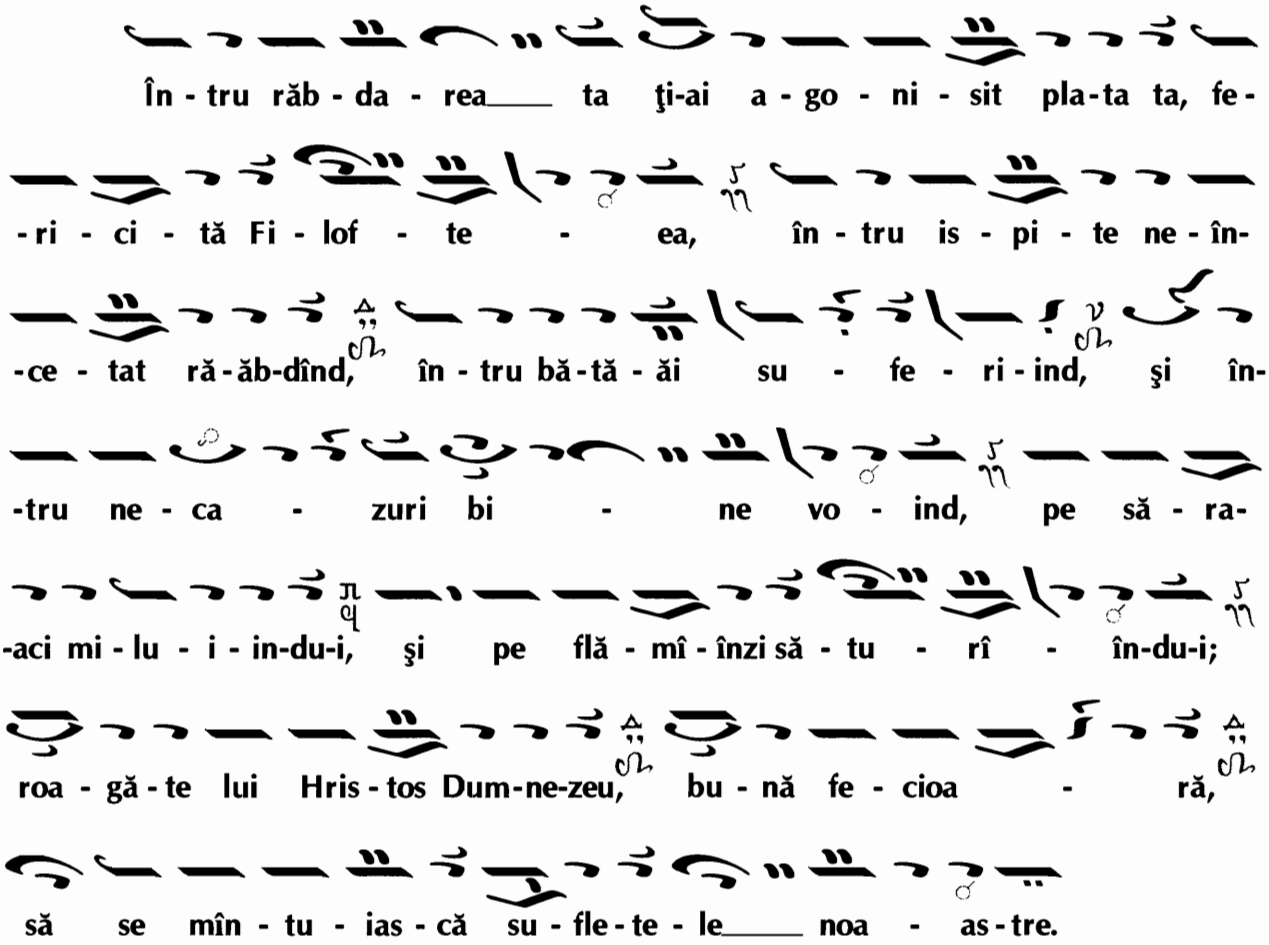

Condacul Acatistului

Glas 8 Ni

Podobia „Apărătoare Doamnă...“

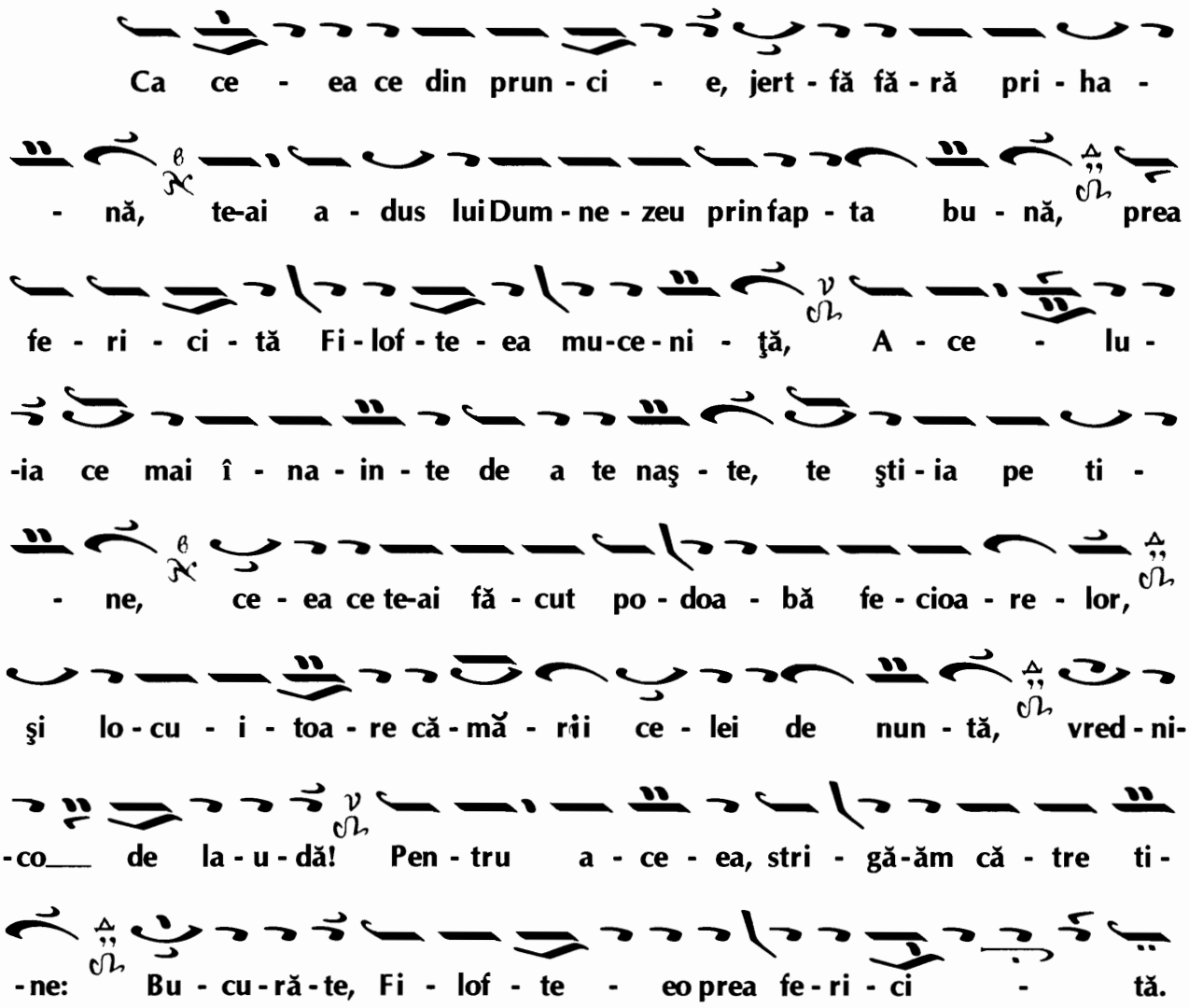

La Utrenie, sedelna I

Glas 4 Di

Podobia: „Spăimîntatu-s-a Iosif...“

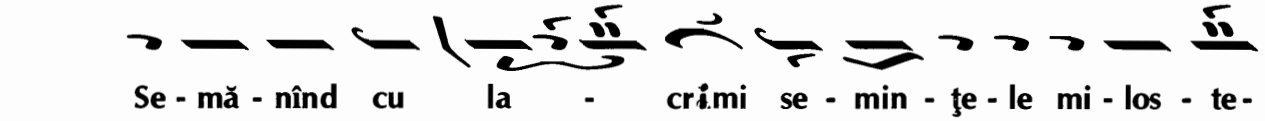

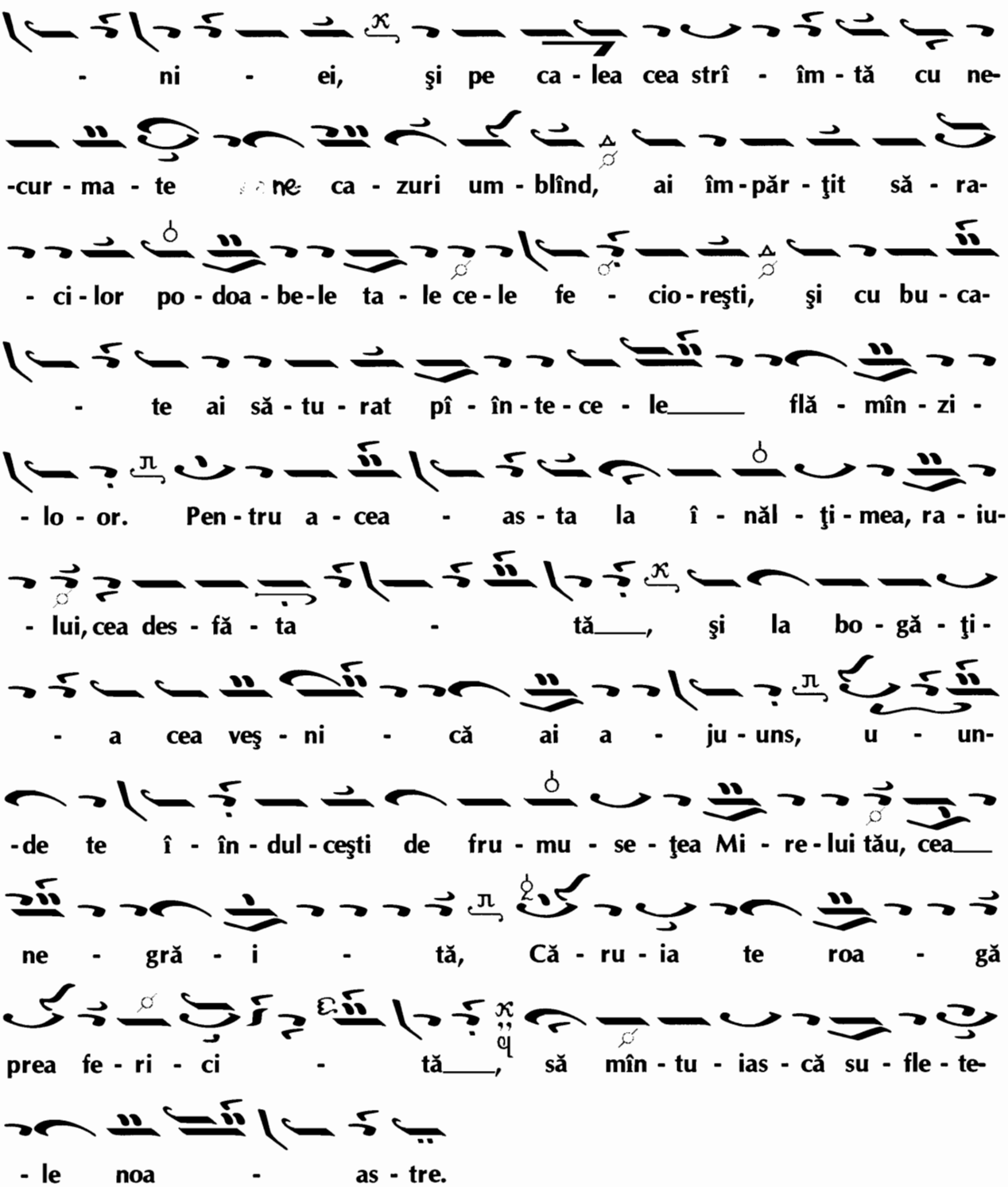
- ni - ei, şi pe ca - lea cea strî - îm - tă cu ne-
-cur - ma - te ne ca - zuri um - blînd, ai îm - păr - ţit să - ra-
- ci - lor po - doa - be - le ta - le ce - le fe - cio - reşti, şi cu bu - ca-
- te ai să - tu - rat pî - în - te - ce - le_____ flă - mîn - zi -
- lo - or. Pen - tru a - cea - as - ta la î - năl - ţi - mea, ra - iu-
- lui, cea des - fă - ta - tă____, şi la bo - gă - ţi-
- a cea veş - ni - că ai a - ju - uns, u - un-
-de te î - în - dul - ceşti de fru - mu - se - ţea Mi - re - lui tău, cea___
ne - gră - i - tă, Că - ru - ia te roa - gă
prea fe - ri - ci - tă____, să mîn - tu - ias - că su - fle - te-
- le noa - as - tre.

A doua Sedelnă

Glas 3 ϖ Ga

Podobia: „De frumusețea fecioriei...“

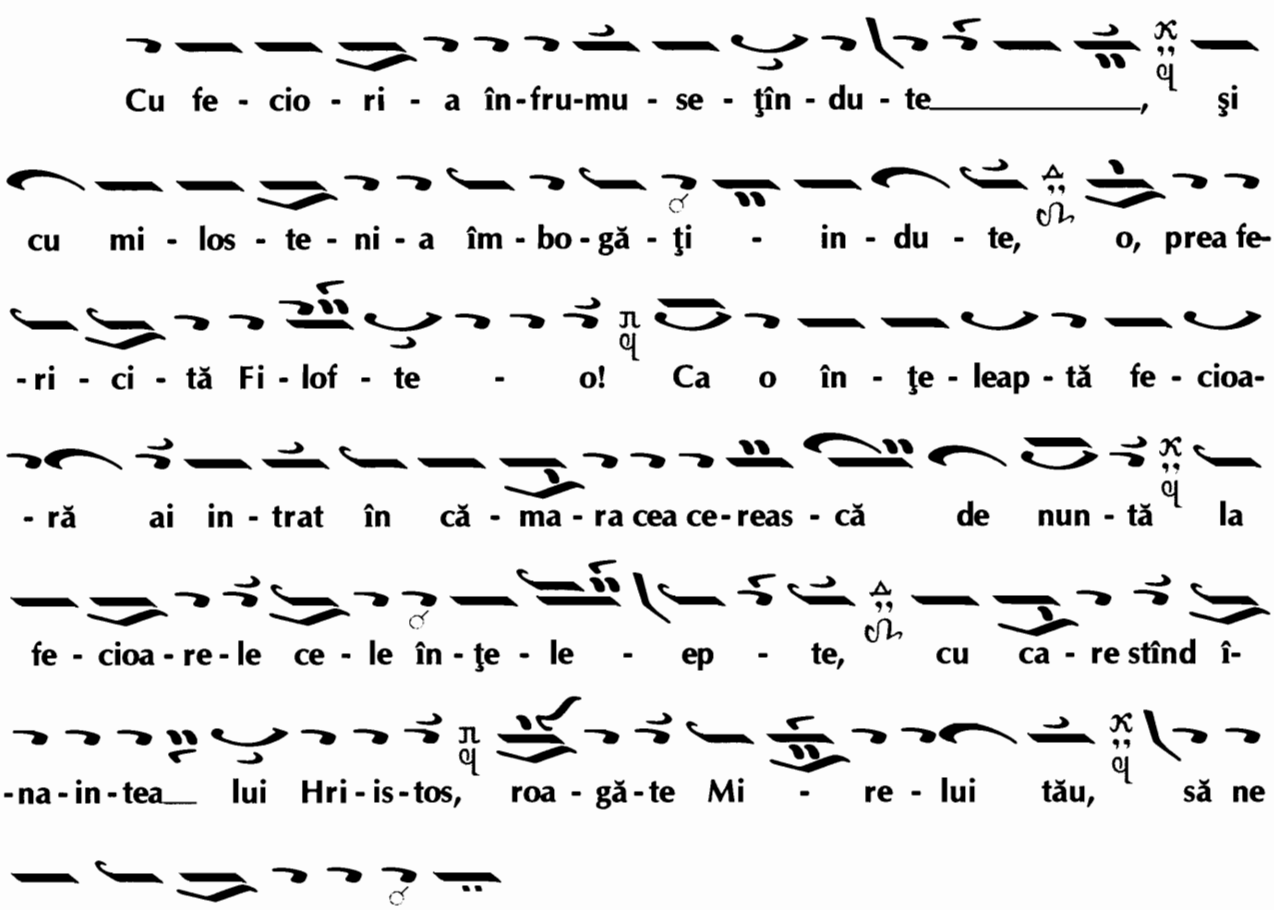

Slavă şi acum, însăşi podobia.

Mărimurile

Glas 1 ϖ ϡ Ni

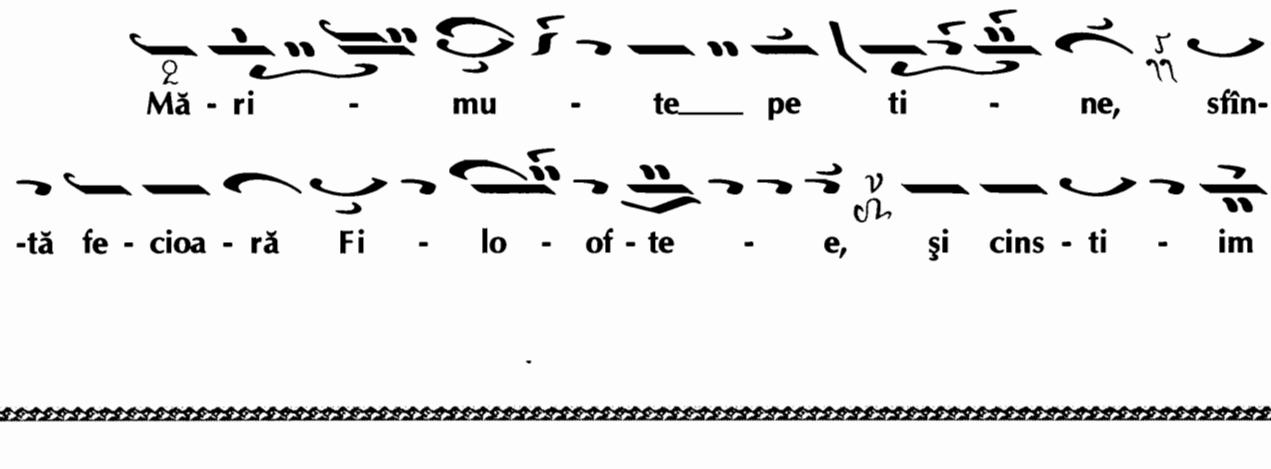

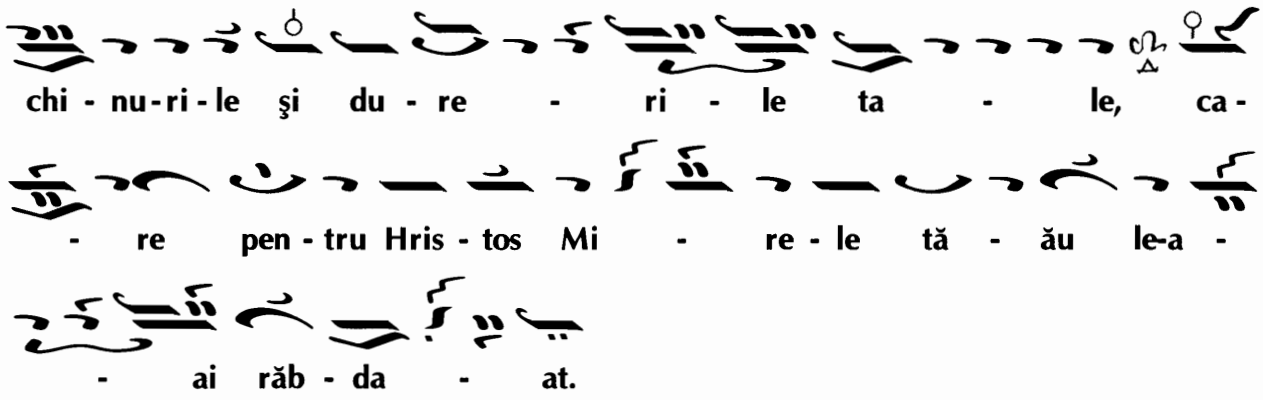

Altul

Glas ⁖ Ni

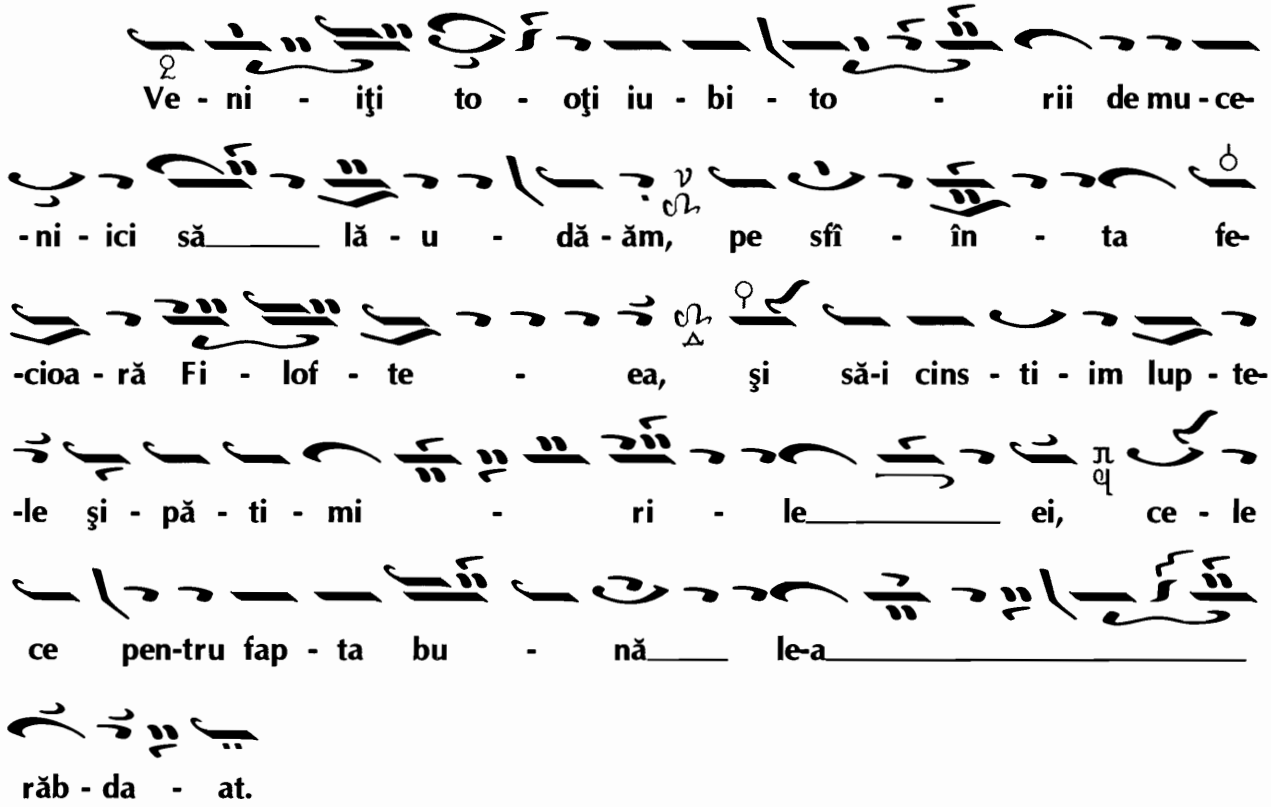

Sedelna după Polieleu

Glas 8 Ni

Podobia: „Pe înțelepciunea şi Cuvîntul...“

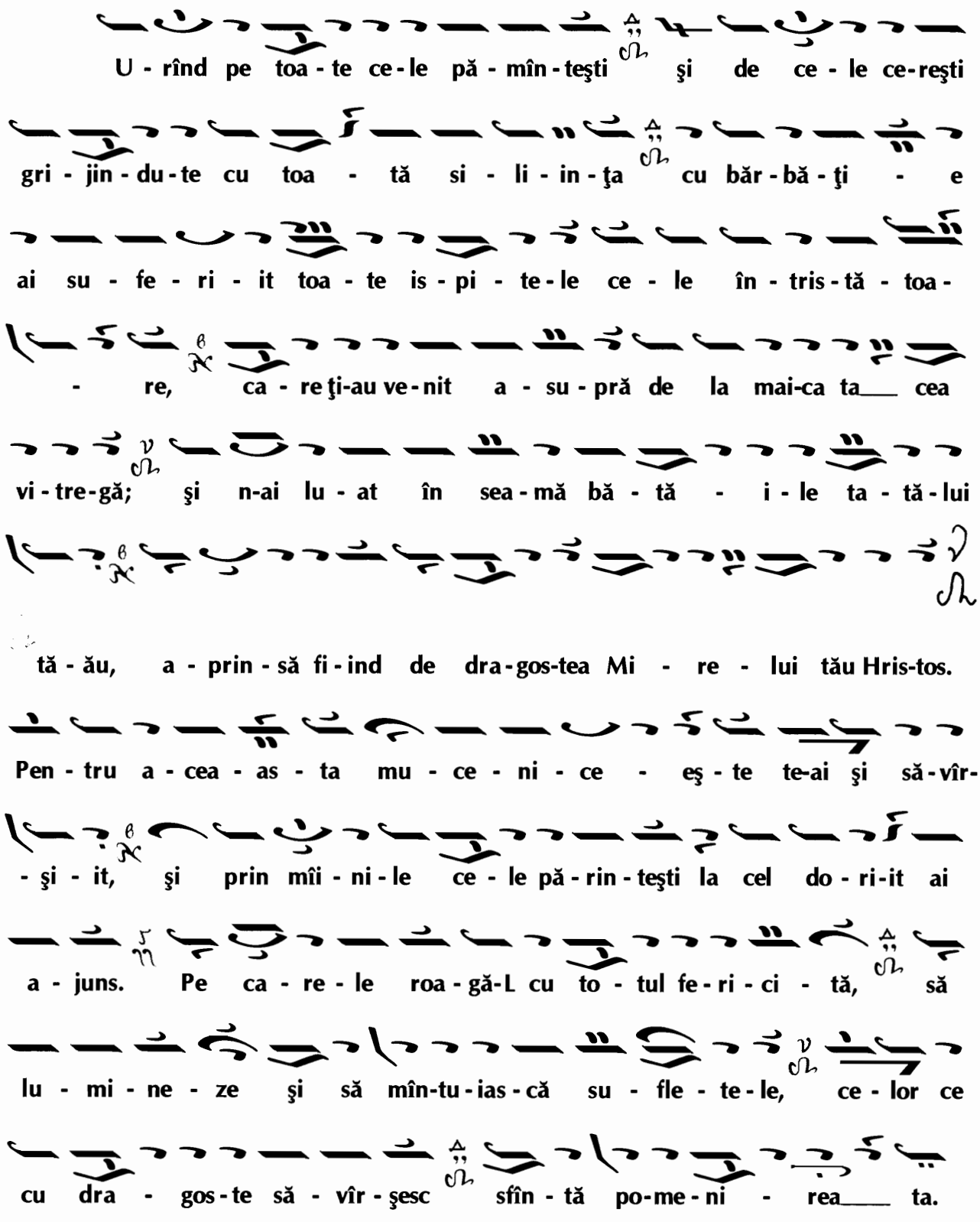

Slavă şi acum

Glas ♫ Ni

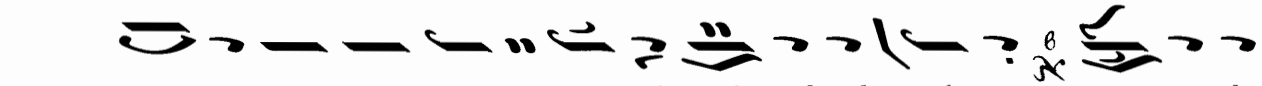

U - şa cea ce - rea - as - că si - cri - ul cel sfî - înt, mun - te - le

cel cu to - tul sfînt, no - rul cel prea lu - mi - nos, sca - ra cea ce-

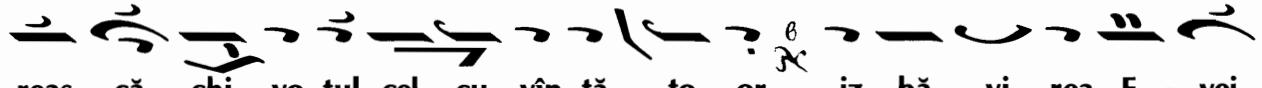

-reas - că, chi - vo - tul cel cu - vîn - tă - to - or, iz - bă - vi - rea E - vei

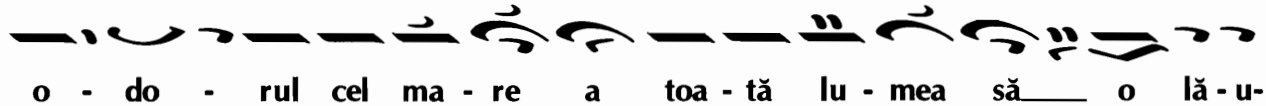

o - do - rul cel ma - re a toa - tă lu - mea să___ o lă - u-

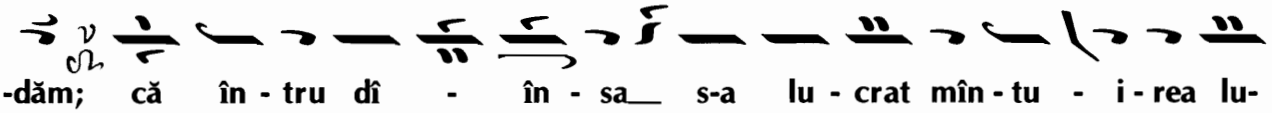

-dăm; că în - tru dî - în - sa___ s-a lu - crat mîn - tu - i - rea lu-

-mii şi ier - ta - rea gre - şa - le lor ce - lor de de - mu - ult. Pen-

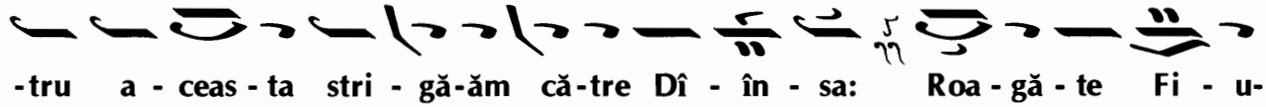

-tru a - ceas - ta stri - gă - ăm că - tre Dî - în - sa: Roa - gă - te Fi - u-

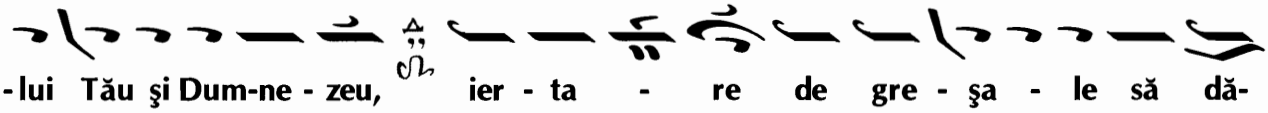

-lui Tău şi Dum-ne - zeu, ier - ta - re de gre - şa - le să dă-

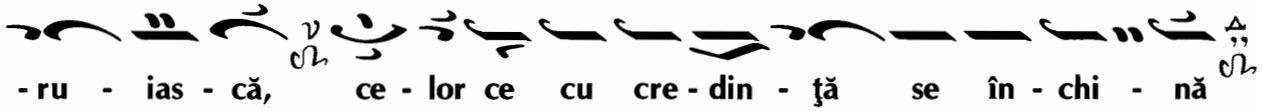

-ru - ias - că, ce - lor ce cu cre - din - ţă se în - chi - nă

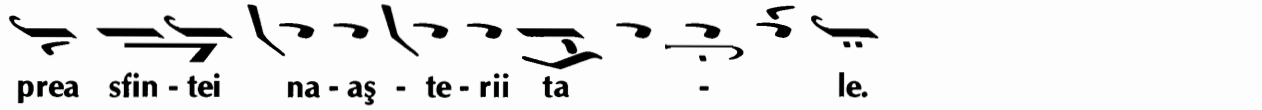

prea sfin - tei na - aş - te - rii ta - le.

După Psalmul 50, Stihira

Glas 5 Pa

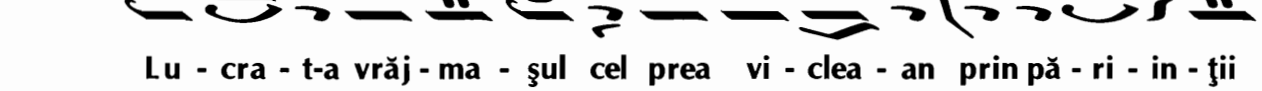

Lu - cra - t-a vrăj - ma - şul cel prea vi - clea - an prin pă - ri - in - ţii

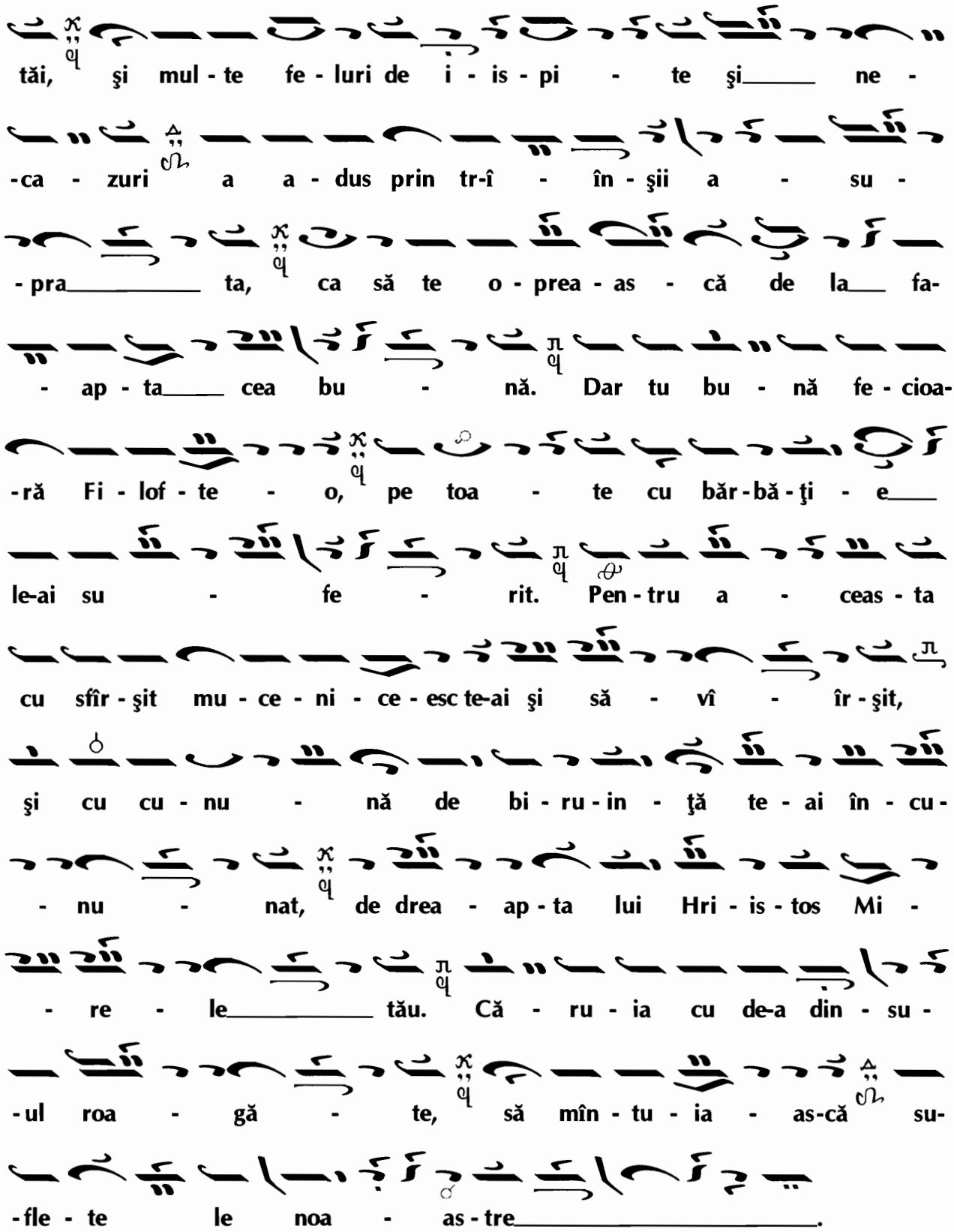
tăi, şi mul - te fe - luri de i - is - pi - te şi ne -
-ca - zuri a a - dus prin tr-î - în - şii a - su -
- pra ta, ca să te o - prea - as - că de la fa-
- ap - ta cea bu - nă. Dar tu bu - nă fe - cioa-
-ră Fi - lof - te - o, pe toa - te cu băr - bă - ţi - e
le-ai su - fe - rit. Pen - tru a - ceas - ta
cu sfîr - şit mu - ce - ni - ce - esc te-ai şi să - vî - îr - şit,
şi cu cu - nu - nă de bi - ru - in - ţă te - ai în - cu -
- nu - nat, de drea - ap - ta lui Hri - is - tos Mi -
- re - le tău. Că - ru - ia cu de-a din - su -
-ul roa - gă - te, să mîn - tu - ia - as-că su-
-fle - te le noa - as - tre.

La Laude, stihirile

Glas 1 Pa

Podobie: „Ceea ce eşti bucuria...“

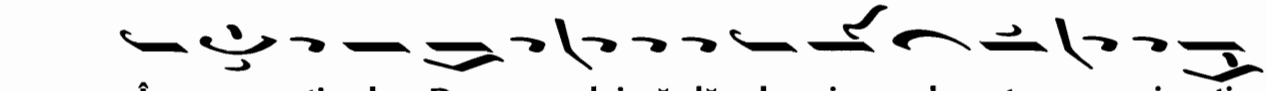

În cur - ţi - le Dom - nu - lui să - lăş - lu - in - du - te, prea cin - sti-

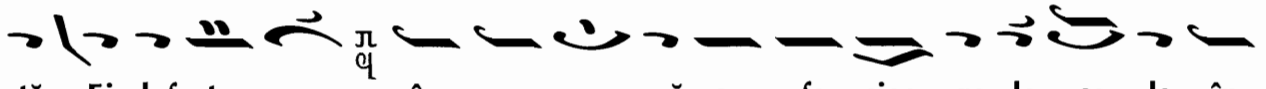

-tă Fi - lof - te - a, îm - pre - u - nă cu fe - cioa - re - le ce - le în-

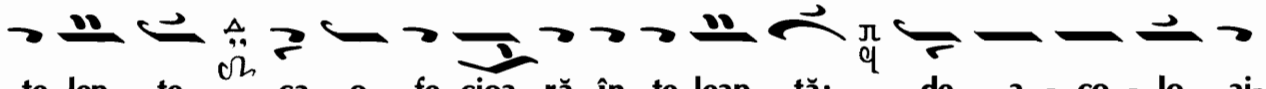

-ţe - lep - te, ca o fe - cioa - ră în - ţe - leap - tă; de a - co - lo ai-

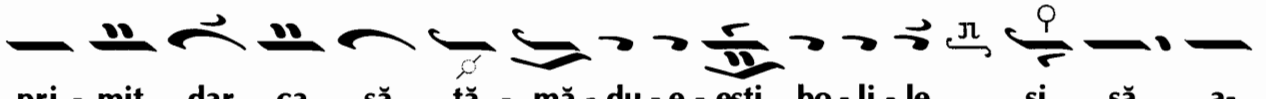

pri - mit dar, ca să tă - mă - du - e - eşti bo - li - le, şi să a-

lungi du - hu - ri - le ce - le ne - cu - ra - te, de la cei ce cu

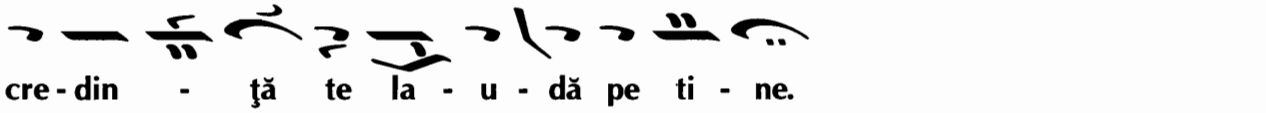

cre - din - ţă te la - u - dă pe ti - ne.

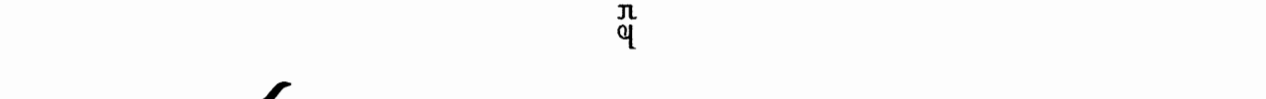

Cu ra - ze - le ce - le ce - re - eşti lu - mi - nîn - du - te, şi

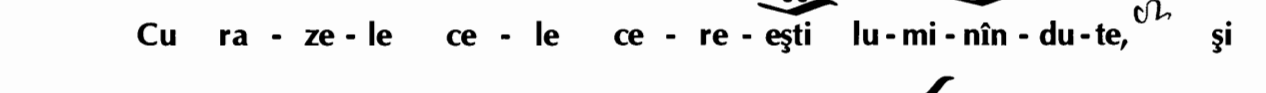

de dar dum-ne - ze - esc um-plîn - du - te, cu pu - te - rea lui Hris - tos tă-

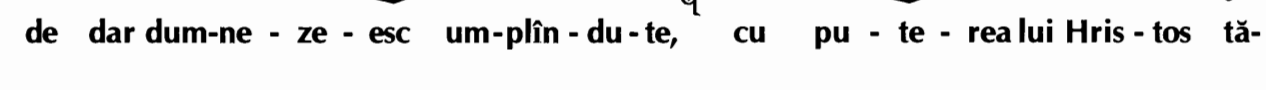

-mă - du - iri dai tu - tu-ror su - fle - te - lor şi - tru - pu-ri - lor, ce-

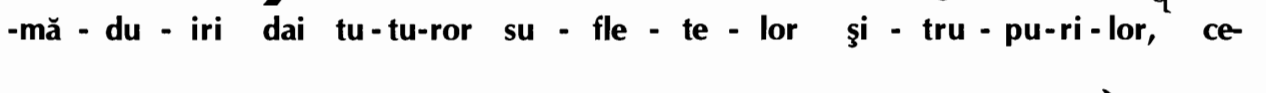

-lor ce cu cre - din - ţă să - vîr - şi - im po - me - ni-rea ta, de

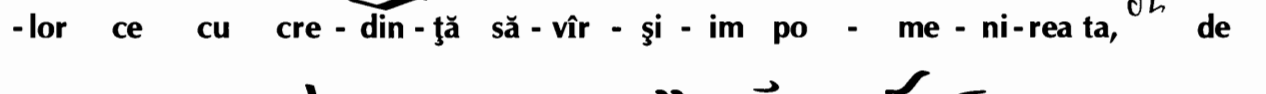

Dum - ne - ze - eu fe - ri - ci - tă fe - cioa - ră, nu_____ în - ce - ta a

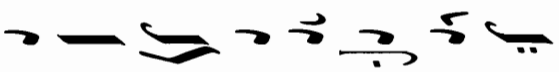
te ru - ga pen - tru noi.

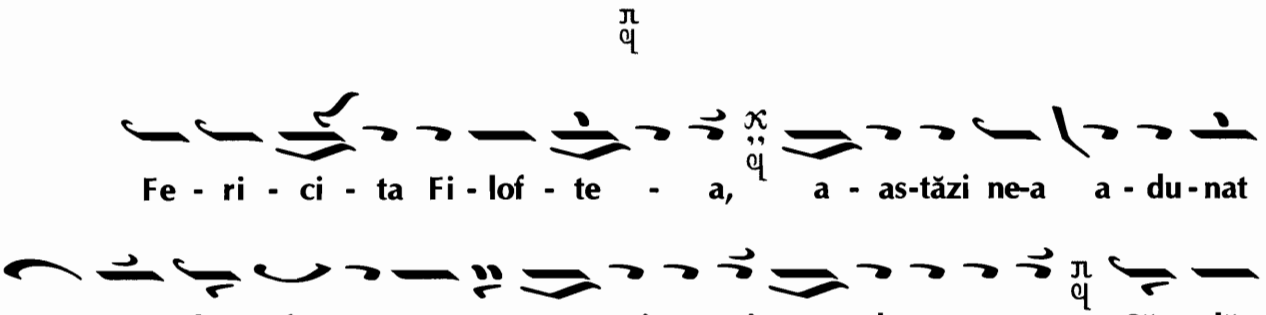
Fe - ri - ci - ta Fi - lof - te - a, a - as-tăzi ne-a a - du - nat
pe noi la sfîn - tă po - me - ni - rea ei cea de pes - te an. Să lă-
-u - dăm lup - te - le şi ne - vo - i - in - ţe - le ei, pe ca - re le-a
răb - dat pen - tru dra - gos - tea lui Hris-tos; că se roa - gă Dom-nu-
-lui, să ne mî - în - tu - im.

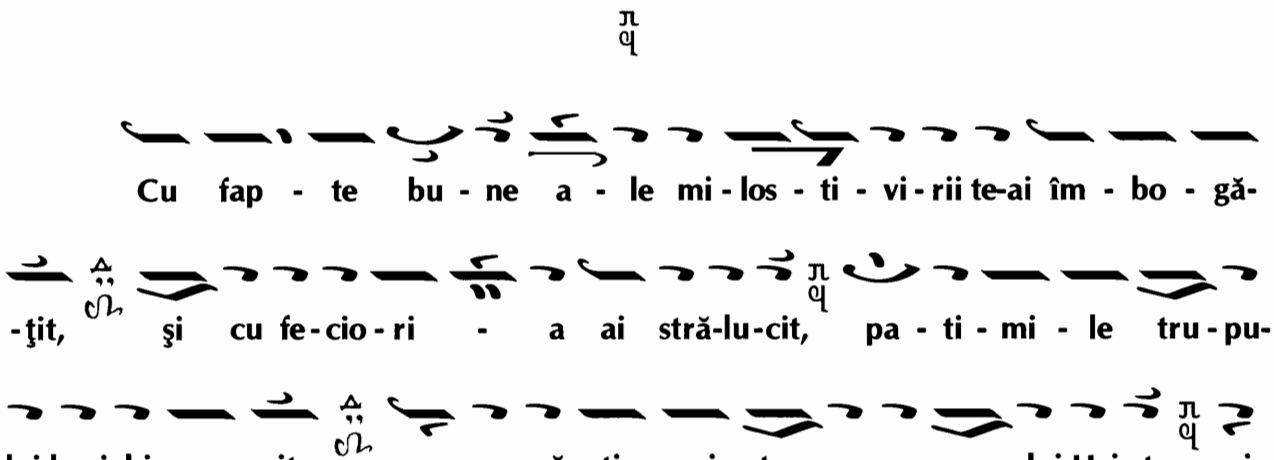
Cu fap - te bu - ne a - le mi - los - ti - vi - rii te-ai îm - bo - gă-
-ţit, şi cu fe - cio - ri - a ai stră-lu-cit, pa - ti - mi - le tru - pu-
lui le-ai bi - ru - it, ca o pă - ti - mi - toa - re a lui Hris-tos şi
pîl - cul de - mo - ni - lor l-ai ru - şi - nat, pur - tă - toa - re de
bi - ru - i - in - ţă fă - cîn - du - te, Fi - lof - te - o preamă - ri - tă;
roa - gă - te lui Hris - tos Dum-ne-zeu, să ne dă - ru - ias - că no - uă

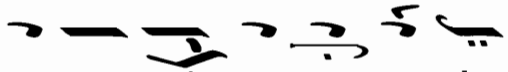
ma - re mi - lă.

Slava de la Laude

Glas 5 Pa

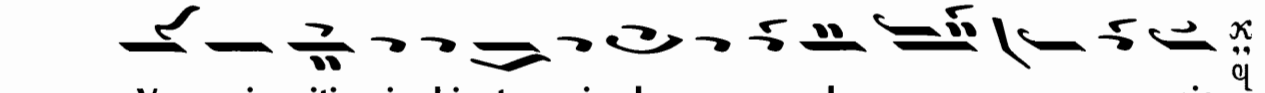
Ve - ni - iţi iu - bi - to - ri - lo - or de pra - az - nic,

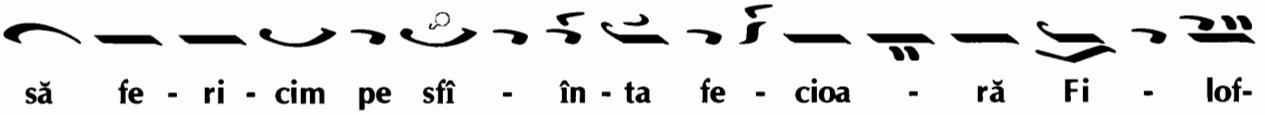
să fe - ri - cim pe sfî - în - ta fe - cioa - ră Fi - lof-

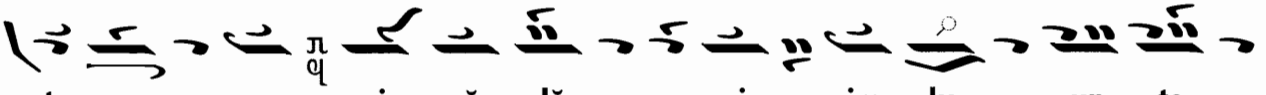
- te - a; şi să slă - vi - im lu - up - te -

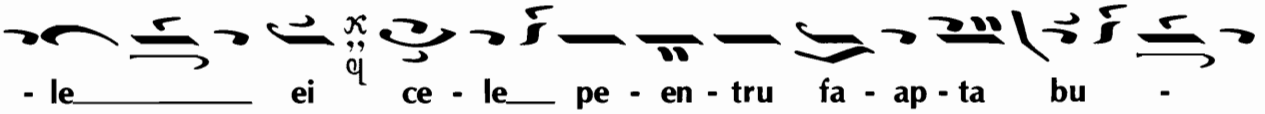
- le ei ce - le pe - en - tru fa - ap - ta bu -

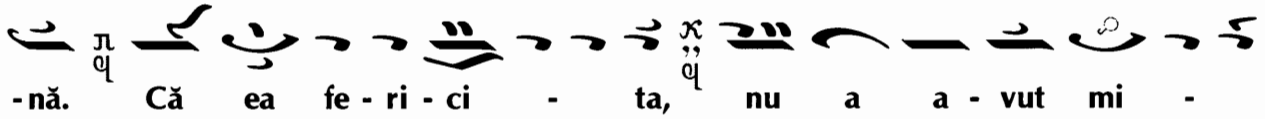
-nă. Că ea fe - ri - ci - ta, nu a a - vut mi -

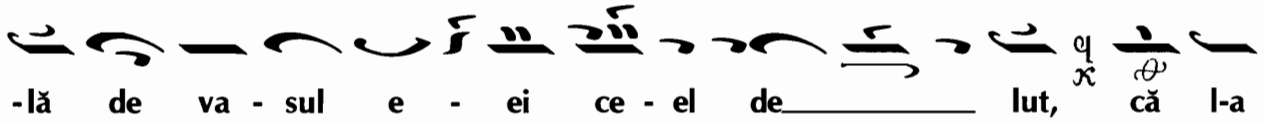
-lă de va - sul e - ei ce - el de lut, că l-a

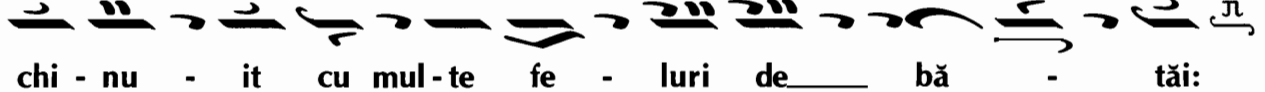
chi - nu - it cu mul - te fe - luri de bă - tăi:

păl - mu - iri şi scui - pă - ări a răb - dat, is - pi - te şi

moar - te mu - ce - ni - ceas - că a su - fe - rit de la cel

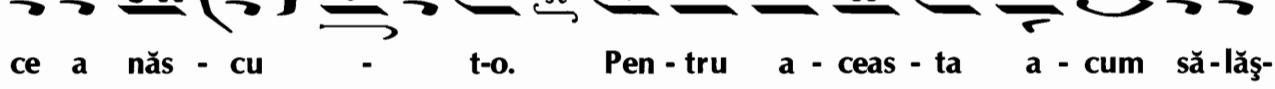
ce a năs - cu - t-o. Pen - tru a - ceas - ta a - cum să - lăş-

-lu - in - du - se î - în ce - ruri cu mu - ce - ni - ţe - le,

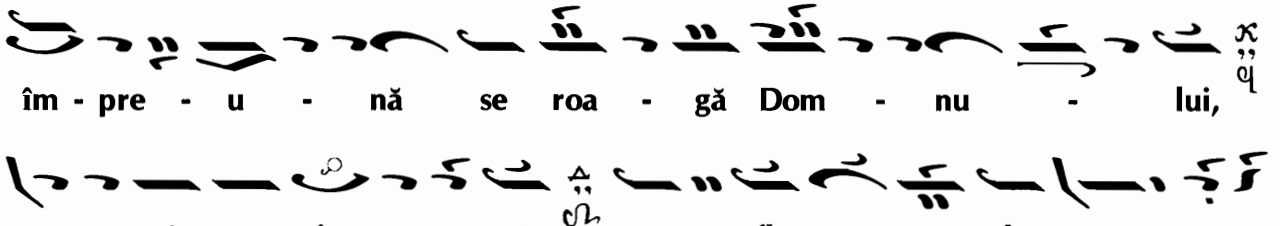

Şi acum

Acelaşi glas Pa

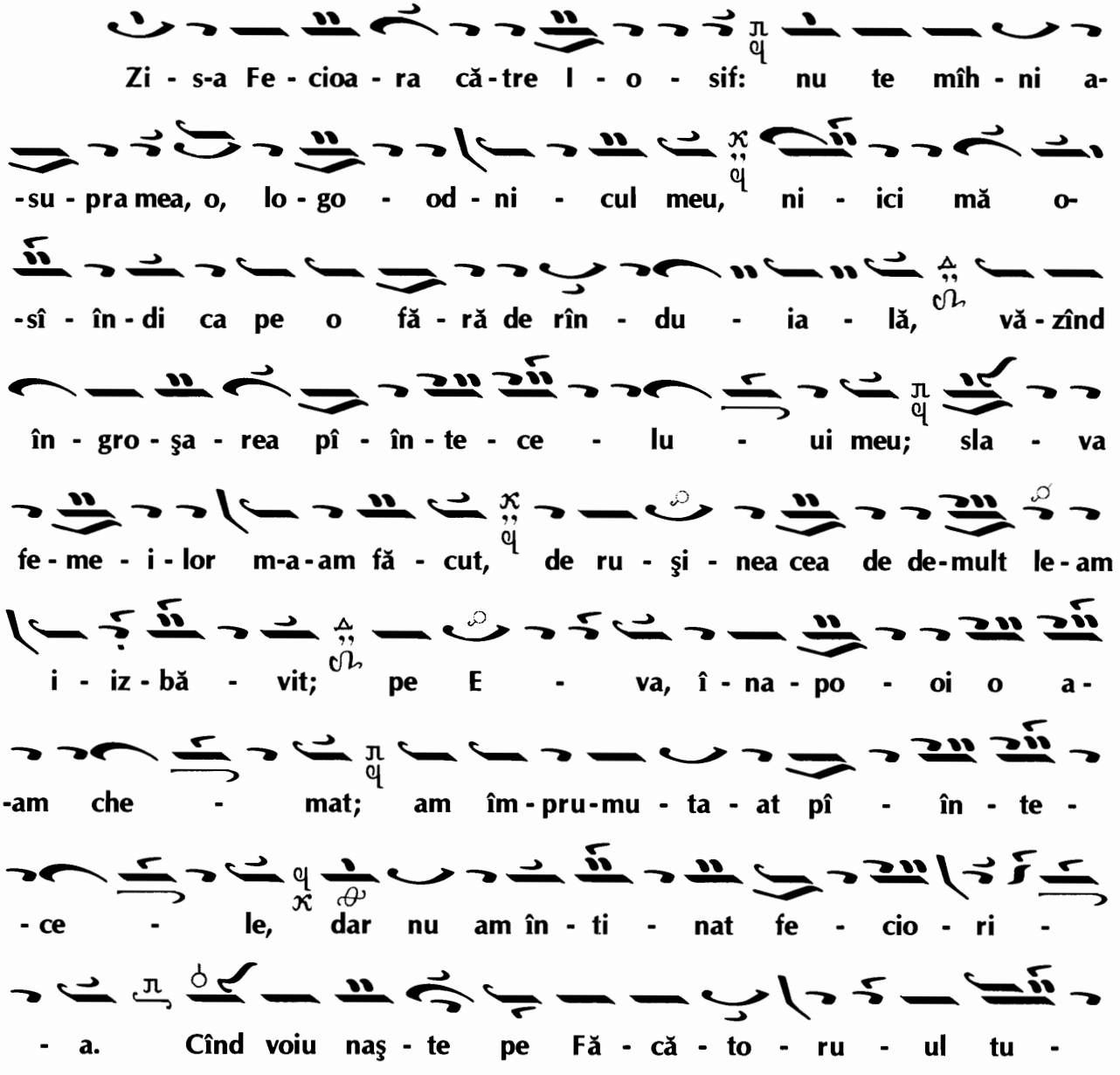

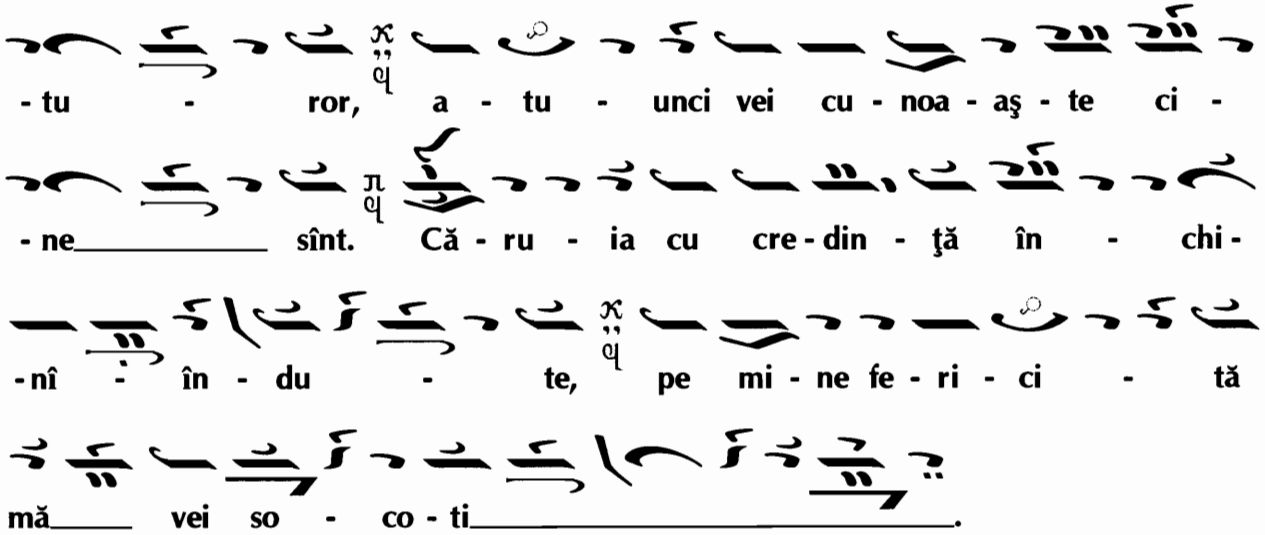

Notă:

Toate aceste cîntări, au fost puse pe muzică bisericească, de robul lui Dumnezeu, Alexandru Gheorghiță, fost Proto-psalt al Sfintei Mitropolii din Iași.

Rog, pe Domnii profesori de muzică bisericească, să îndrepte cu bunăvoință, greșelile ce voiu fi făcut, iar pe slujitorii Sf. Mînăstiri Curtea de Argeș, să mă pomenească la sfintele slujbe; - de asemeni fierbinte îi rog. -

București, anul 1975. Alex. Gheorghiță
de 80 ani.

Sfînta Liturghie
a Sfîntului Ioan Gură de Aur

Răspunsuri pe opt glasuri

Glas I Pa

de . Gherasim al Romanului

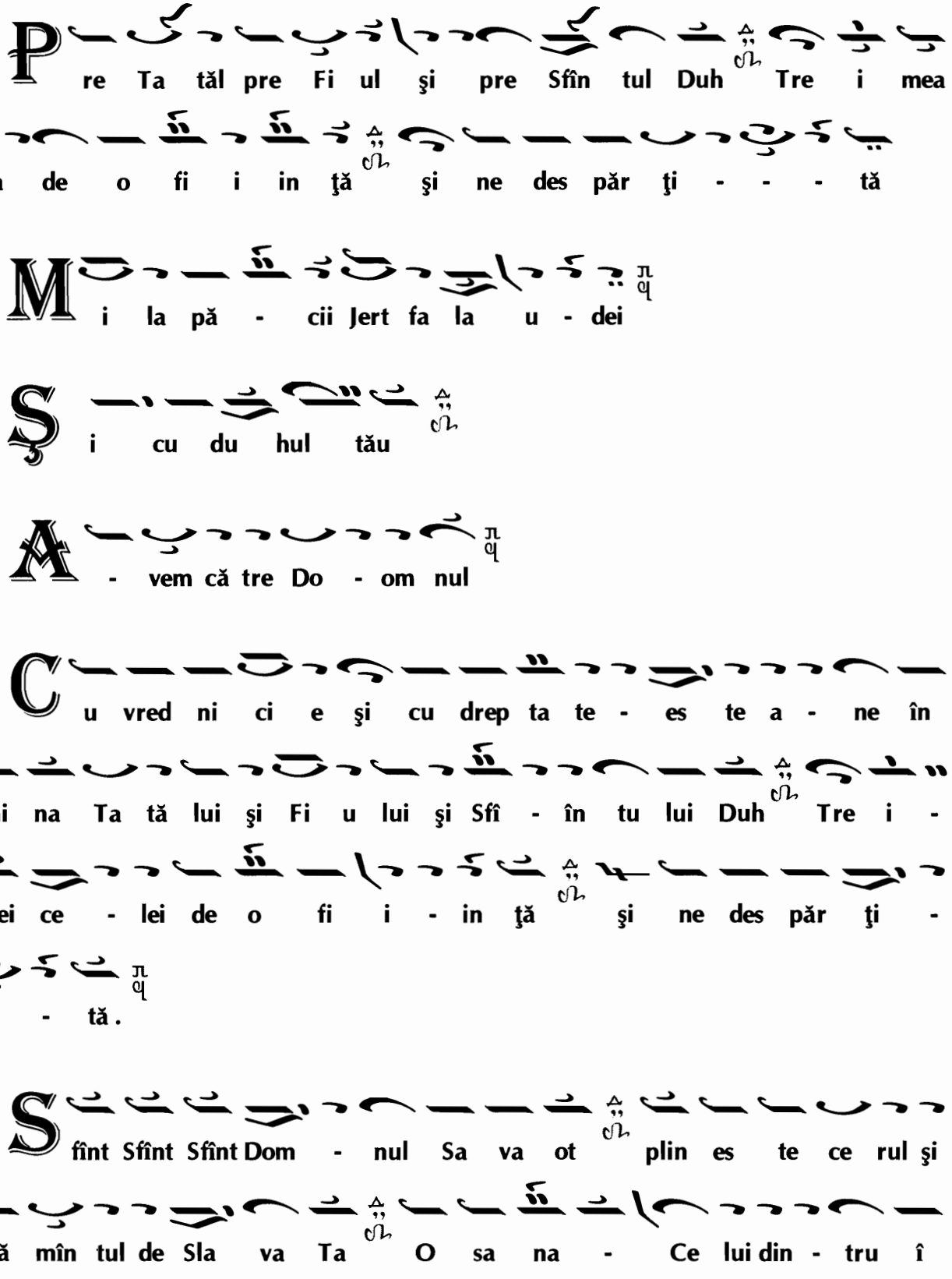

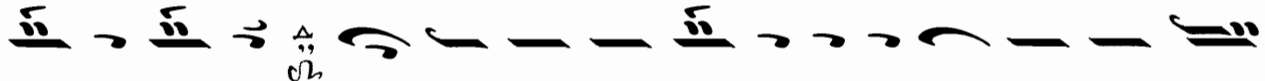
năl ţi - me bi ne cu vîn ta at es - te Cel ce vi

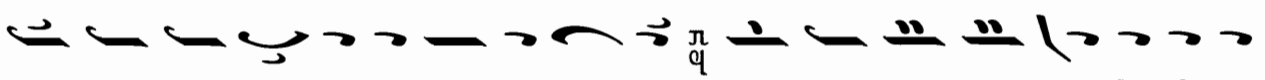
ne în tru nu me le Dom - nu lui O sa na - Ce lui din tru

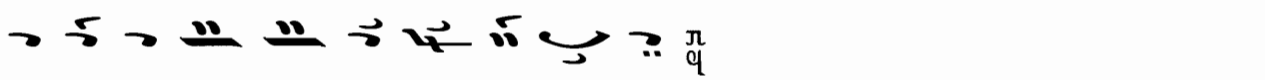
î - năl ţi - me - - - -.

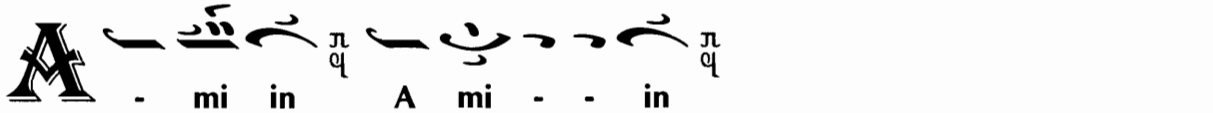
- mi in A mi - - in

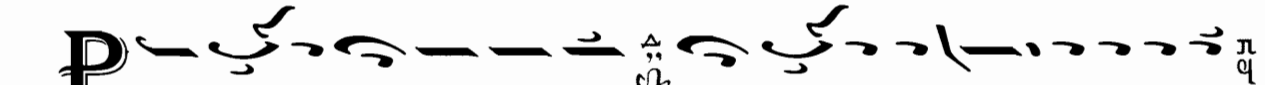
re Ti ne Te lă u dăm pre Ti ne Te bi ne cu vîn tăm

Ţi e Îţi mul ţu mim Doa - am ne şi ne ru gă ă Ţi - -

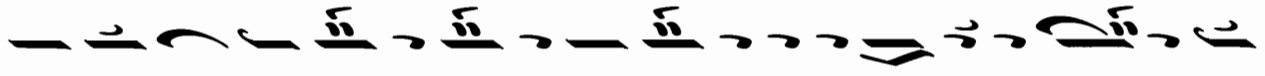
- e Dum ne ze - - - - - u - lu ui no - - os tru

- - - - -

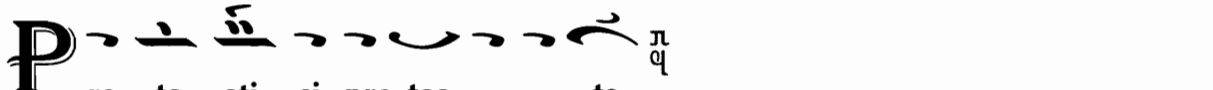
re to oţi şi pre toa - - te.

Ehul II.

trad. de Pr. Petroniu

i du - hu lui tău.

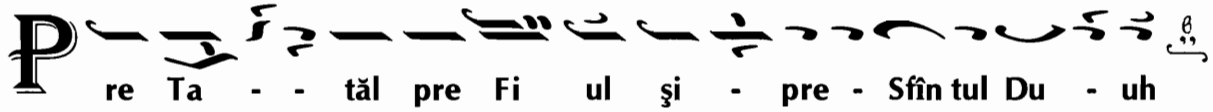
re Ta - - tăl pre Fi ul şi - pre - Sfîn tul Du - uh

Tre i mea - cea de o fi i - - - in ţă şi ne

des păr ţi - - - - - tă

M i la pă - - - - - cii Je - ert - fa - la - - u

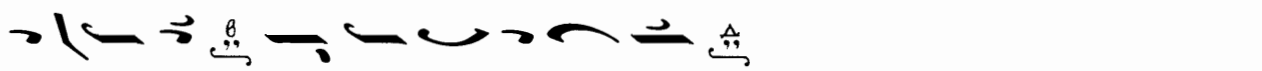
- de ei Şi cu du - hul tău.

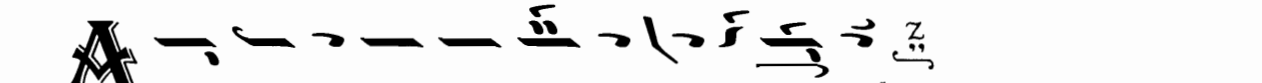
A - ve em că tre Do - - - om nul

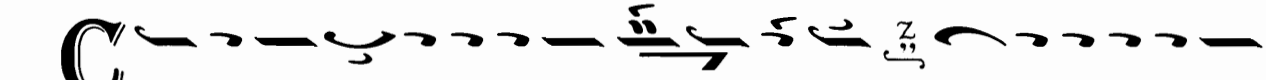
C u vred ni ci e şi cu drep ta - - te es te a ne în chi

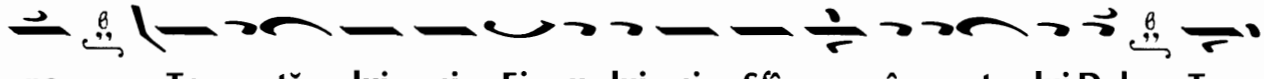
na Ta - tă lui şi Fi u lui şi Sfî - în - tu lui Duh Tre

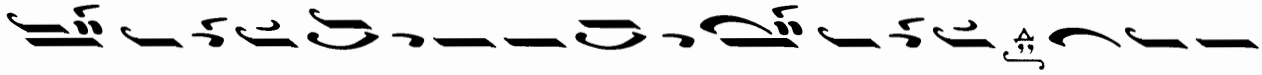
i - - mei cei de o fi i - - - in ţă şi ne des

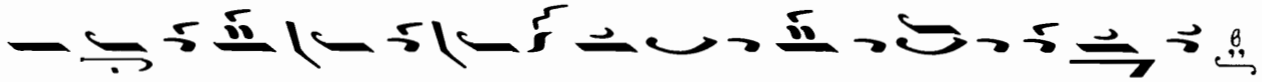
păr ţi - - - - tă - - - - - - - - - -

S fî - înt, Sfî - - înt Sfî înt Dom nul - Sa va ot plin

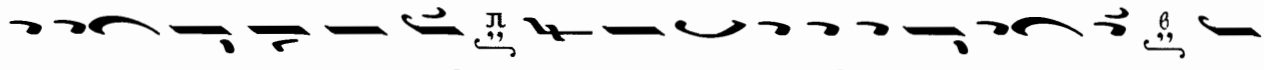
es - te ce - - rul şi pă mî în tul de Sla - va ta o

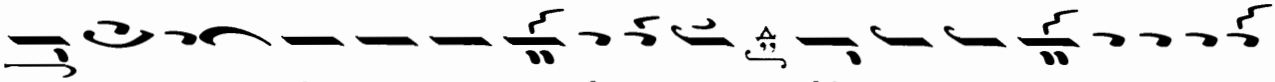
sa na - în tru ce - de - sus bi ne e es te - cu -

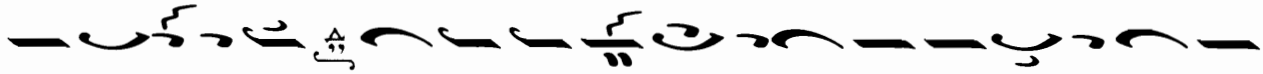
- vî - în tat cel ce vi - ne - în tru nu - me le

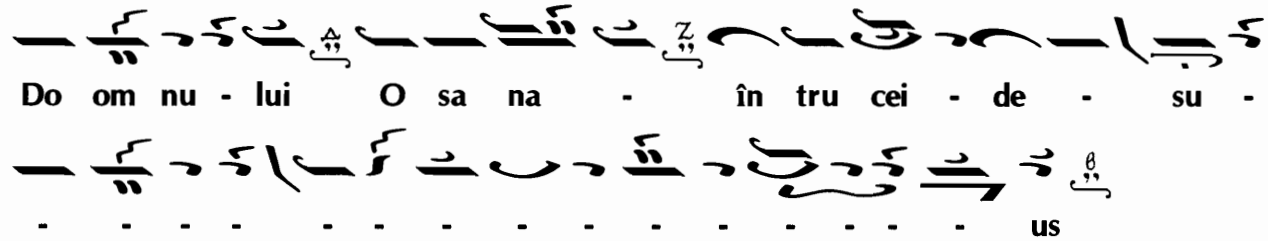

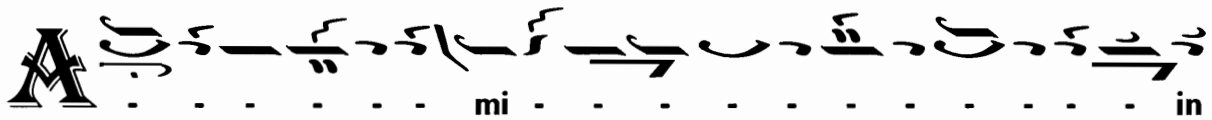

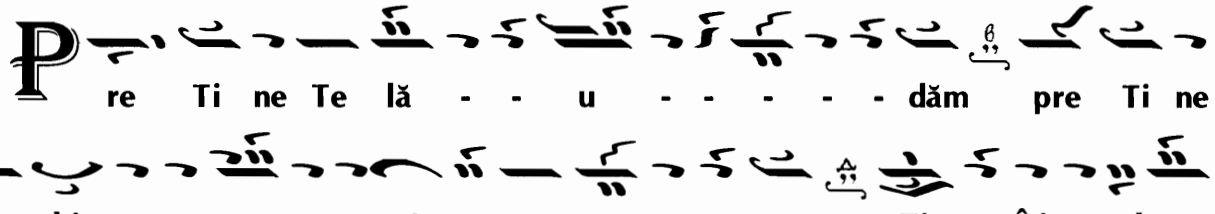

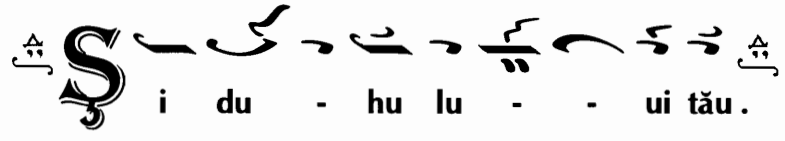

Ehul II. Πα

din greceşte

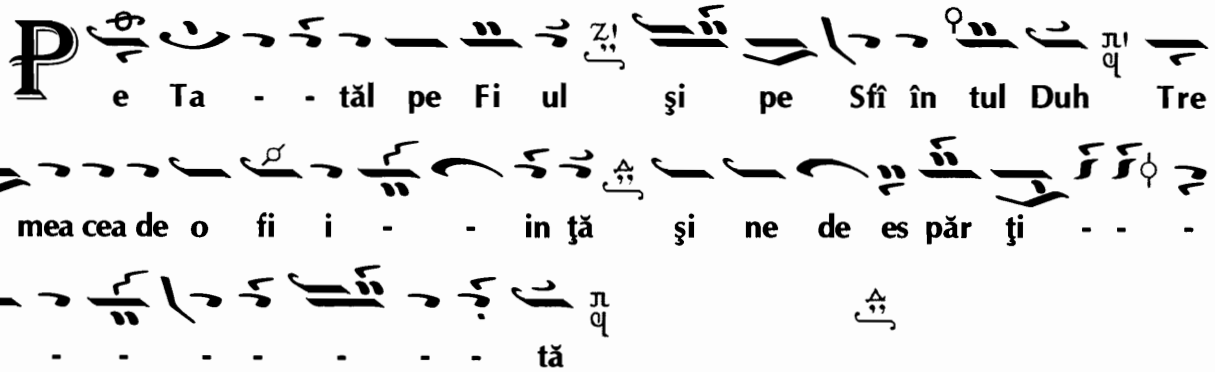

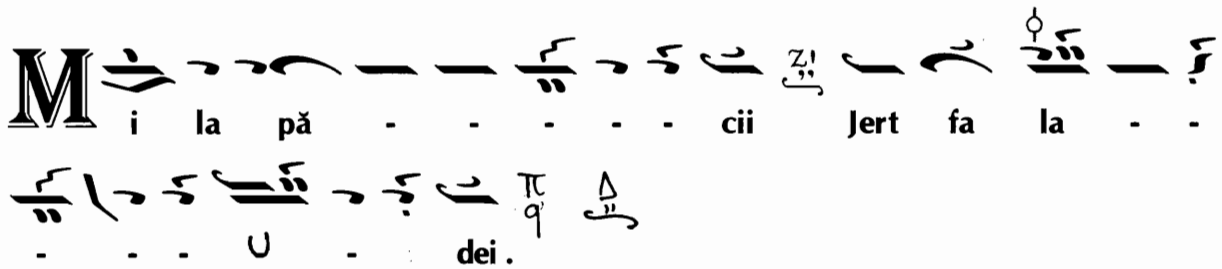
Mi la pă - - - - - - cii Jert fa la - -
- - - - - dei.

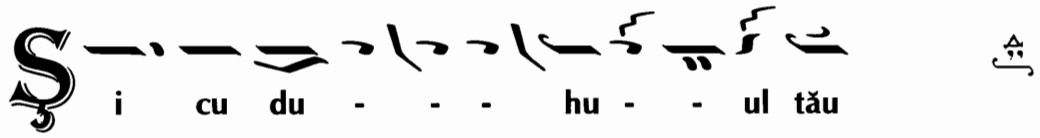
Şi cu du - - - hu - - ul tău

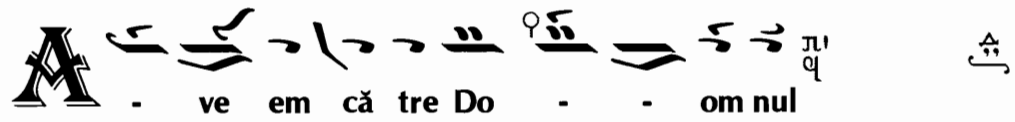
A - ve em că tre Do - - om nul

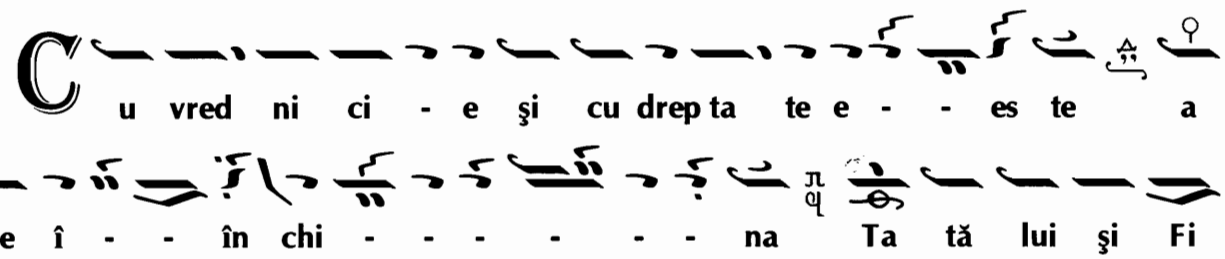
Cu vred ni ci - e şi cu drep ta te e - - es te a
ne î - - în chi - - - - - - - na Ta tă lui şi Fi
u lui şi Sfîn în tu lui Du - - - uh Tre i mei Cei de o
fi in ţă şi - ne - de - es - pă - - ăr ţi - - -
- - - - - tă

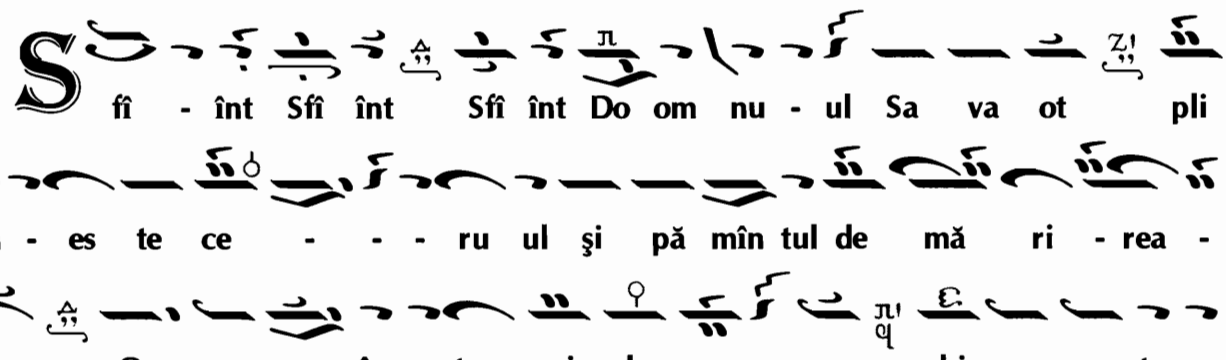
Sfî - înt Sfî înt Sfî înt Do om nu - ul Sa va ot pli
in - es te ce - - - ru ul şi pă mîn tul de mă ri - rea -
Ta O sa na în - tru cei de - - sus bi ne es te cu
vîn tat Cel ce vi - - ne în tru nu - me le Do - om nu -

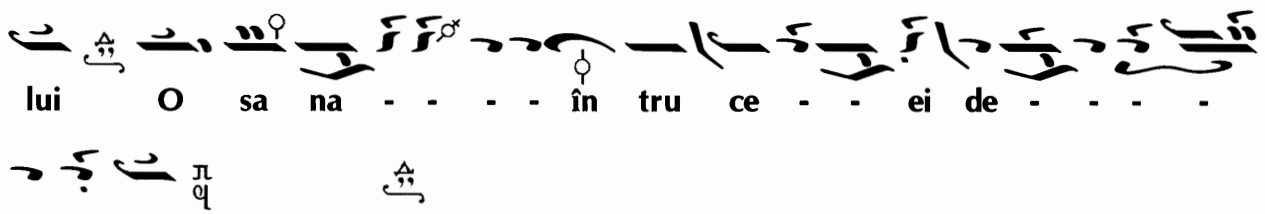

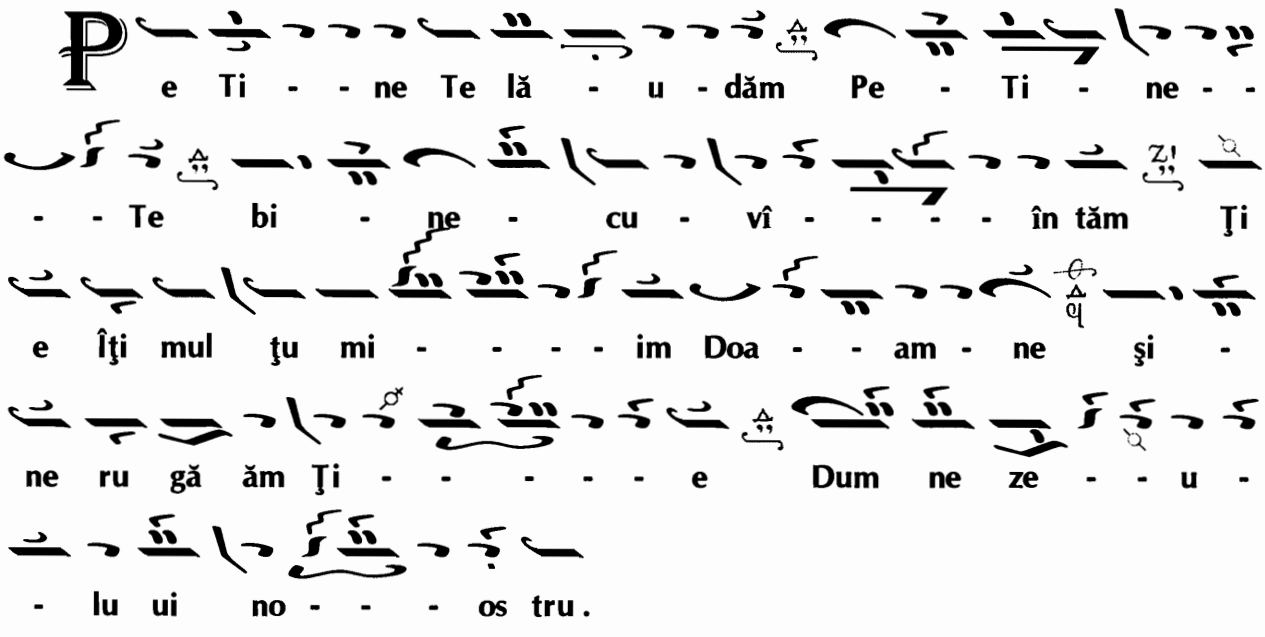

Răspunsuri gl. 3

de Anton Pann

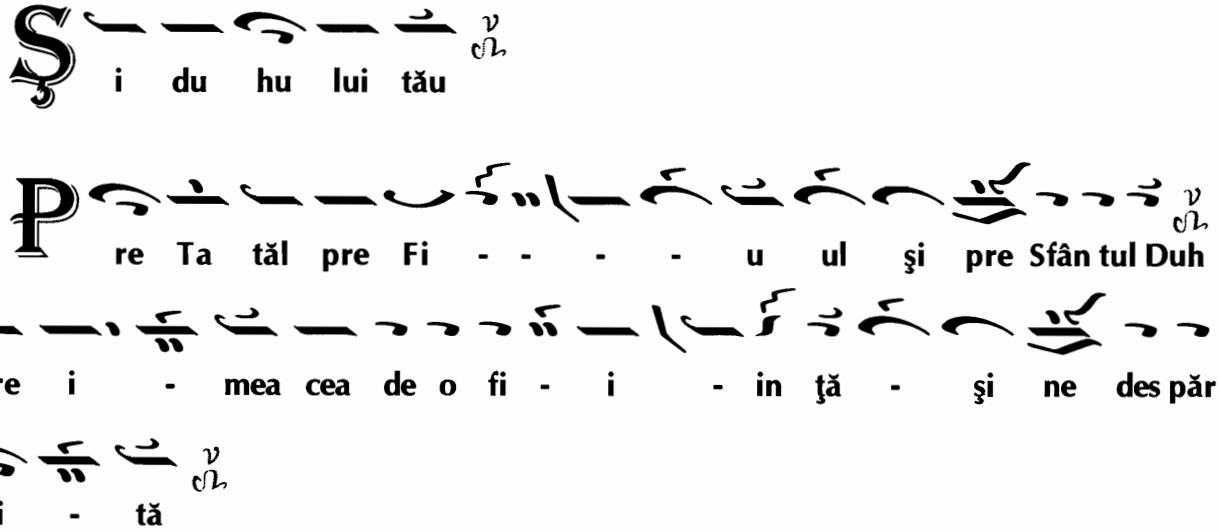

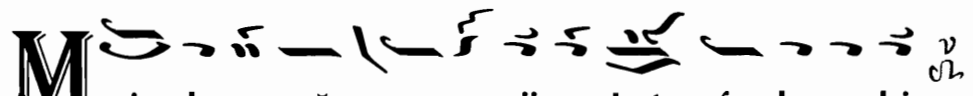
Mi la - pă - - cii - Jert fa la u dei.

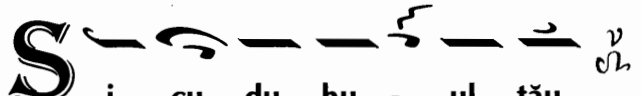
Şi cu du hu - ul tău

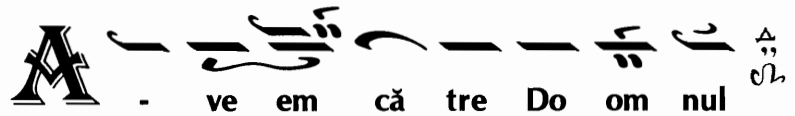
A - ve em că tre Do om nul

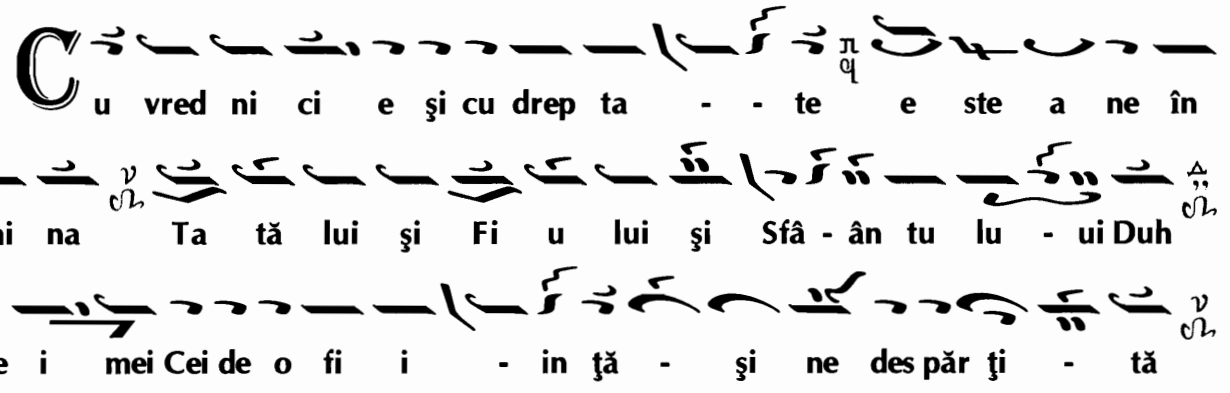
Cu vred ni ci e şi cu drep ta - - te e ste a ne în
chi na Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfâ - ân tu lu - ui Duh
Tre i mei Cei de o fi i - in ţă - şi ne des păr ţi - tă

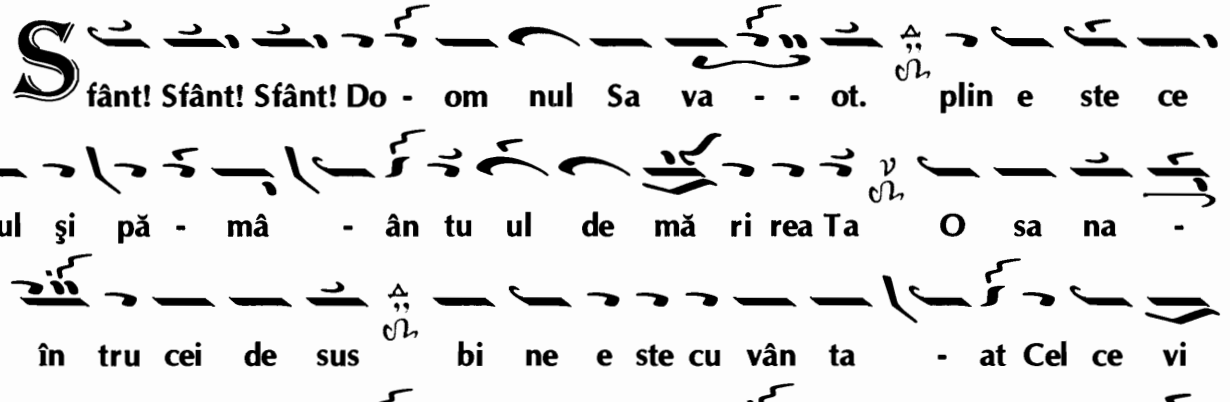
Sfânt! Sfânt! Sfânt! Do - om nul Sa va - - ot. plin e ste ce
rul şi pă - mâ - ân tu ul de mă ri rea Ta O sa na -
î în tru cei de sus bi ne e ste cu vân ta - at Cel ce vi
ne în tru nu - - me le - Dom nu - lui O sa na în tru
cei - - de sus.

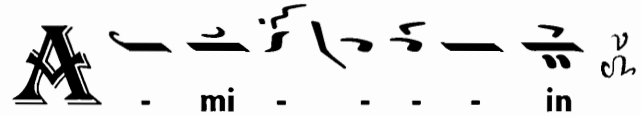
A - mi - - - - in

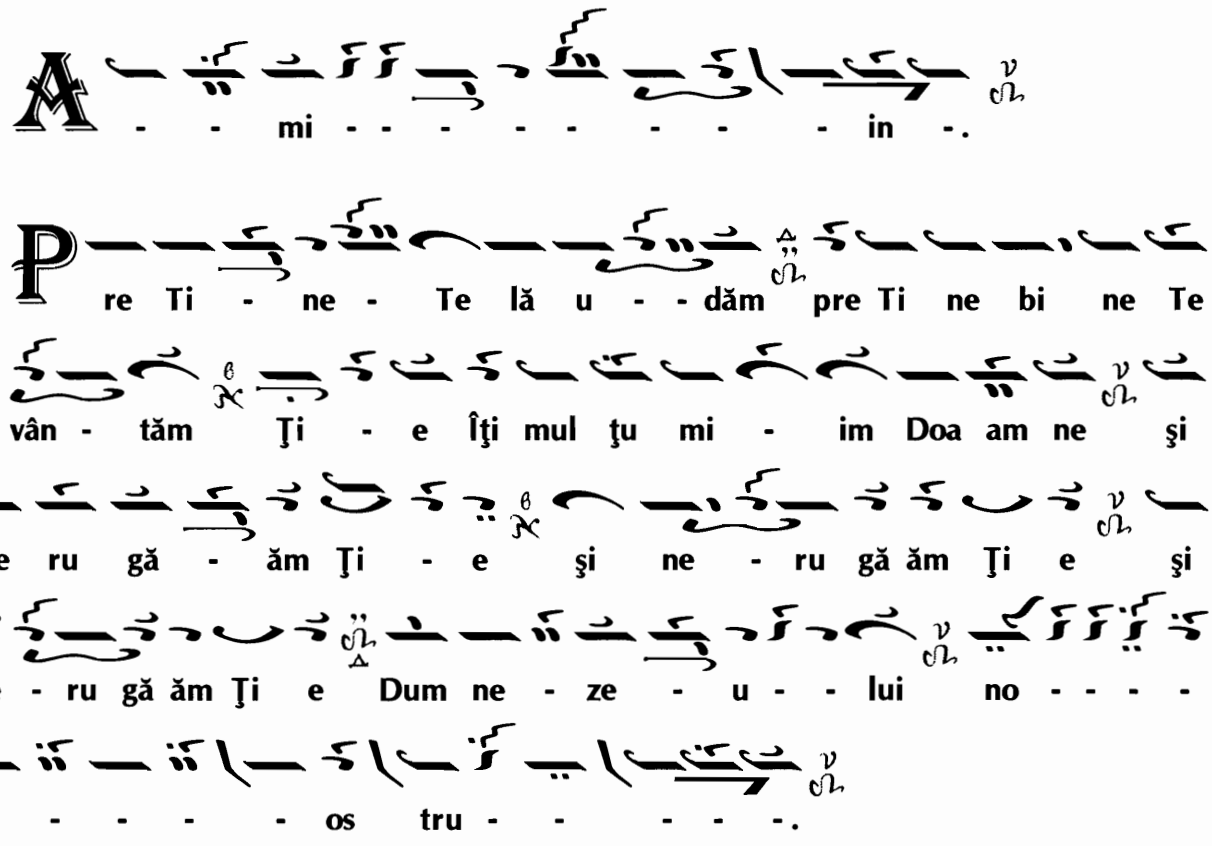

Glas III. ♯♯ ♭ (enarmonic)

Anonim

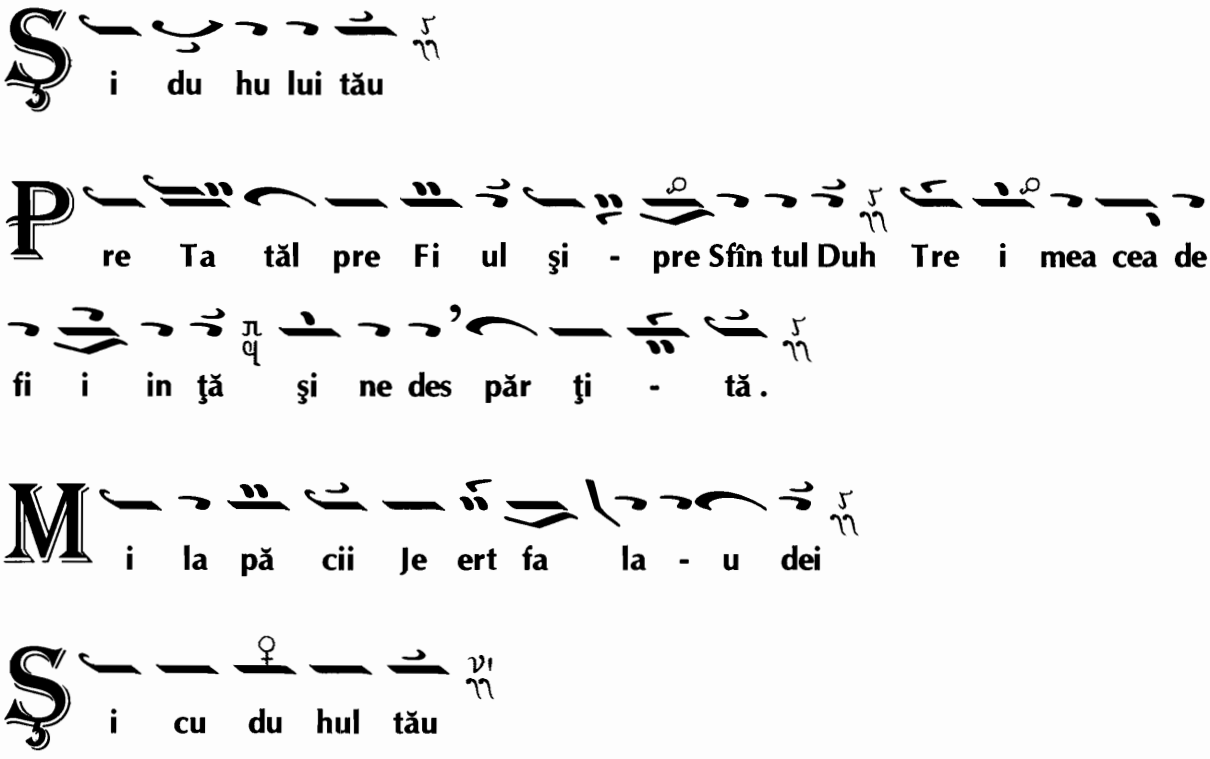

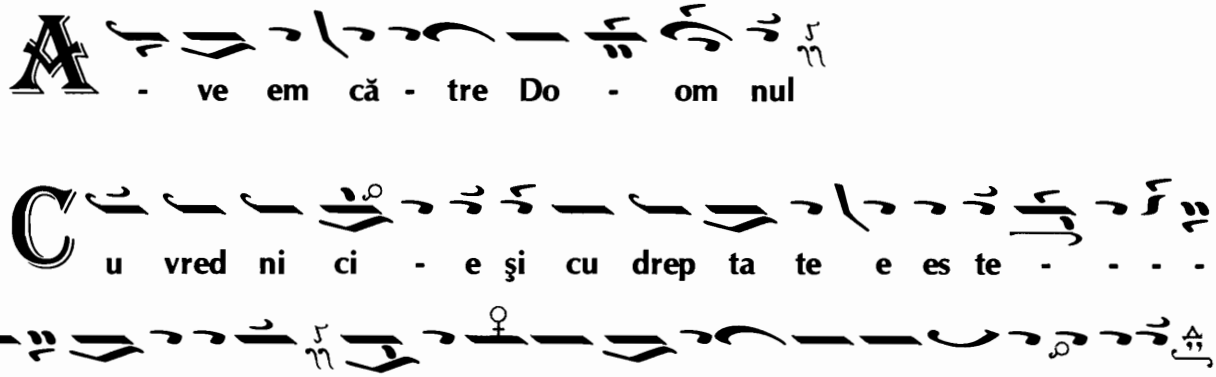
A - ve em că - tre Do - om nul
Cu vred ni ci - e şi cu drep ta te e es te - - -
a - ne în chi na Ta tă lui şi Fi - u lui şi Sfî în tu lui Duh
Tre i - mei Cei - de o fi i in ţă şi ne des - păr ţi -
- - - tă

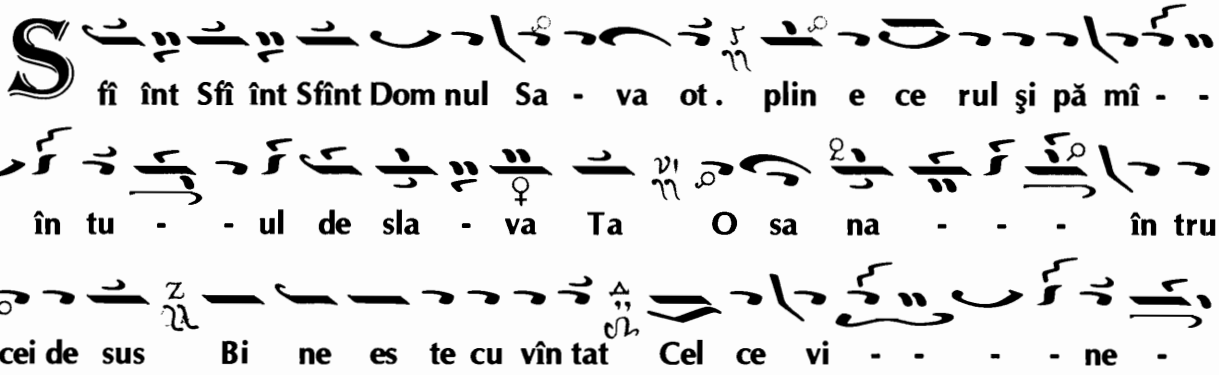
Sfî înt Sfî înt Sfînt Dom nul Sa - va ot. plin e ce rul şi pă mî - -
- în tu - - ul de sla - va Ta O sa na - - - în tru
cei de sus Bi ne es te cu vîn tat Cel ce vi - - - - - ne -
- - - în tru nu - me - le Dom - nu lui O sa na - - -
- - - în tru cei de - sus

sau aşa:

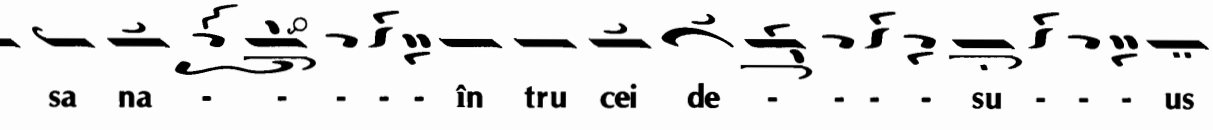
O sa na - - - - - în tru cei de - - - - su - - - us

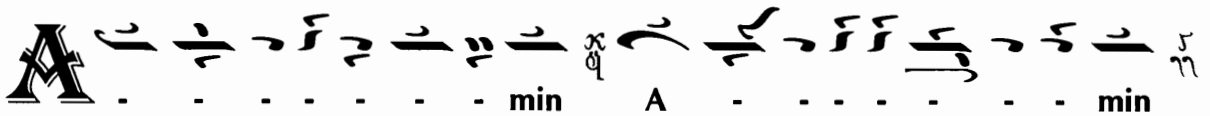
A - - - - - - - - min A - - - - - - - - min

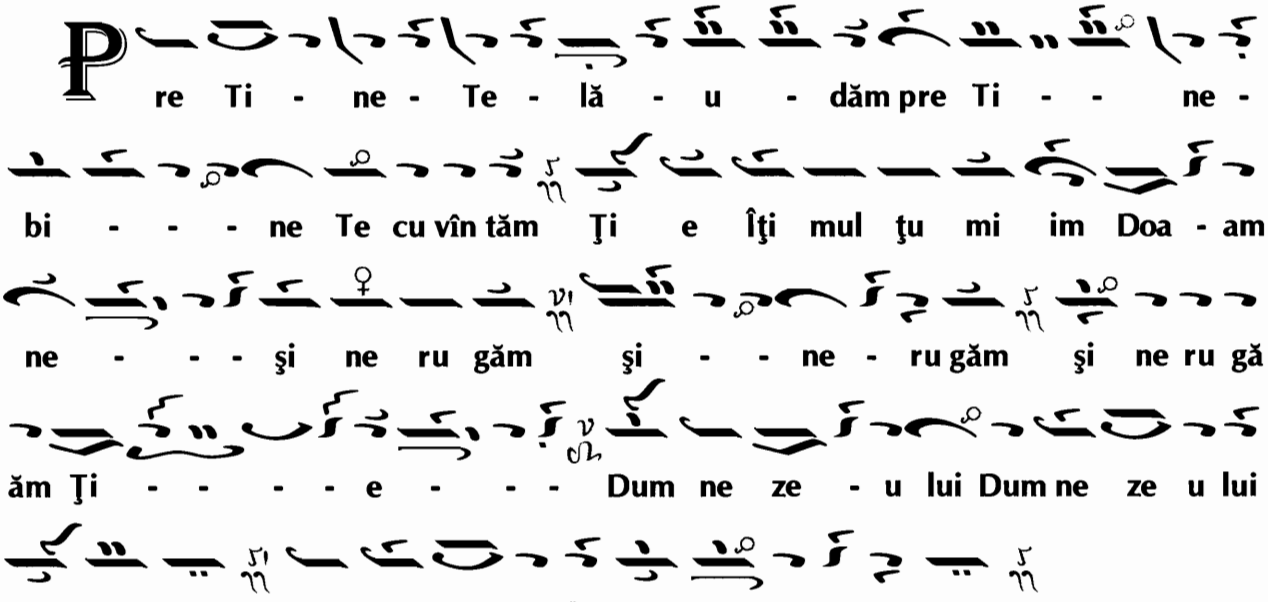

Glas III ⁊ Ga ⁊

de Gherasim al Romanului

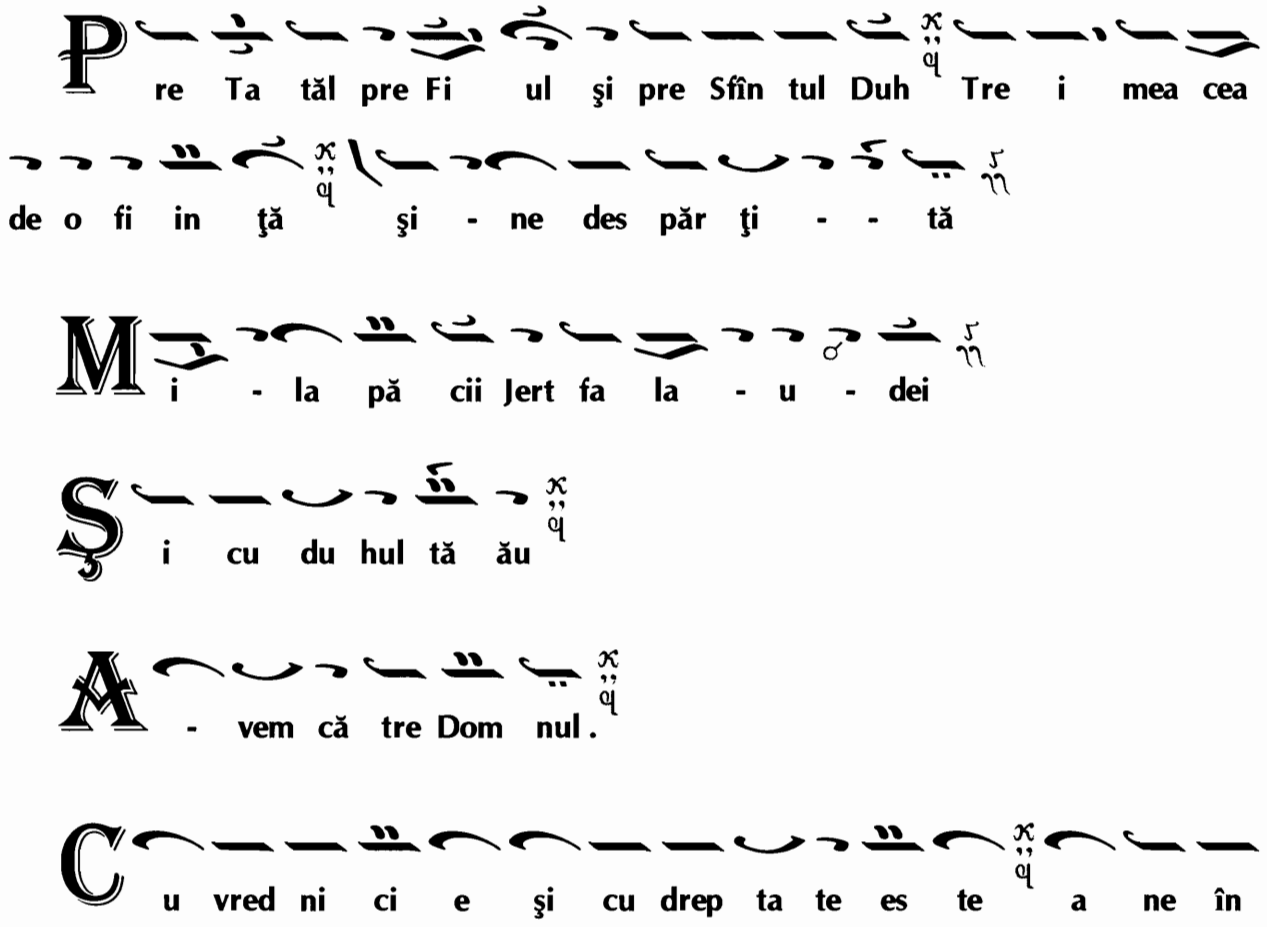

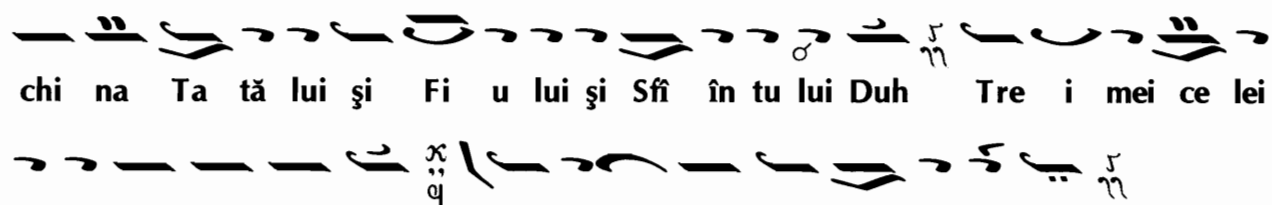

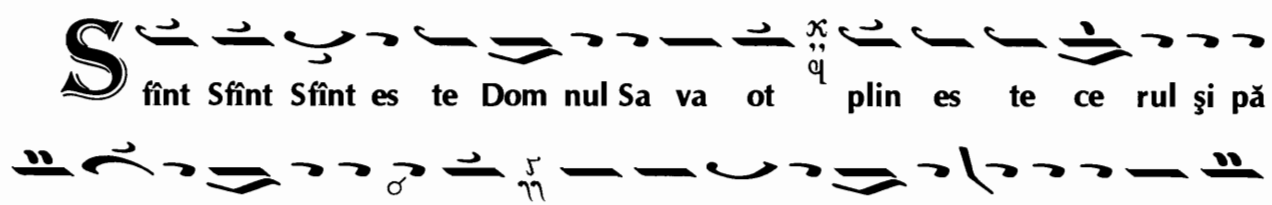

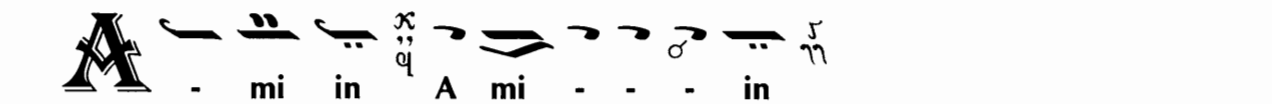

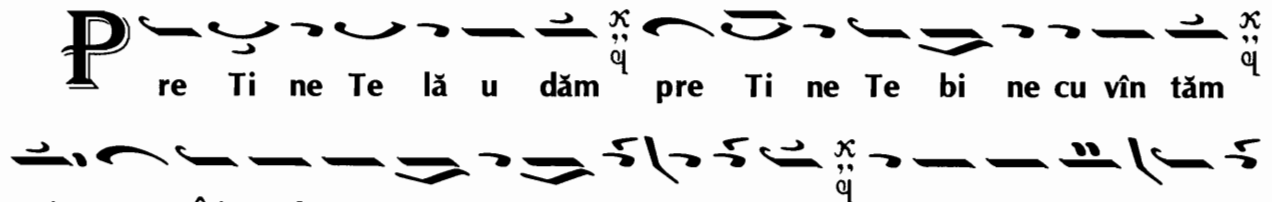

Ehul leghetos βυ ϝ

de Alecu Mirea

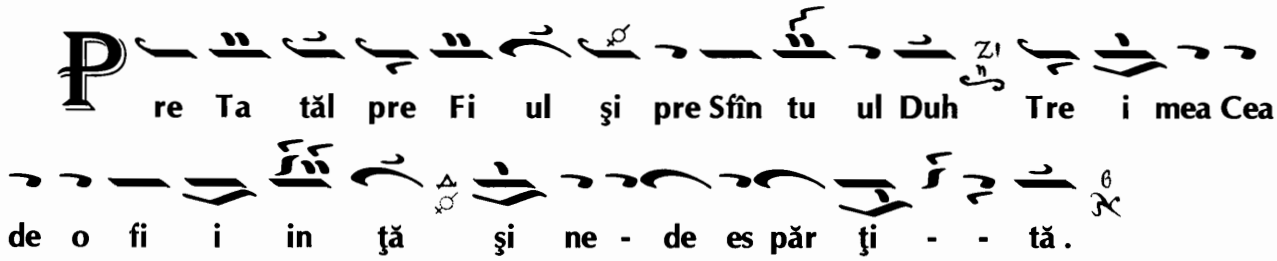
Pre Ta tăl pre Fi ul şi pre Sfîn tu ul Duh Tre i mea Cea
de o fi i in ţă şi ne - de es păr ţi - - tă.

Mi la pă - - cii Jert fa - la u dei

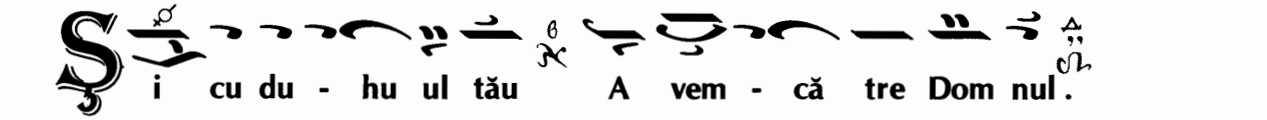
Şi cu du - hu ul tău A vem - că tre Dom nul.

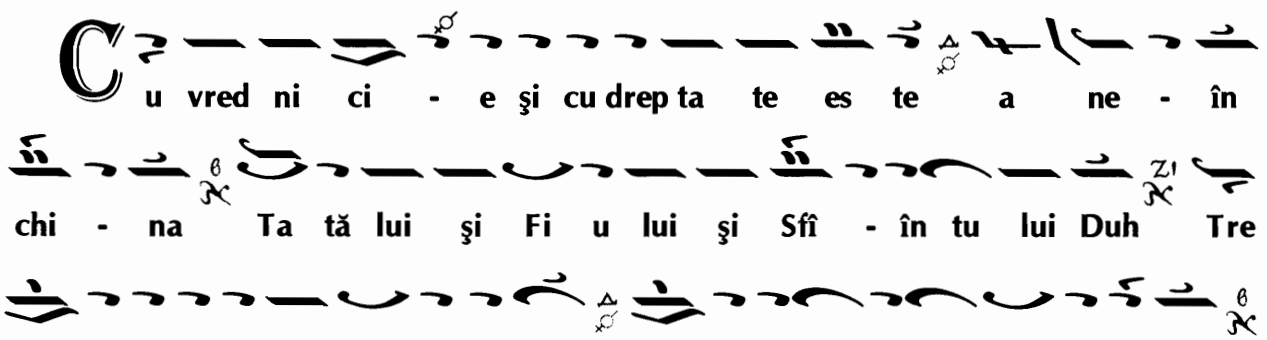
Cu vred ni ci - e şi cu drep ta te es te a ne - în
chi - na Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfî - în tu lui Duh Tre
i mei cei de o fi i - in ţă şi ne - de es păr ţi - - tă.

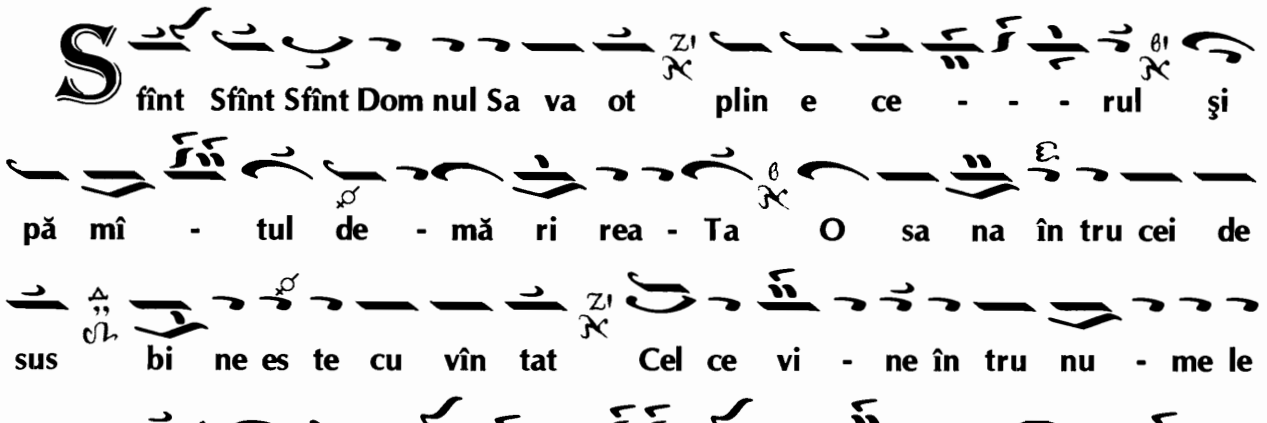
Sfînt Sfînt Sfînt Dom nul Sa va ot plin e ce - - - rul şi
pă mî - tul de - mă ri rea - Ta O sa na în tru cei de
sus bi ne es te cu vîn tat Cel ce vi - ne în tru nu - me le
Dom nu lui O sa na - - - - în tru ce ei - de - - su
- - us.

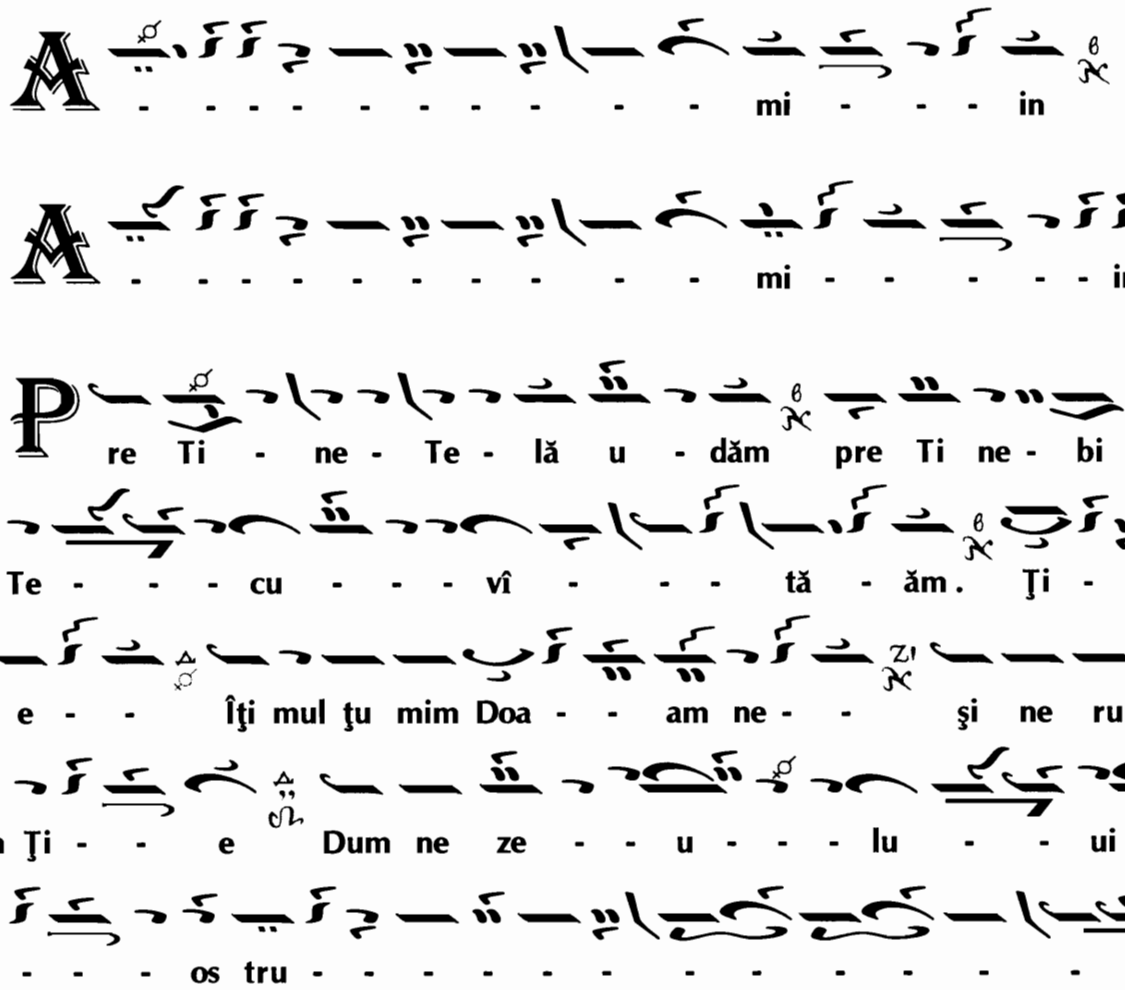

Glas IV

de Gherasim al Romanului

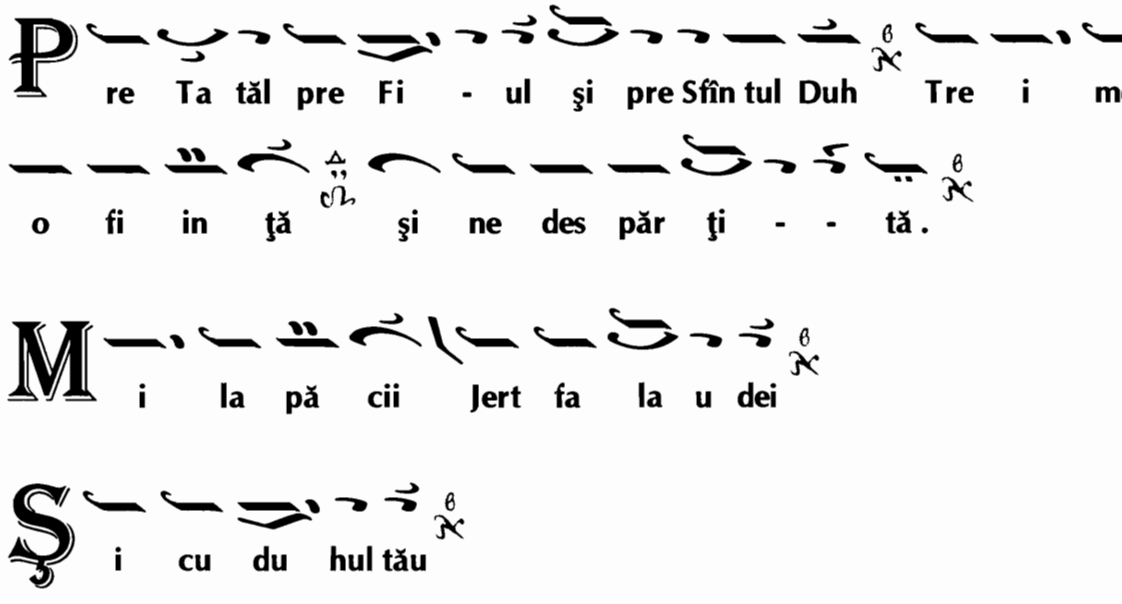

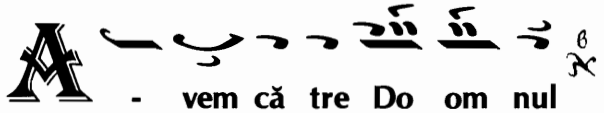
A - vem că tre Do om nul

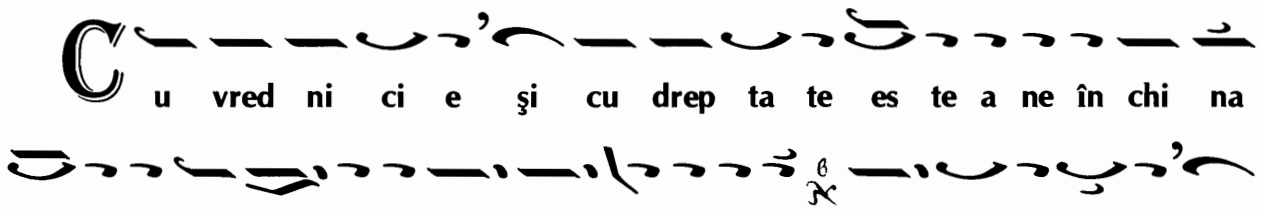
C u vred ni ci e şi cu drep ta te es te a ne în chi na
Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfîn în tu lui Duh Tre i mei ce lei de
o fi in ţă şi - ne des păr ţi - - tă.

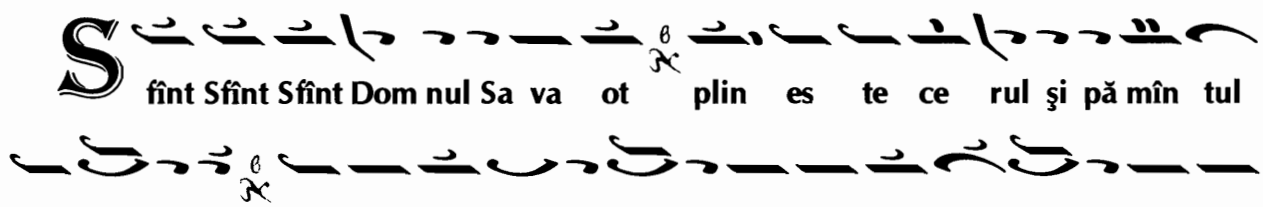
S fînt Sfînt Sfînt Dom nul Sa va ot plin es te ce rul şi pă mîn tul
de sla va Ta O sa na Ce lui din tru î năl ţi me bi ne cu vîn
tat es te Cel ce vi - ne în tru nu me le Dom nu lui O sa
na Ce lui din - tru î năl ţi - - - me

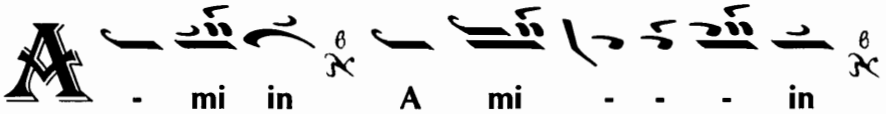
A - mi in A mi - - - in

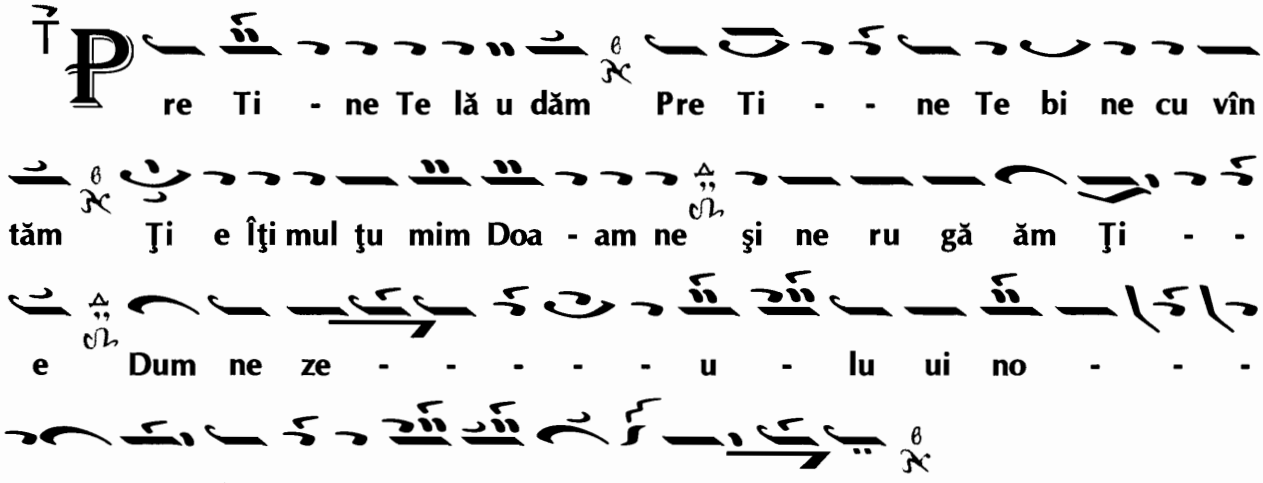
T re Ti - ne Te lă u dăm Pre Ti - - ne Te bi ne cu vîn
tăm Ţi e Îţi mul ţu mim Doa - am ne şi ne ru gă ăm Ţi - -
e Dum ne ze - - - - - - u - lu ui no - - -
- os tru - - - - - - - - - -

Glas V hisar

după Anton Pann, prelucrate de I. Popescu-Pasărea

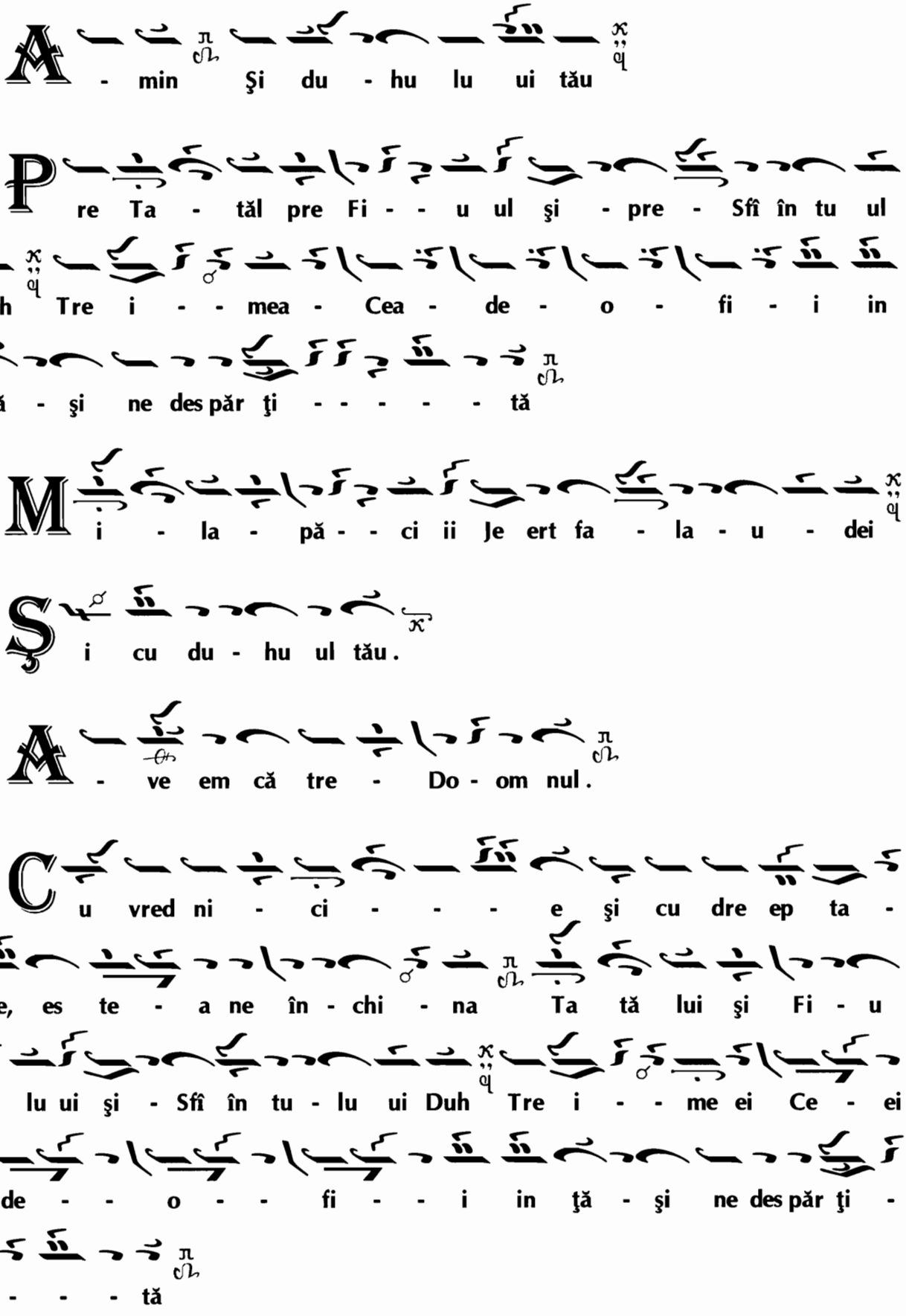

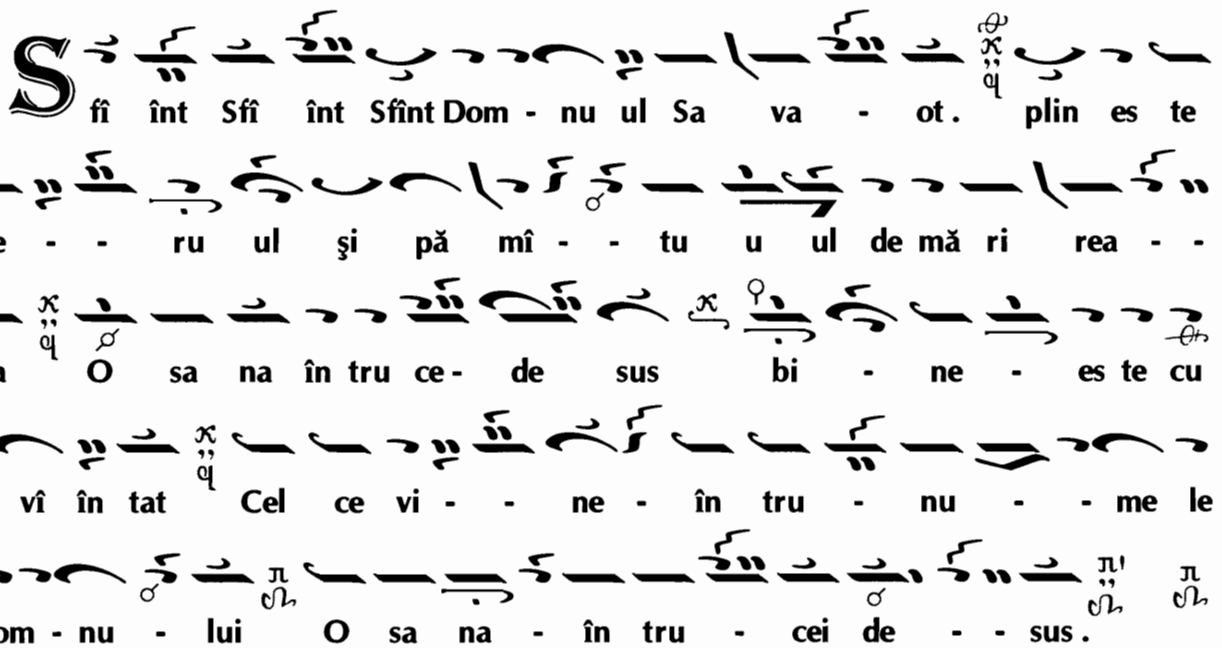
Sfî înt Sfî înt Sfînt Dom - nu ul Sa va - ot. plin es te
ce - - ru ul şi pă mî - - tu u ul de mă ri rea - -
Ta O sa na în tru ce - de sus bi - ne - es te cu
- vî în tat Cel ce vi - - ne - în tru - nu - - me le
Dom - nu - lui O sa na - în tru - cei de - - sus.

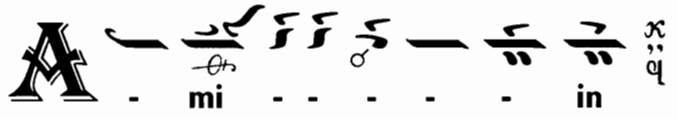
- mi - - - - - in

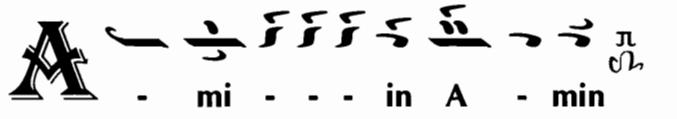
- mi - - - in A - min

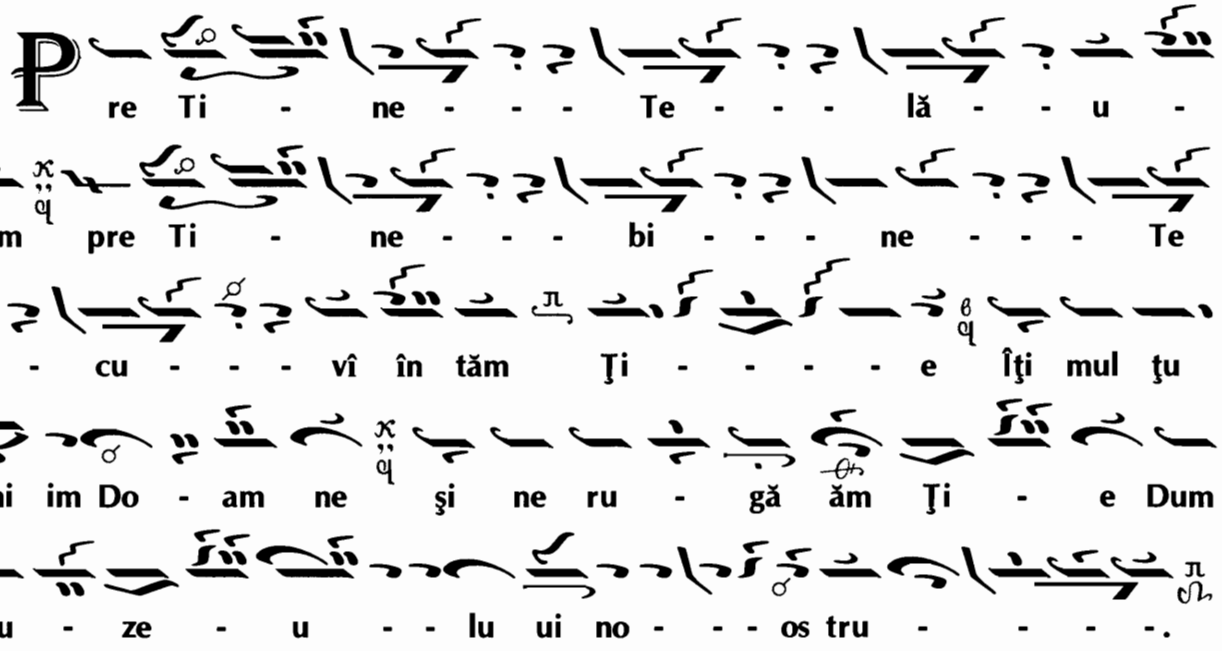
Pre Ti - ne - - - Te - - - lă - - u -
dăm pre Ti - ne - - - bi - - - ne - - - Te -
- - cu - - - vî în tăm Ţi - - - - - e Îţi mul ţu
mi im Do - am ne şi ne ru - gă ăm Ţi - e Dum
nu - ze - u - - lu ui no - - - os tru - - - -.

Glas V λ πα

de Raicu

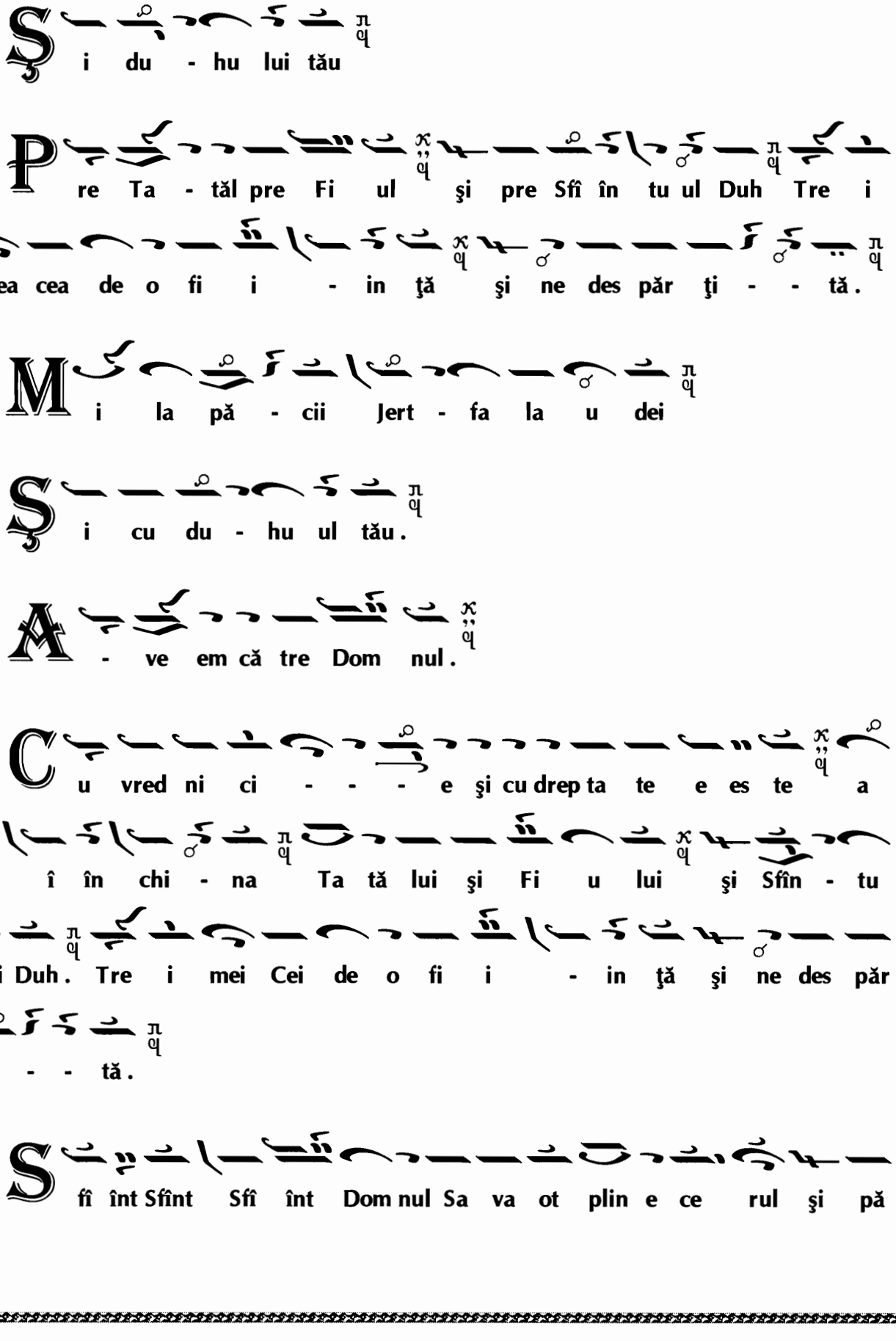

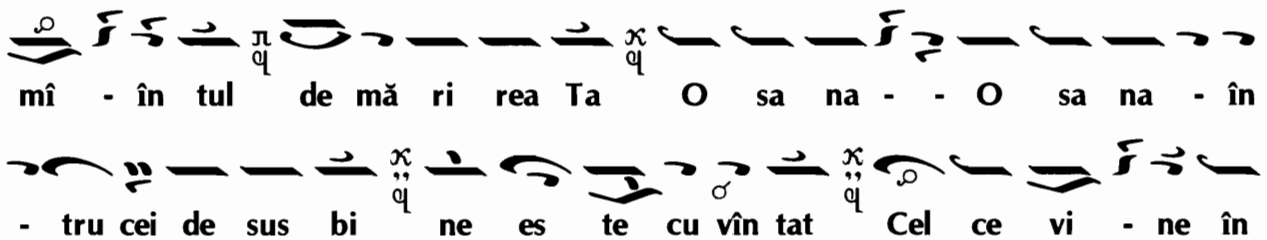

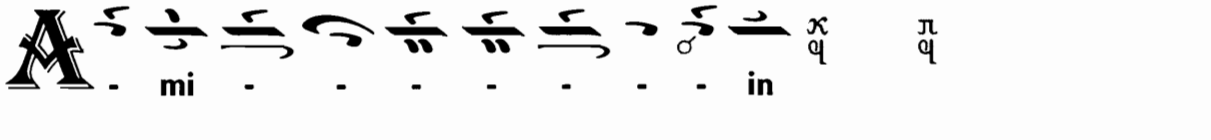

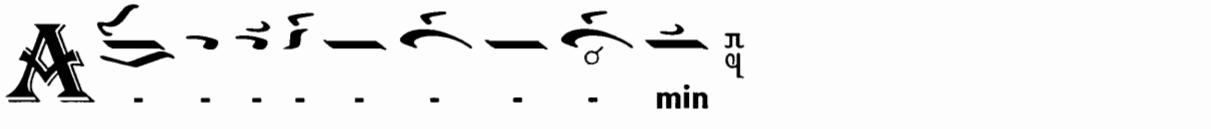

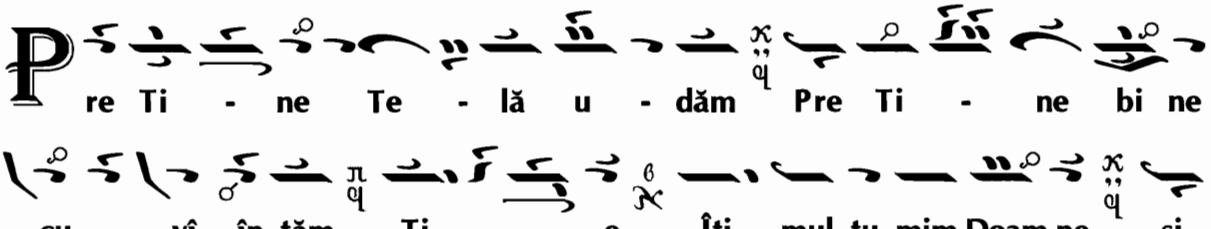

Ehul Ke

de Nicolae Andronescu

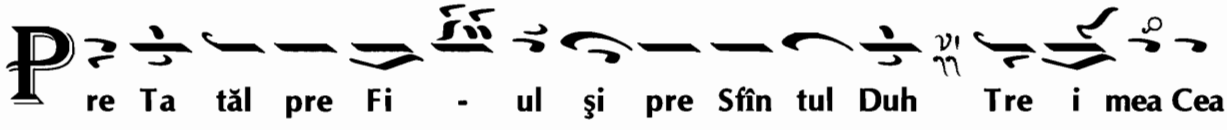

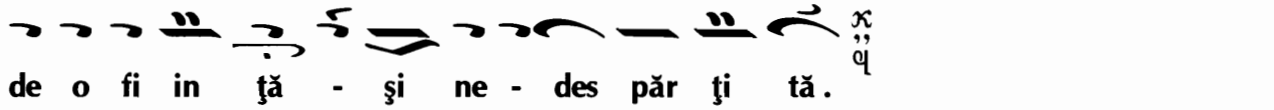
de o fi in ţă - şi ne - des păr ţi tă.

Şi cu du hul tău.

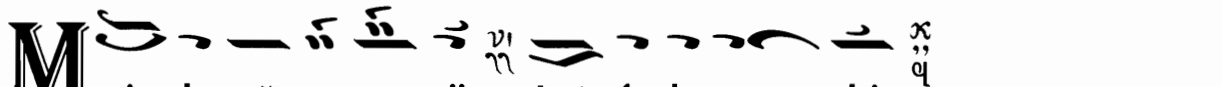
Mi la pă - - cii Jert fa la - u dei

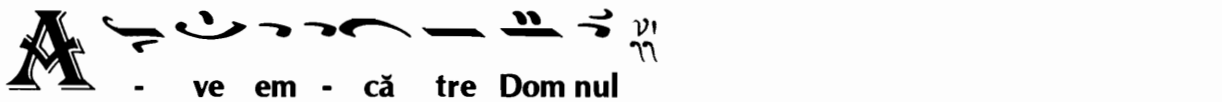
- ve em - că tre Dom nul

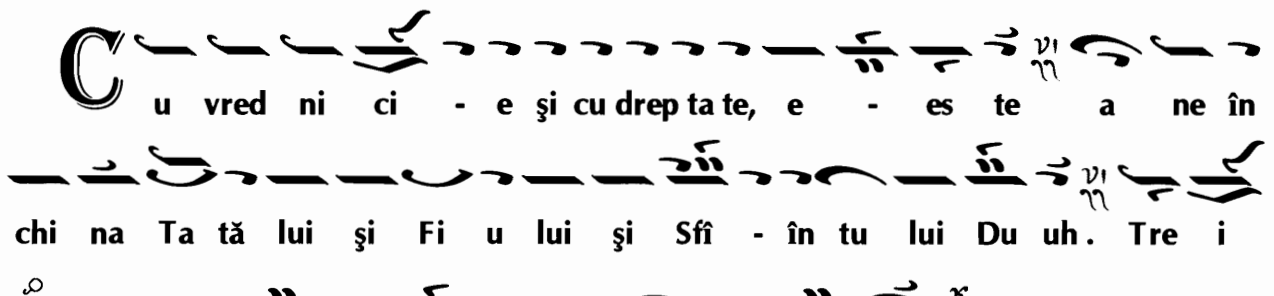
Cu vred ni ci - e şi cu drep ta te, e - es te a ne în
chi na Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfî - în tu lui Du uh. Tre i
mei cei de o fi in ţă - şi ne - des păr ţi tă.

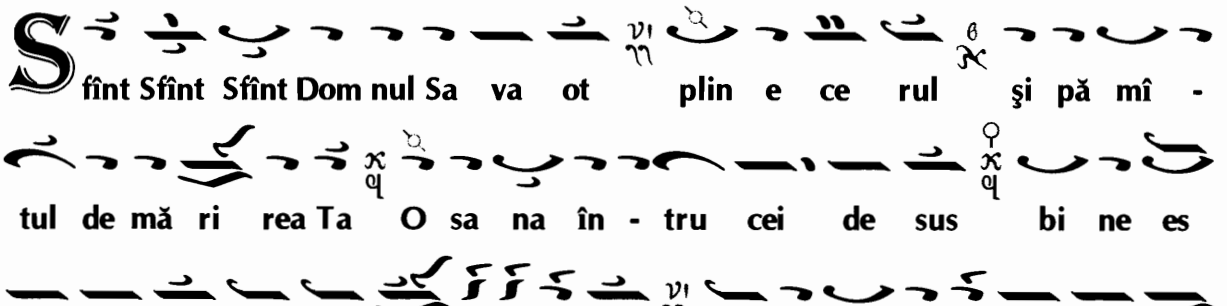
Sfînt Sfînt Sfînt Dom nul Sa va ot plin e ce rul şi pă mî -
în tul de mă ri rea Ta O sa na în - tru cei de sus bi ne es
te cu vîn tat Cel ce vi - - - ne în tru nu - - me le Dom
nu - lui o sa na - - - - - în tru - cei de - - sus.

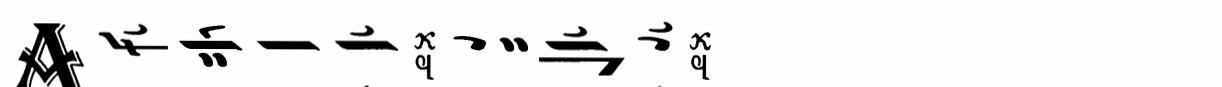
- - - min A - - min.

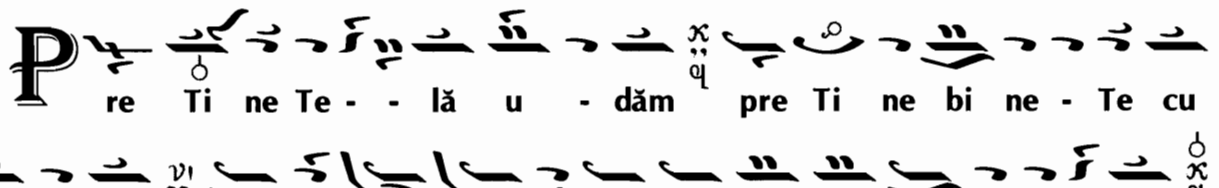

Glas VI λ π VI π

din greceşte după Meletie Sichiotu

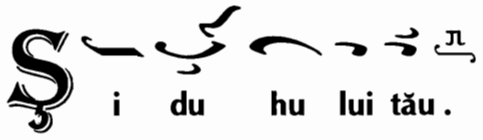

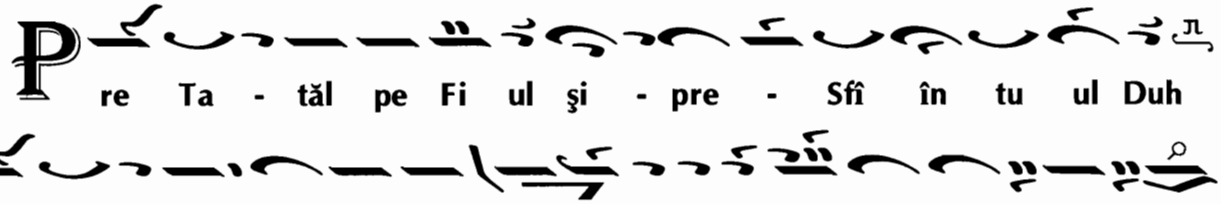

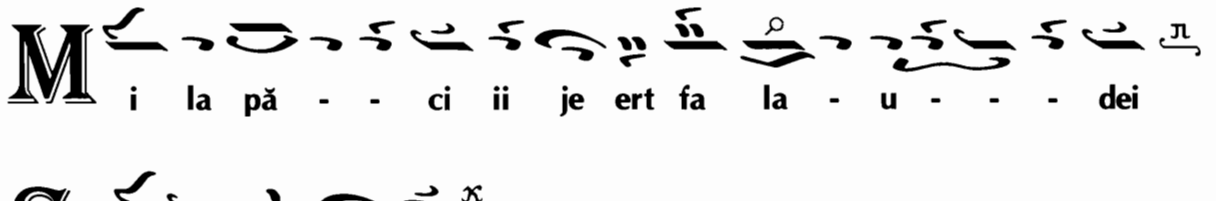

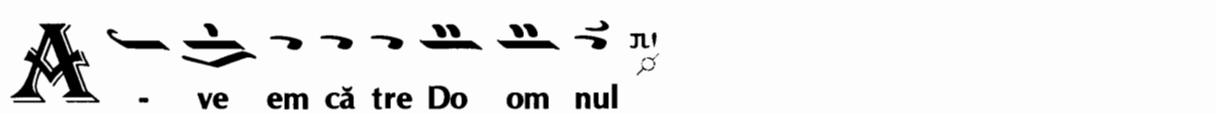

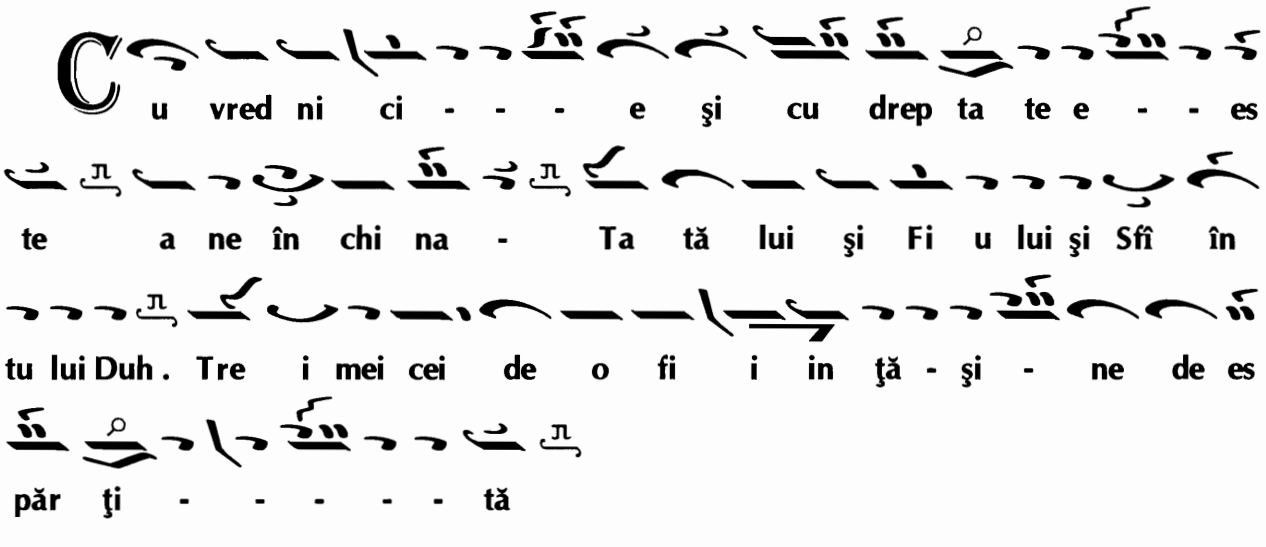
Cu vred ni ci - - - e şi cu drep ta te e - - es
te a ne în chi na - Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfî în
tu lui Duh. Tre i mei cei de o fi i in ţă - şi - ne de es
păr ţi - - - - - tă

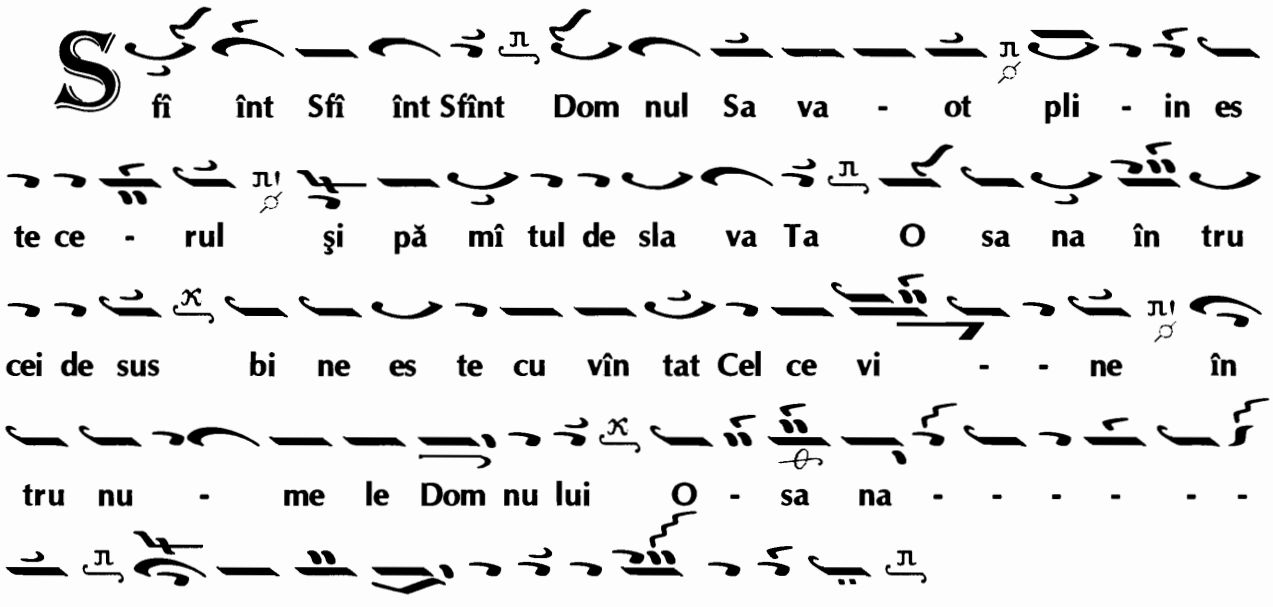
Sfî înt Sfî înt Sfînt Dom nul Sa va - ot pli - in es
te ce - rul şi pă mî tul de sla va Ta O sa na în tru
cei de sus bi ne es te cu vîn tat Cel ce vi - - ne în
tru nu - me le Dom nu lui O - sa na - - - - - -
- î în tru ce - ei de - - - sus.

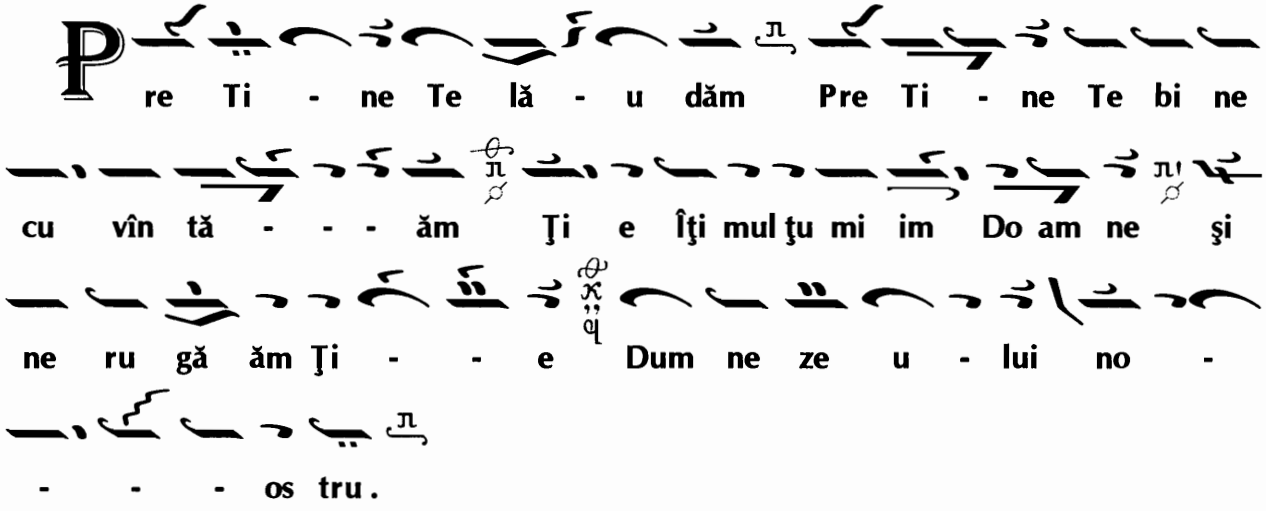
Pre Ti - ne Te lă - u dăm Pre Ti - ne Te bi ne
cu vîn tă - - - ăm Ţi e Îţi mul ţu mi im Do am ne şi
ne ru gă ăm Ţi - - e Dum ne ze u - lui no -
- - - os tru.

Glas VI

de Gherasim al Romanului

Şi du hu lui tău

Pre Ta tăl pre Fi ul şi - pre Sfîn tul Duh Tre i mea cea de

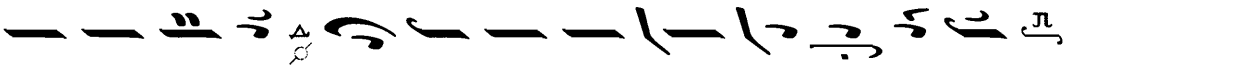
o fi in ţă şi ne des păr ţi - - - tă

Mi la pă ci ii Jert fa la u - dei

Şi cu du hu ul tău

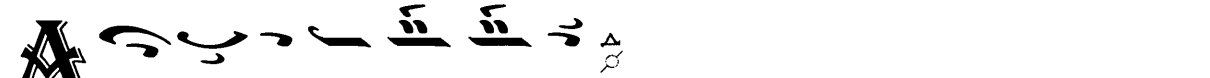
- vem că tre Do om nul

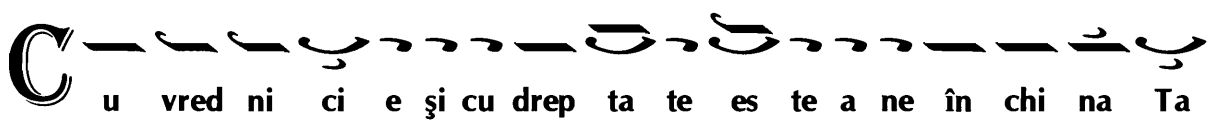
Cu vred ni ci e şi cu drep ta te es te a ne în chi na Ta

tă lui şi Fi u lui şi Sfî în tu lui Duh Tre i mei ce lei de o

fi in ţă şi ne des păr ţi - - tă.

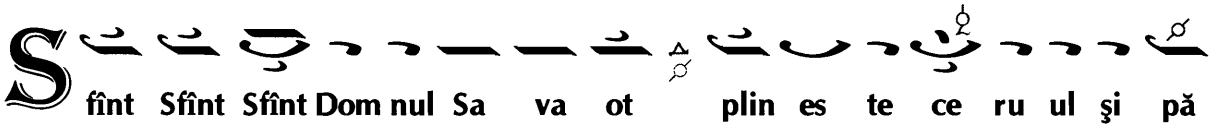
Sfînt Sfînt Sfînt Dom nul Sa va ot plin es te ce ru ul şi pă

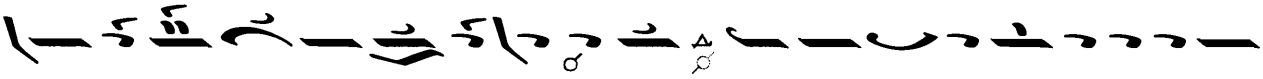
mî - în tul de sla - va - Ta O sa na - Ce lui din tru î

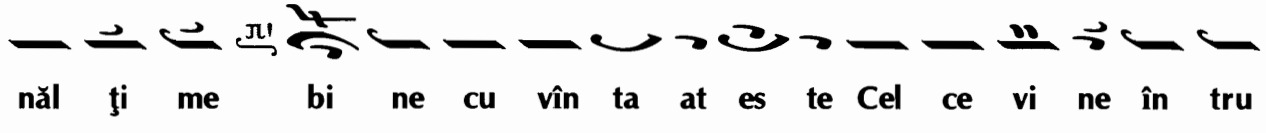

năl ţi me bi ne cu vîn ta at es te Cel ce vi ne în tru

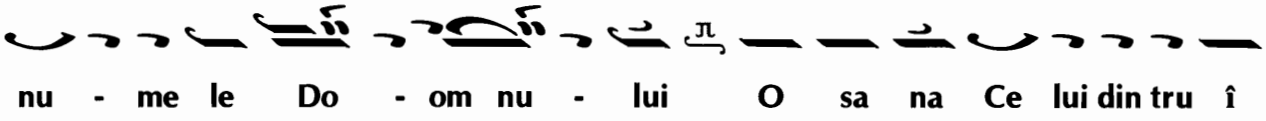

nu - me le Do - om nu - lui O sa na Ce lui din tru î

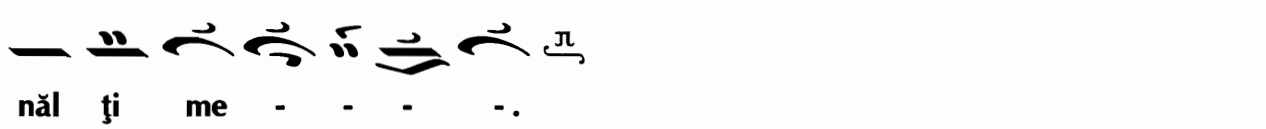

năl ţi me - - - -.

Altul

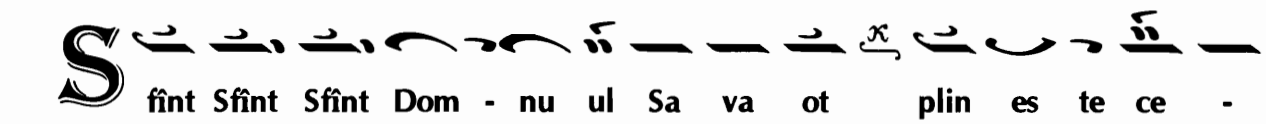

Sfînt Sfînt Sfînt Dom - nu ul Sa va ot plin es te ce -

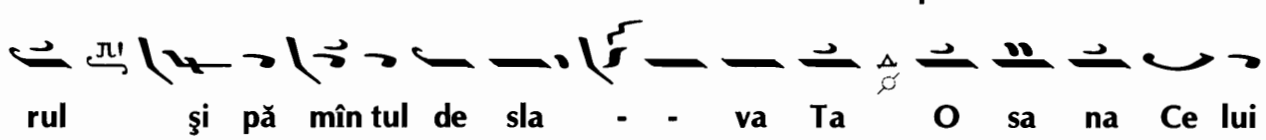

rul şi pă mîn tul de sla - - va Ta O sa na Ce lui

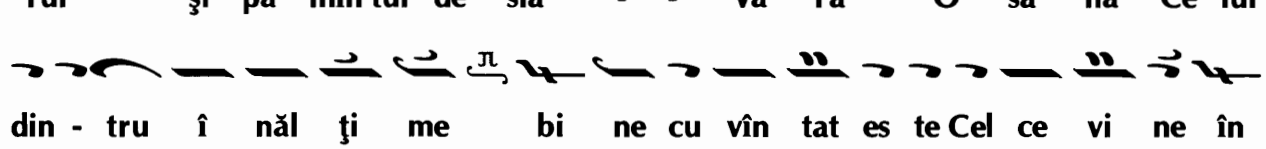

din - tru î năl ţi me bi ne cu vîn tat es te Cel ce vi ne în

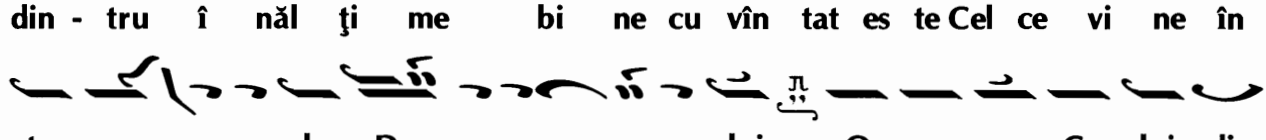

tru nu - me le Do om - nu - - lui O sa na Ce lui din

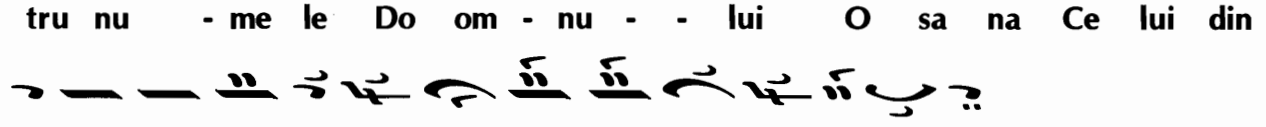

tru î năl ţi me - - - - - - - - -

A - mi in

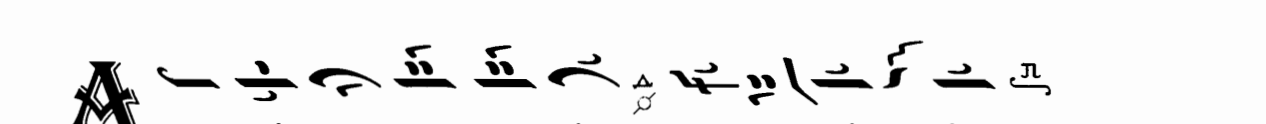

A - mi - - - in A - mi - in.

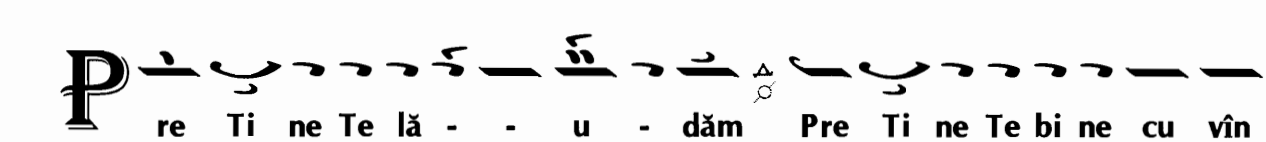

Pre Ti ne Te lă - - u - dăm Pre Ti ne Te bi ne cu vîn

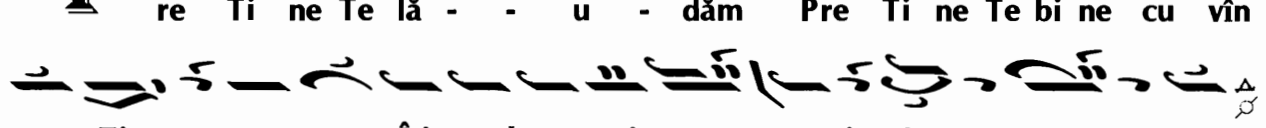

tăm Ţi - - e Îţi mul ţu mi - - im Doa - - am ne

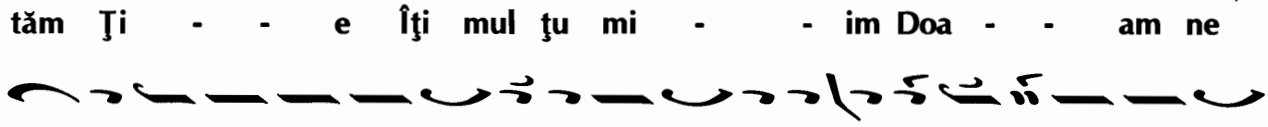

şi ne ru gă ăm Ţi - e Dum ne ze - - - - Du - um ne ze

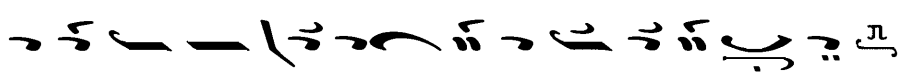

Glas VII Ga

de Gherasim al Romanului

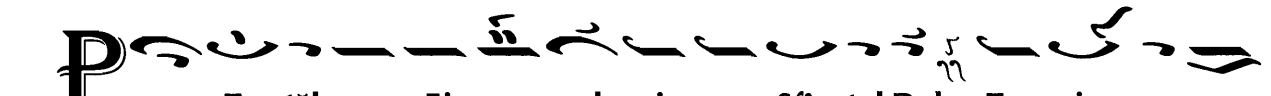

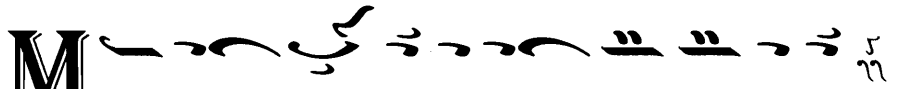

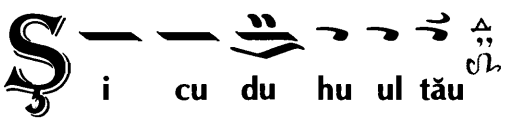

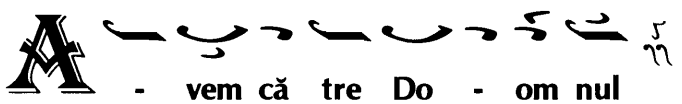

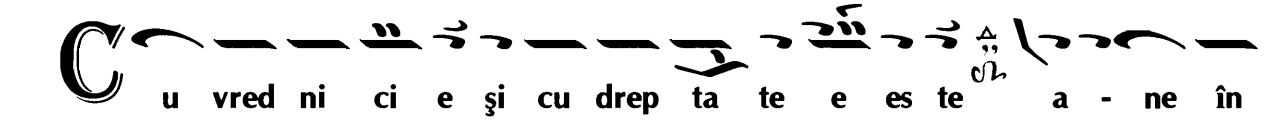

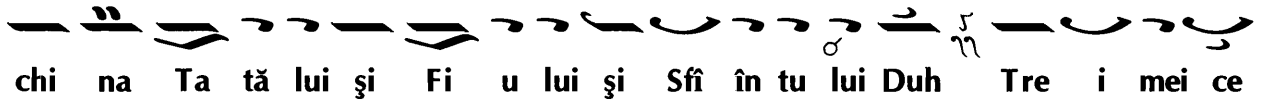

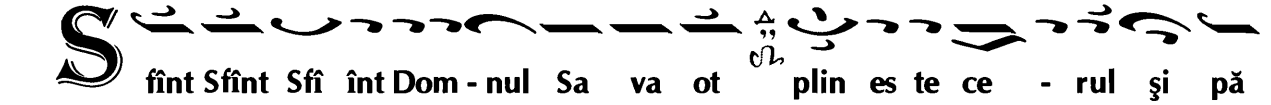

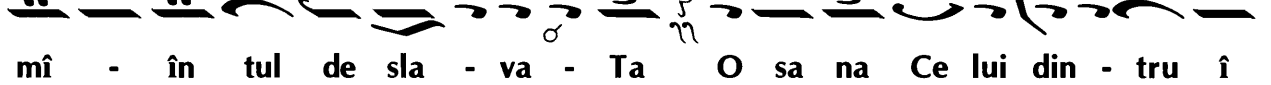

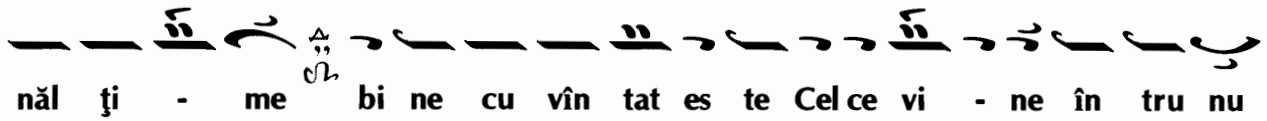

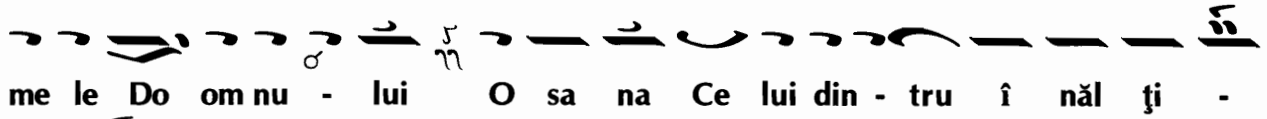

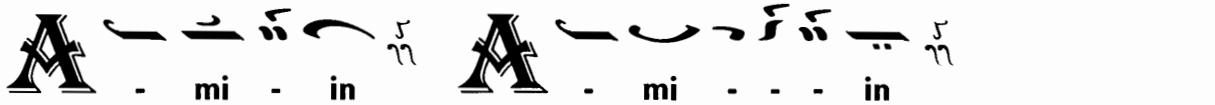

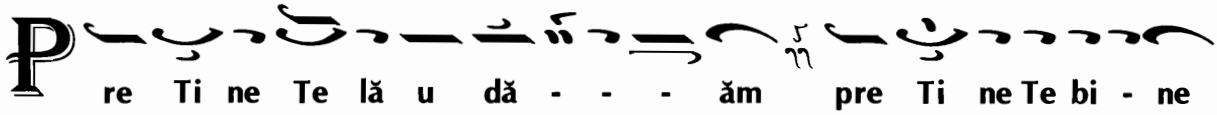

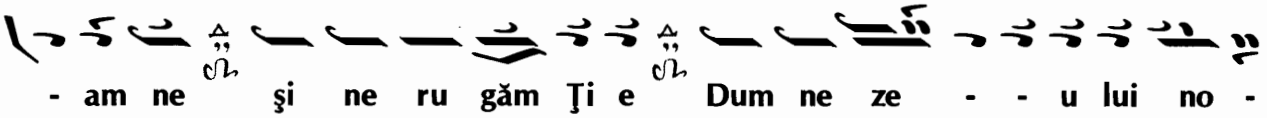

Glas VII Protovaris Zo T sau T

de Gherasim al Romanului

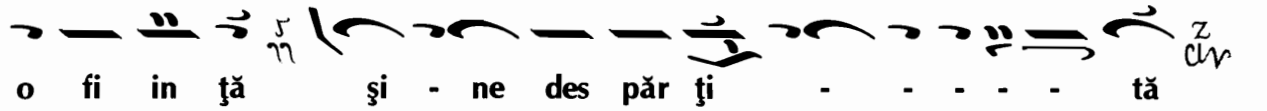

A - vem că tre Do - om nul

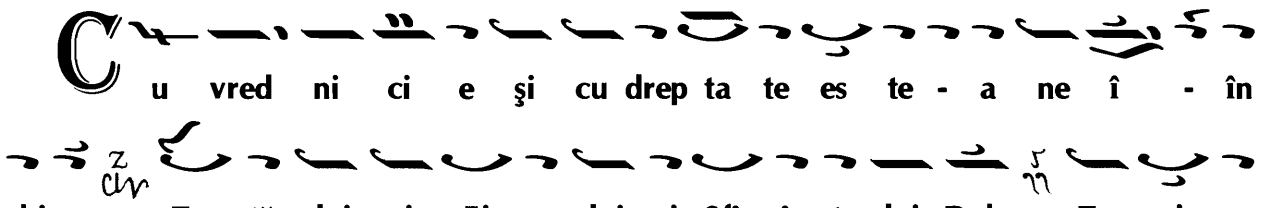
Cu vred ni ci e şi cu drep ta te es te - a ne î - în

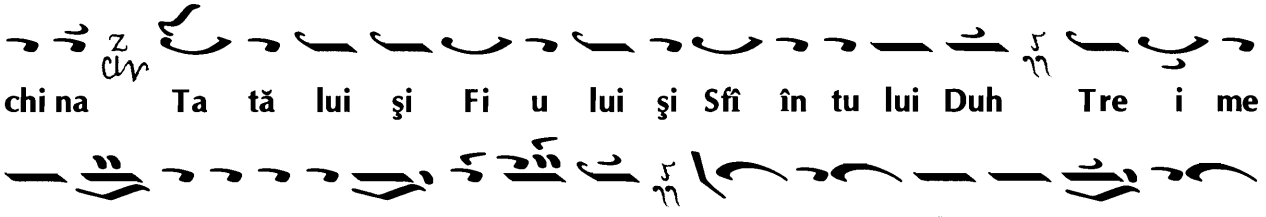
chi na Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfî în tu lui Duh Tre i me

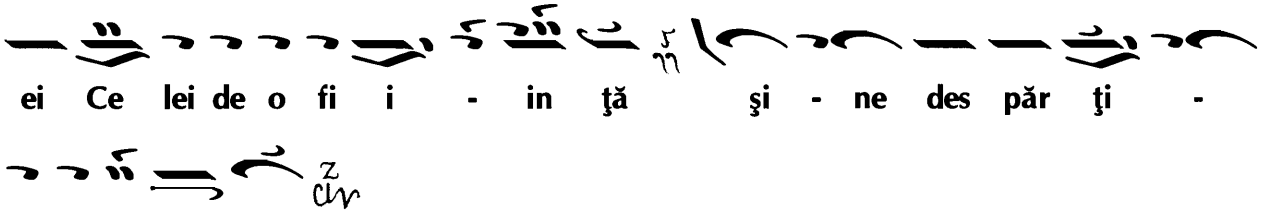
ei Ce lei de o fi i - in ţă şi - ne des păr ţi -

- - - - tă

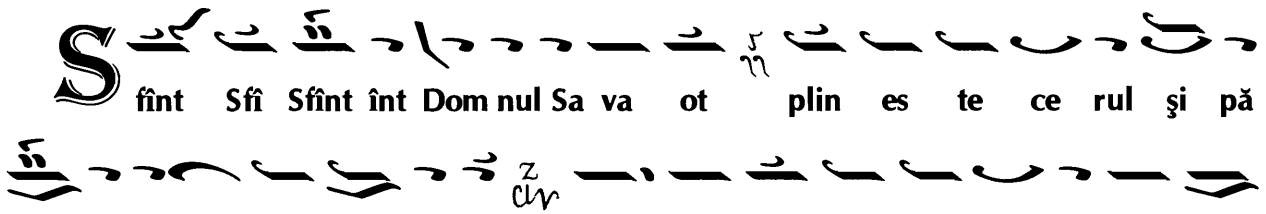
Sfînt Sfî Sfînt înt Dom nul Sa va ot plin es te ce rul şi pă

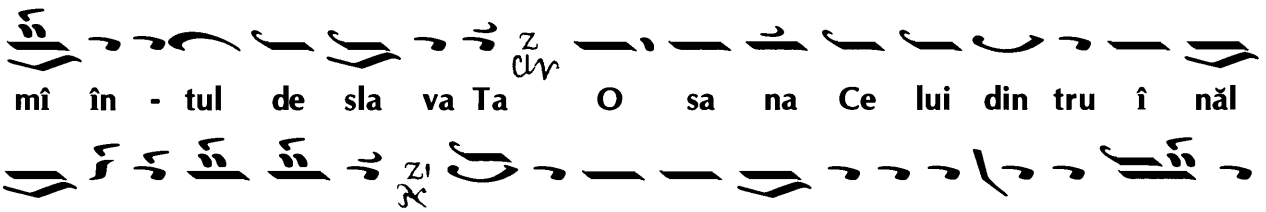
mî în - tul de sla va Ta O sa na Ce lui din tru î năl

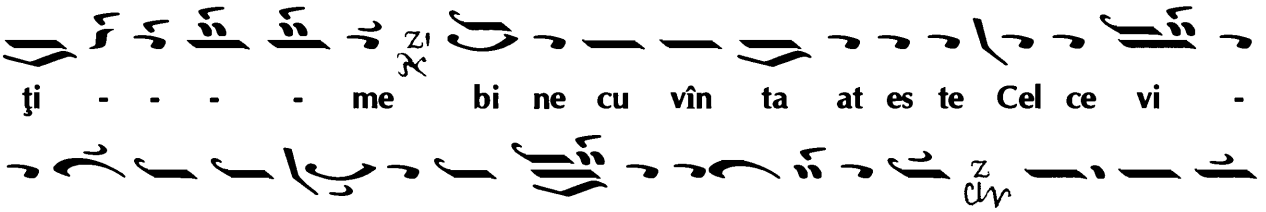
ţi - - - - me bi ne cu vîn ta at es te Cel ce vi -

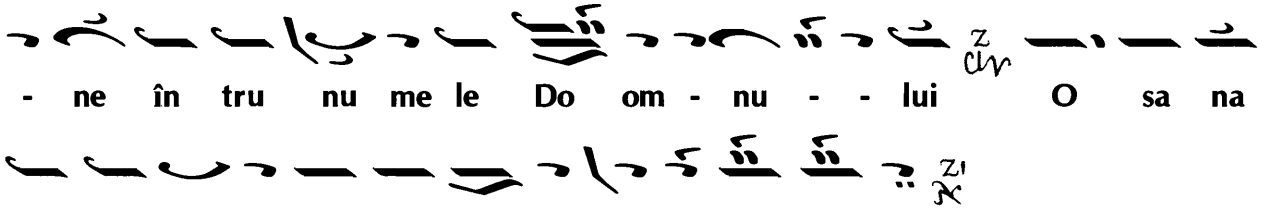
- ne în tru nu me le Do om - nu - - lui O sa na

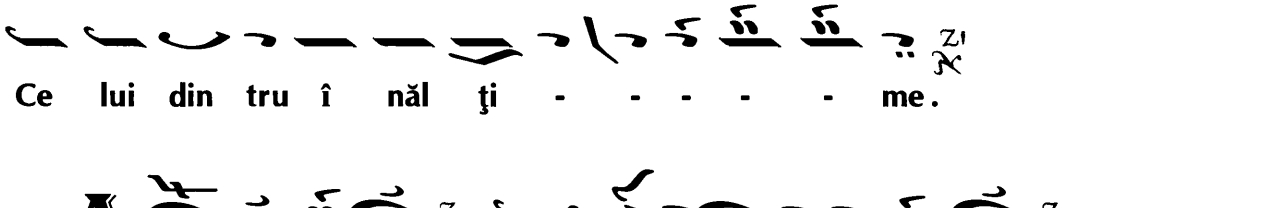
Ce lui din tru î năl ţi - - - - - me.

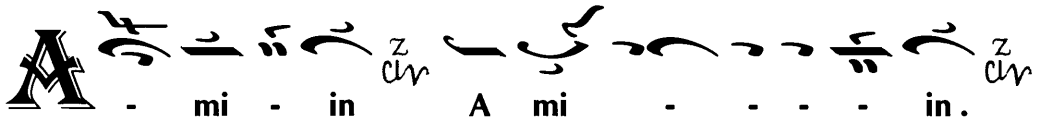
A - mi - in A mi - - - - in.

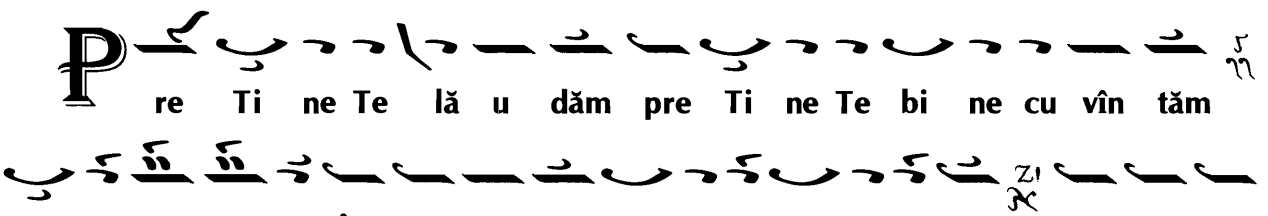
Pre Ti ne Te lă u dăm pre Ti ne Te bi ne cu vîn tăm

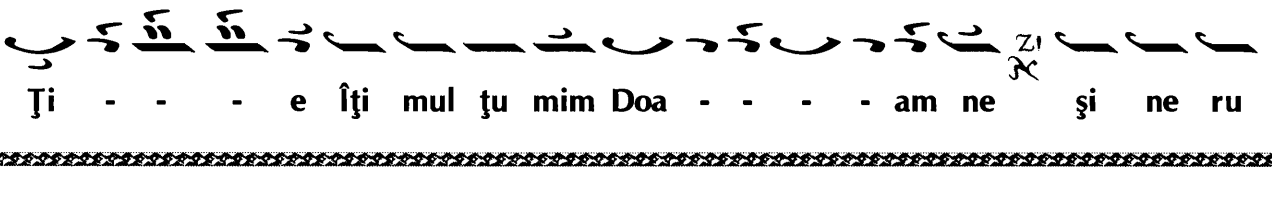
Ţi - - - e Îţi mul ţu mim Doa - - - - am ne şi ne ru

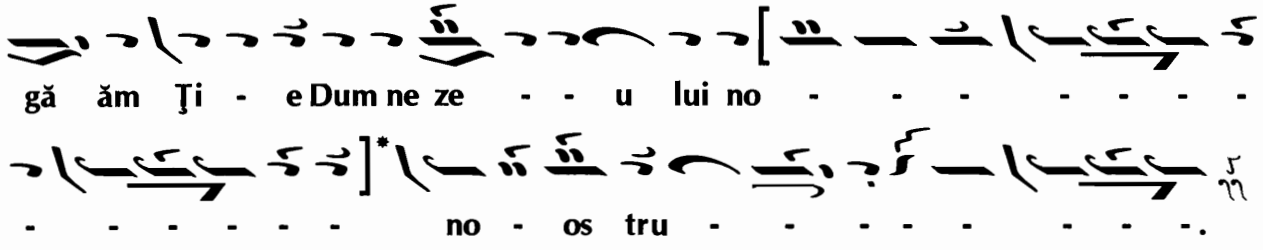

După Canonul Floriilor
trad. din sist. veche de D. Suceveanu

Glas IV Di**

aranjat de Arhimandrit Clement Haralam

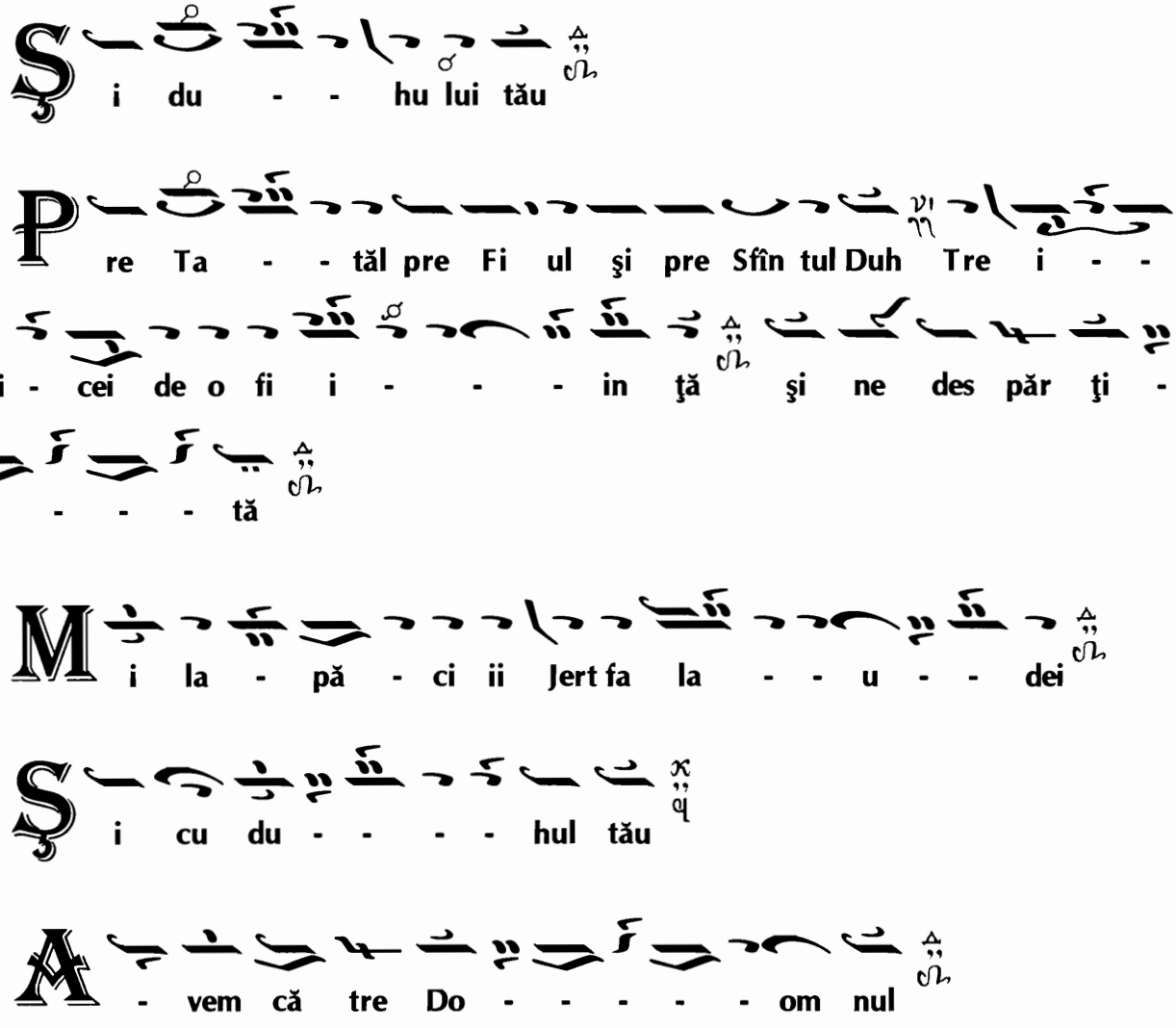

* Se poate sări această formulă.

** Aceste răspunsuri sînt scrise în gl. IV (asemenea cu Canonul Floriilor), dar melodia este după gl. VII enarmonic.

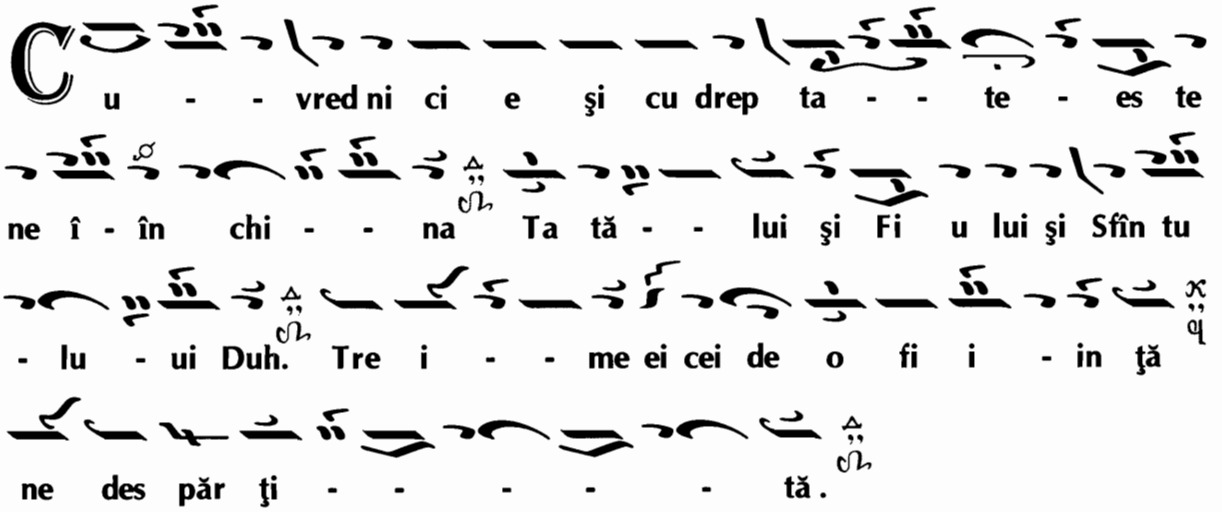
Cu - - vred ni ci e şi cu drep ta - - te - es te
a ne î - în chi - - na Ta tă - - lui şi Fi u lui şi Sfîn tu
- - lu - ui Duh. Tre i - - me ei cei de o fi i - in ţă
şi ne des păr ţi - - - - - tă.

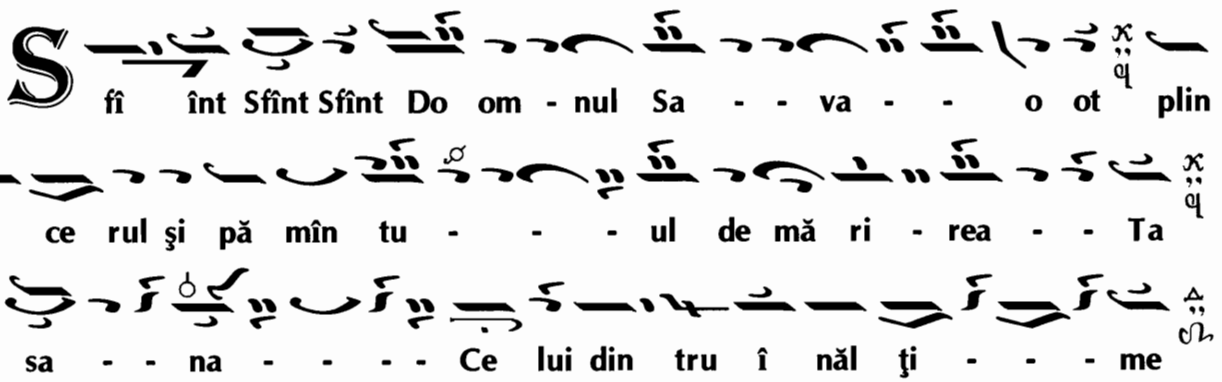
Sfî înt Sfînt Sfînt Do om - nul Sa - - va - - o ot plin
e ce rul şi pă mîn tu - - - ul de mă ri - rea - - Ta
O sa - - na - - - - Ce lui din tru î năl ţi - - - me
bi ne - es te cu vîn ta at Cel ce vi - - - - ne în tru nu -
me le Dom nu lui O sa - - - - - - - - - na - - -
Ce lui din tru î năl ţi - - - me

Pre Ti - - ne Te lă - - u - dăm Pe Ti ne bi
ne Te cu - - vî - în tăm Ţi e Îţi mul ţu mi im Doa - am ne
şi ne - ru găm Ţi - e Dum ne ze u lui Du - um ne - ze

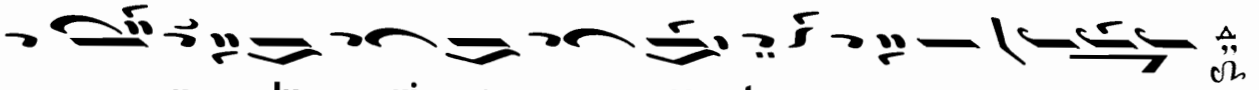

Ehul lăt

de A. Pann (Bv. 1828)

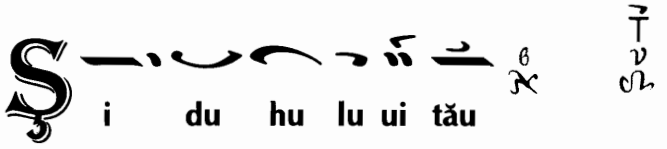

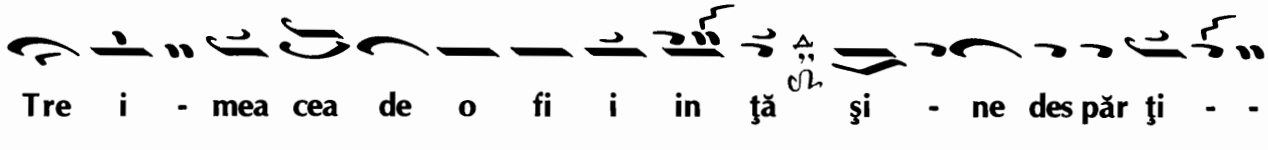

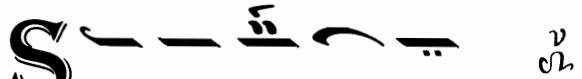

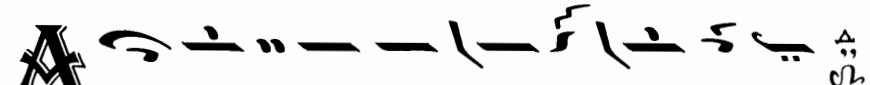

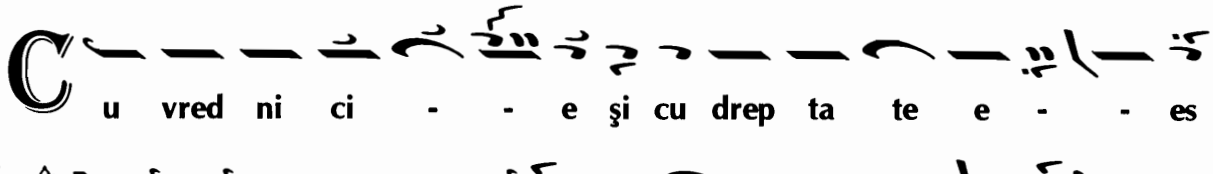

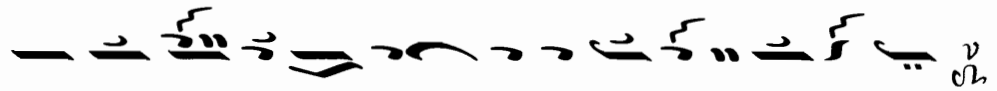
fi i in ţă şi - ne des păr ţi - - - - tă.

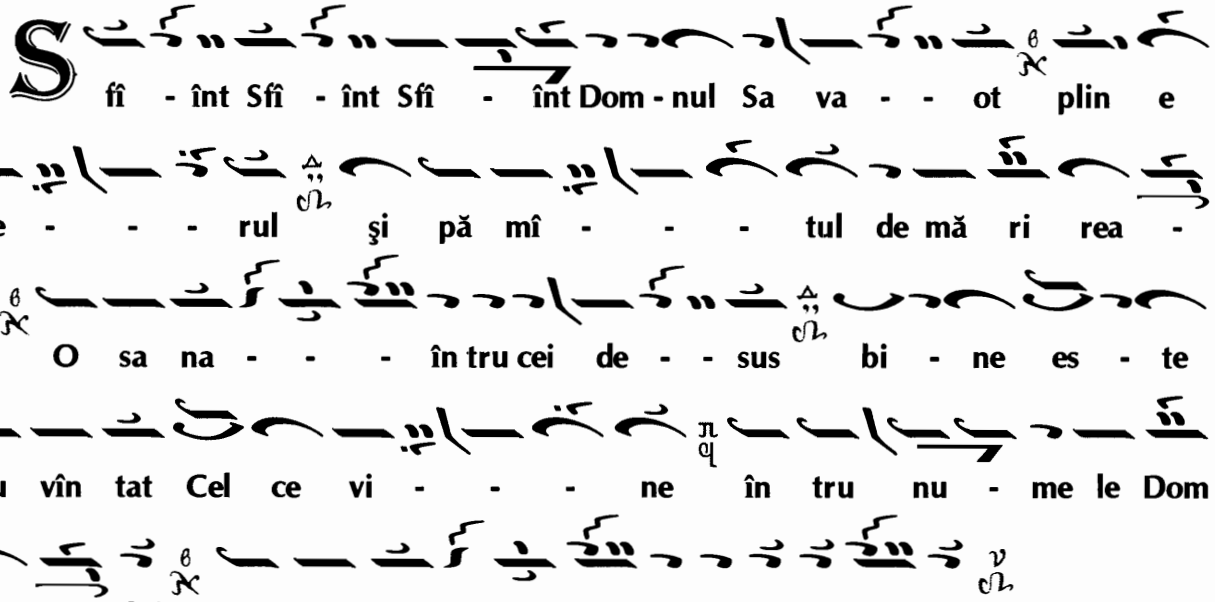
Sfînt Sfînt Sfînt Dom - nul Sa va - - ot plin e
ce - - - - rul şi pă mî - - - - tul de mă ri rea -
Ta O sa na - - - în tru cei de - - sus bi - ne es - te
cu vîn tat Cel ce vi - - - - ne în tru nu - me le Dom
nu - lui O sa na - - - - în tru cei de - sus.

Altul

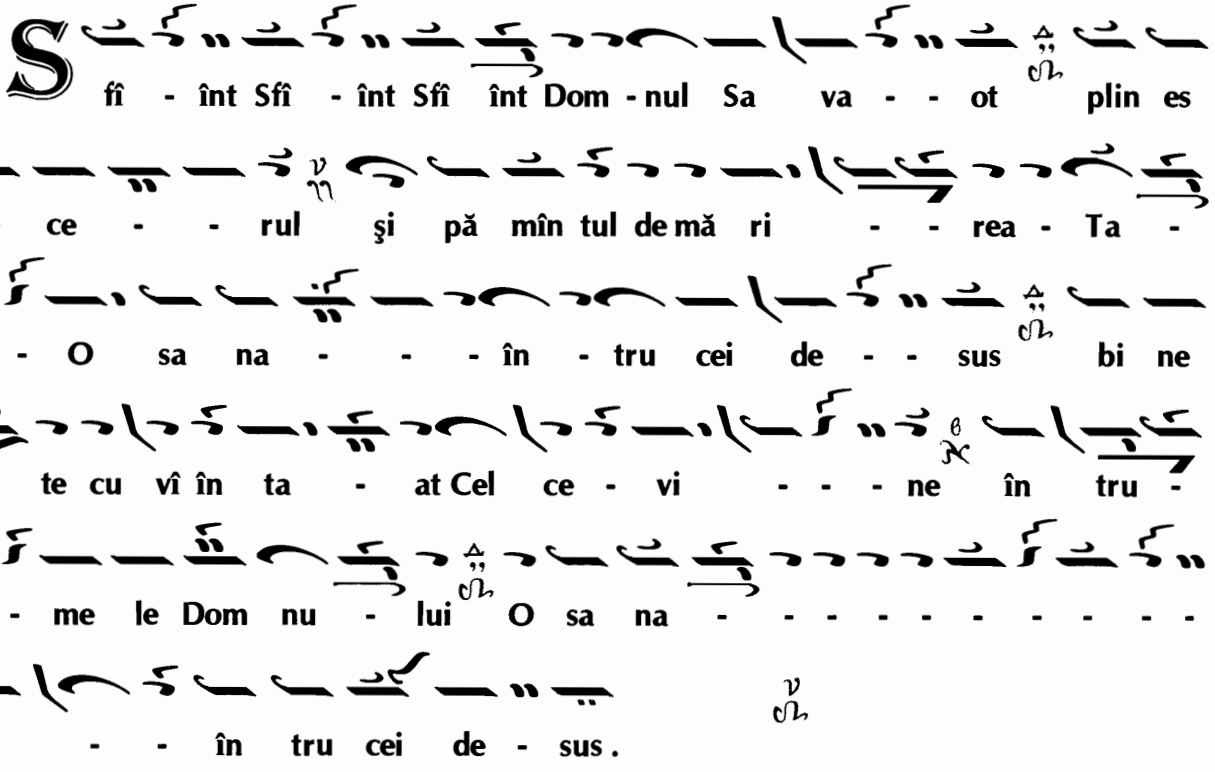
Sfînt Sfînt Sfînt Sfînt Dom - nul Sa va - - ot plin es
te ce - - - rul şi pă mîn tul de mă ri - - rea - Ta -
- - O sa na - - - în - tru cei de - - sus bi ne
es te cu vî în ta - at Cel ce - vi - - - - ne în tru -
nu - me le Dom nu - lui O sa na - - - - - - - - - -
- - - în tru cei de - sus.

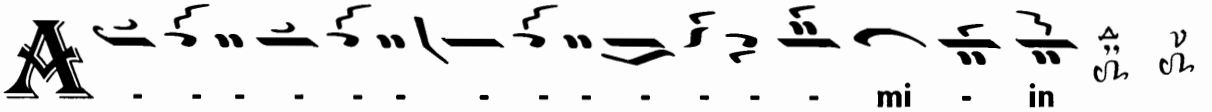
Amin - - - - - - - - - - - - - - - mi - in

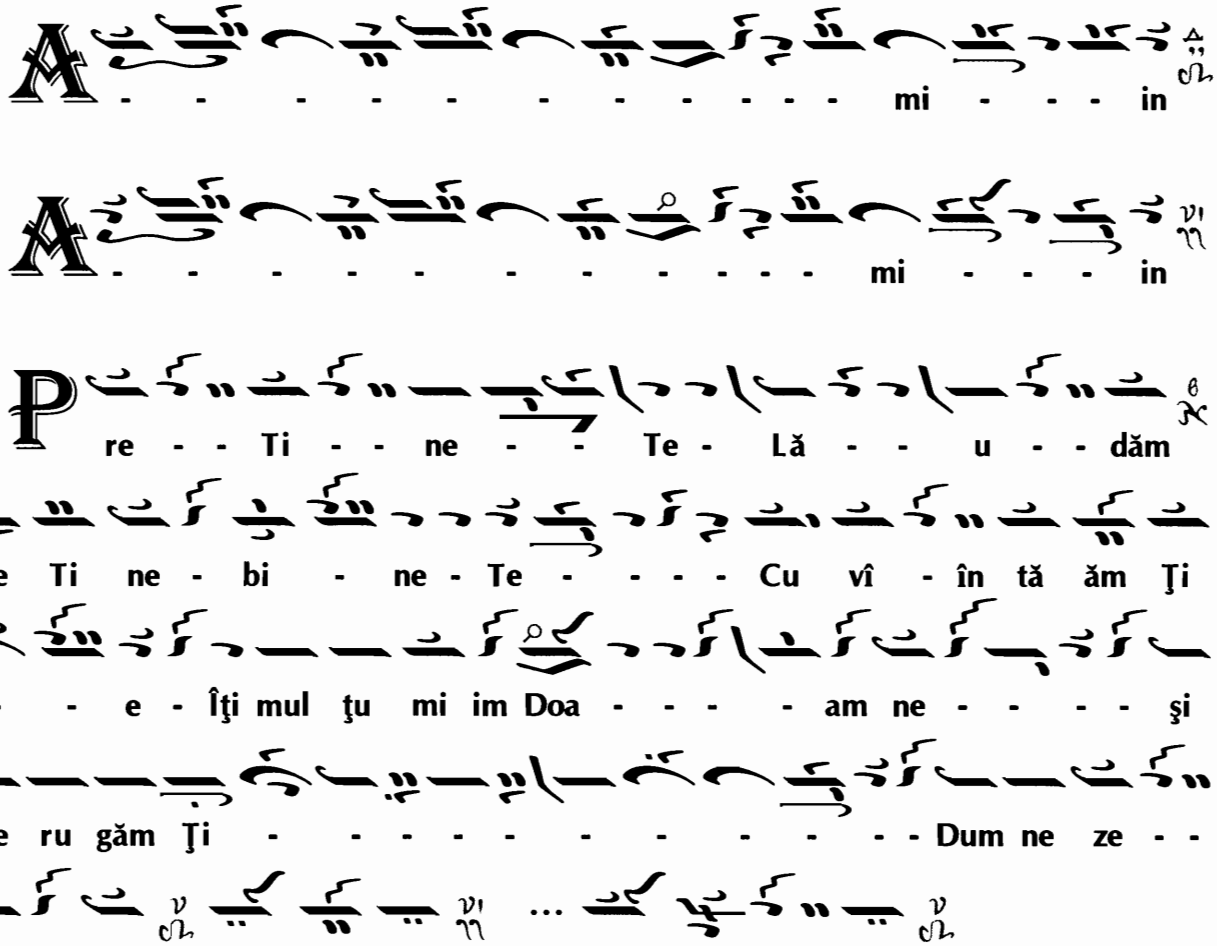

Ehul Lăt Nï T (zise munteneşti)

de A. Pann (Bv. 1828)

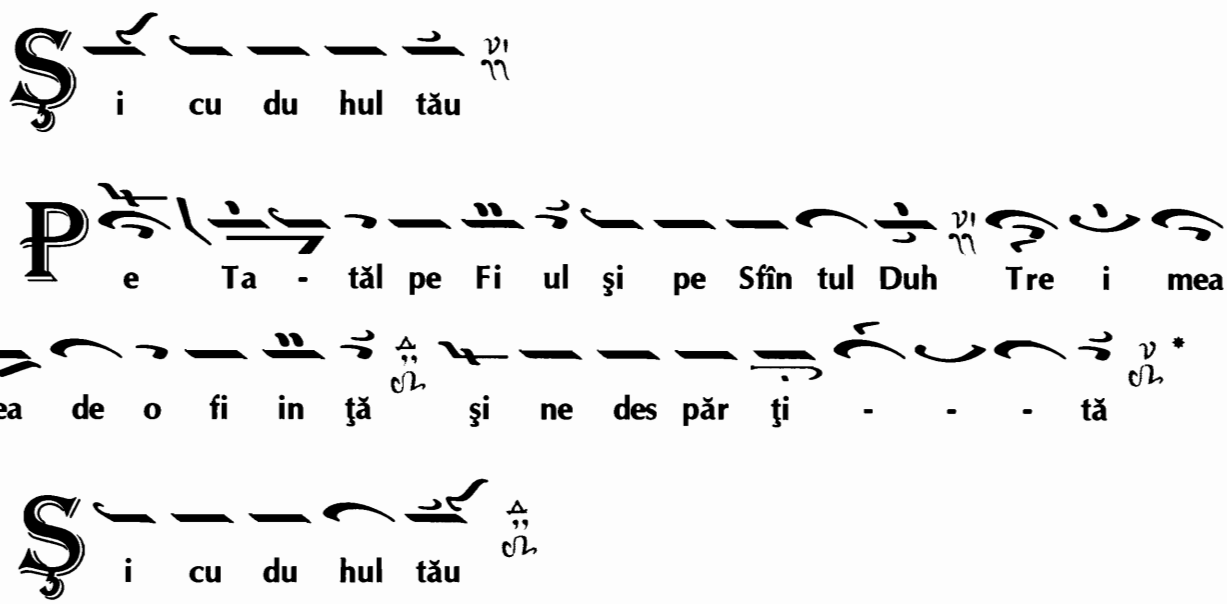

* Lipseşte „Mila Păcii".

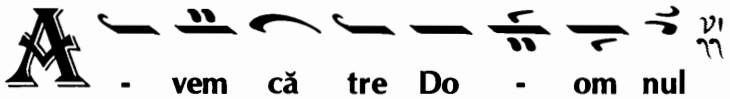
A - vem că tre Do - om nul

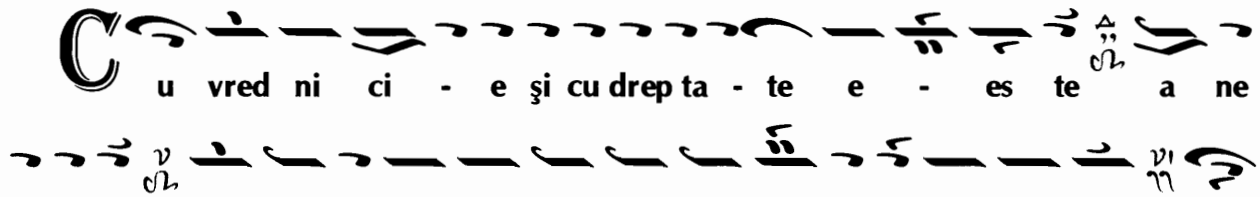
C u vred ni ci - e şi cu drep ta - te e - es te a ne

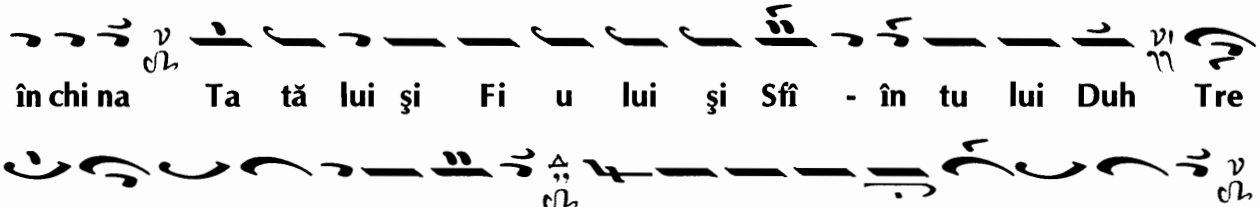
în chi na Ta tă lui şi Fi u lui şi Sfî - în tu lui Duh Tre

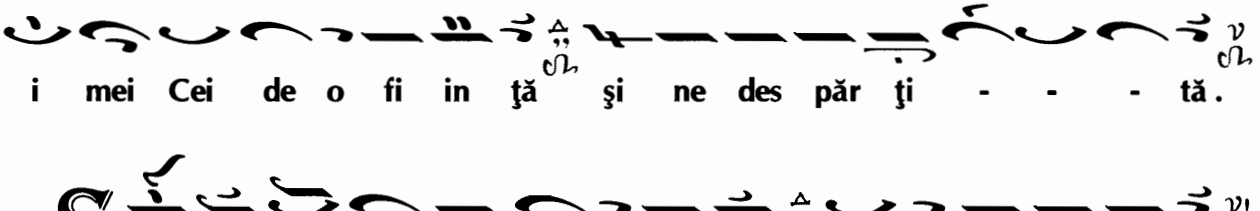
i mei Cei de o fi in ţă şi ne des păr ţi - - - tă.

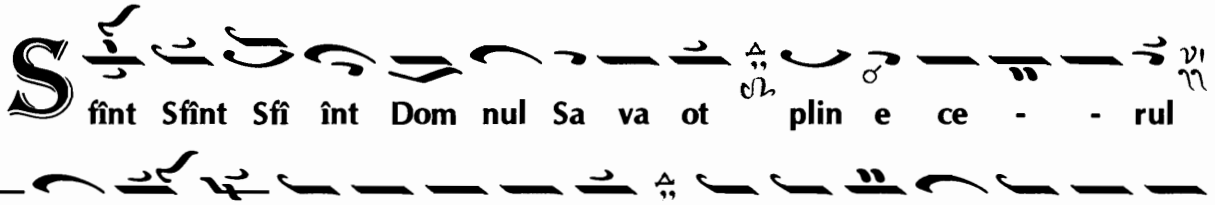
S fînt Sfînt Sfî înt Dom nul Sa va ot plin e ce - - rul

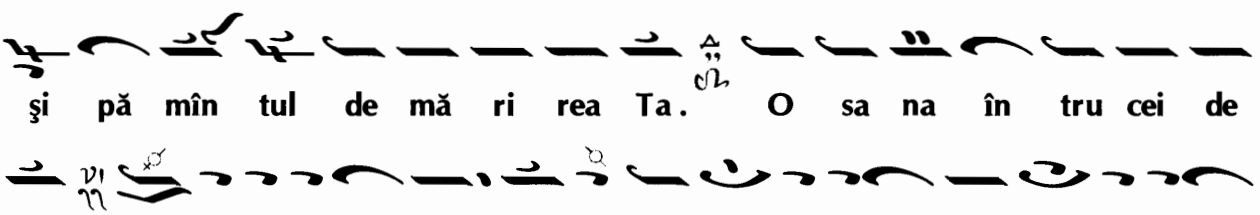
şi pă mîn tul de mă ri rea Ta. O sa na în tru cei de

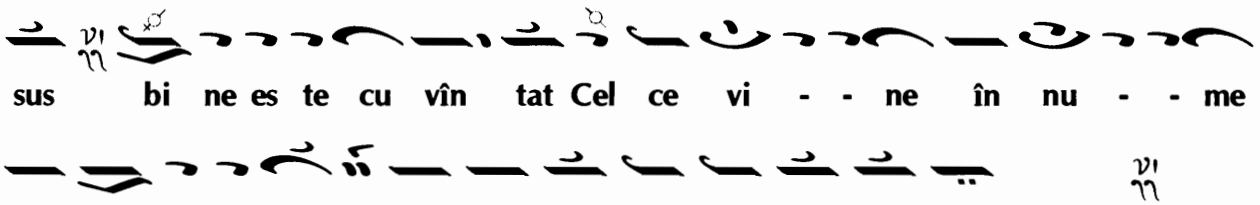
sus bi ne es te cu vîn tat Cel ce vi - - ne în nu - - me

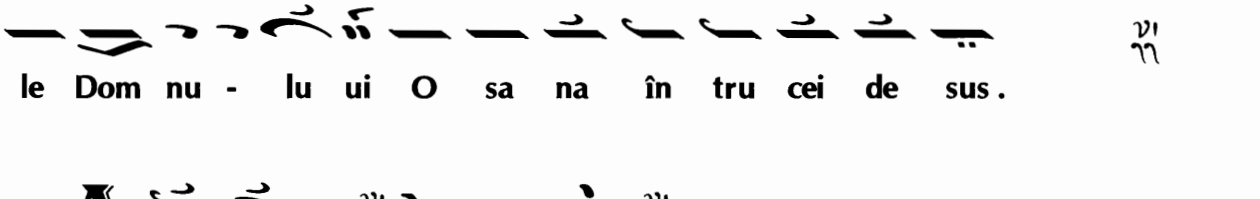
le Dom nu - lu ui O sa na în tru cei de sus.

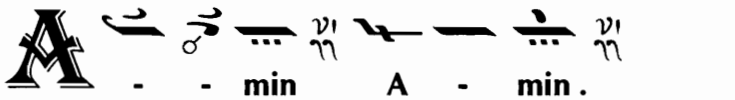
A - - min A - min.

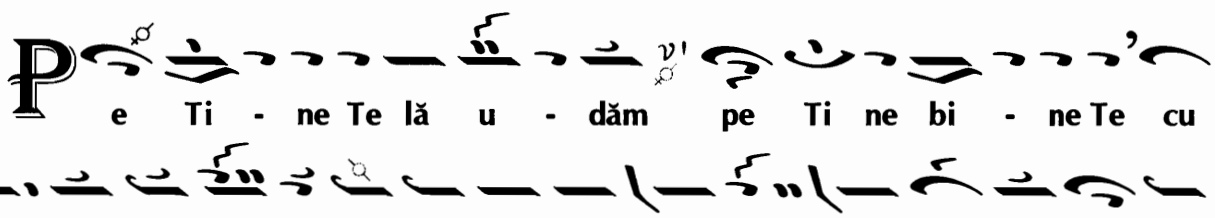
P e Ti - ne Te lă u - dăm pe Ti ne bi - ne Te cu

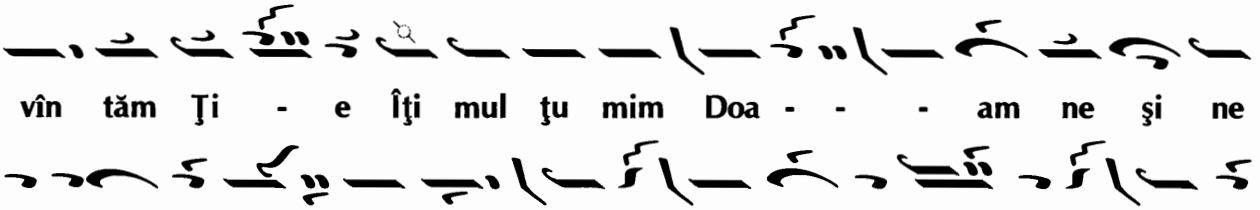
vîn tăm Ţi - e Îţi mul ţu mim Doa - - - am ne şi ne

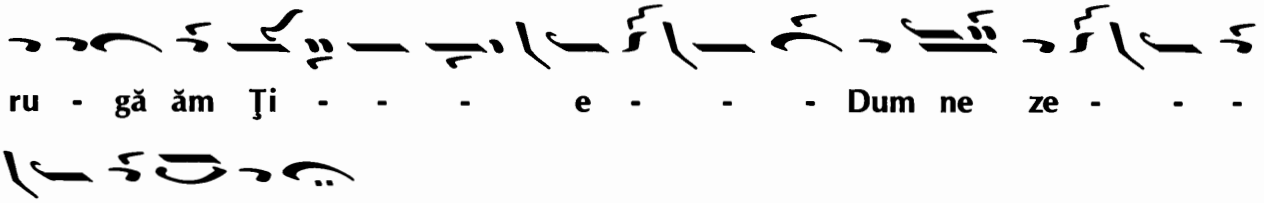
ru - gă ăm Ţi - - - e - - - Dum ne ze - - -

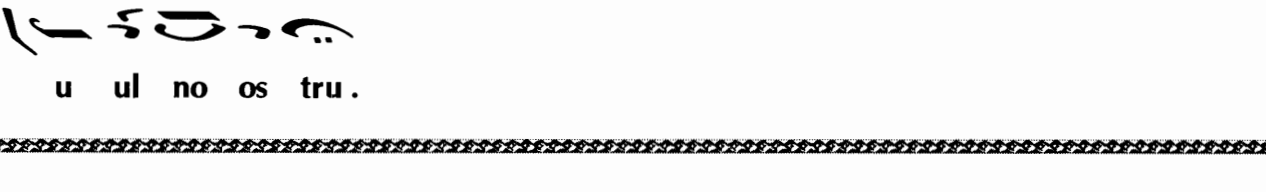
u ul no os tru.

Glas VIII

anonime, prelucrate de I. P. Pasărea

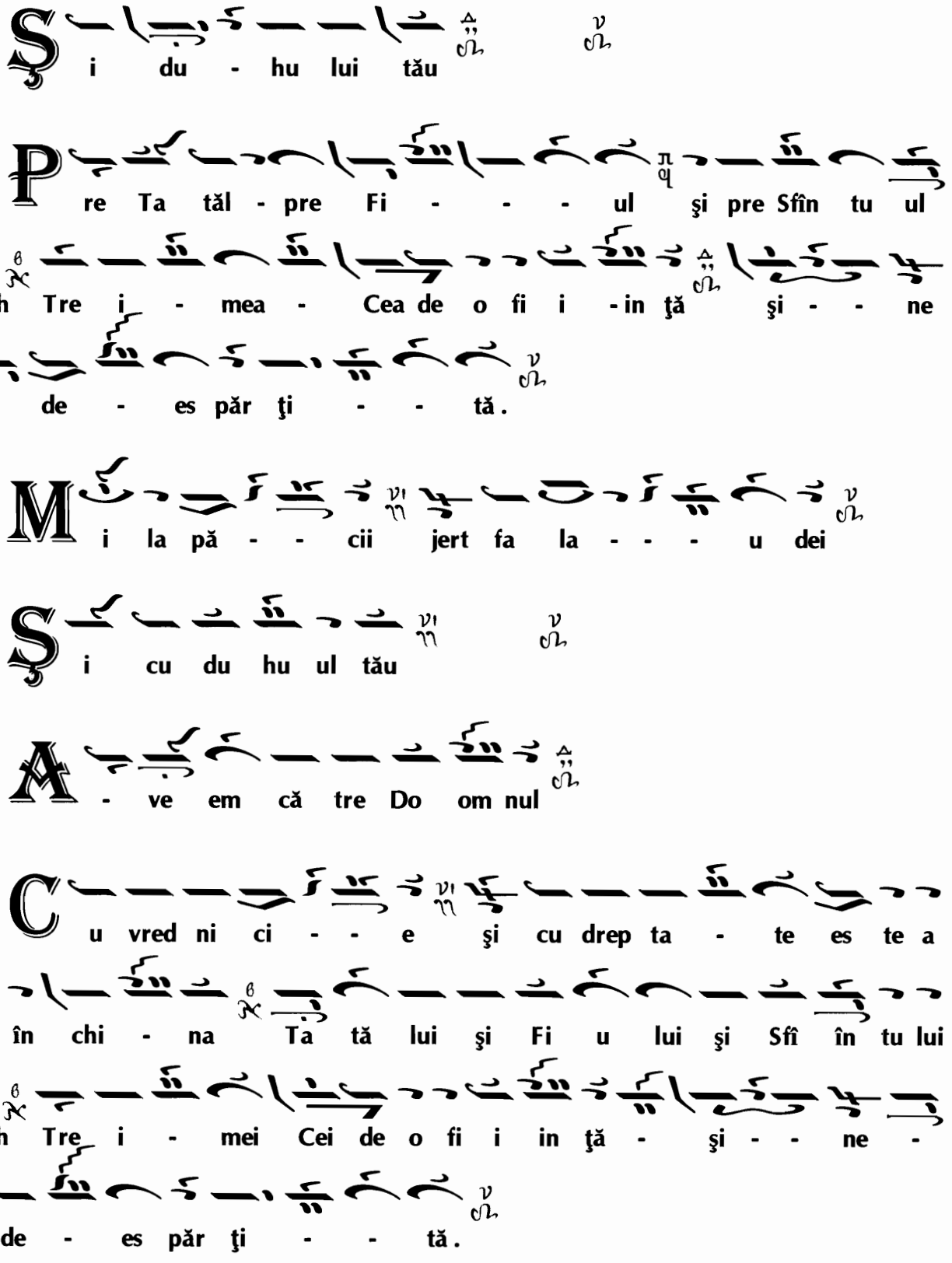

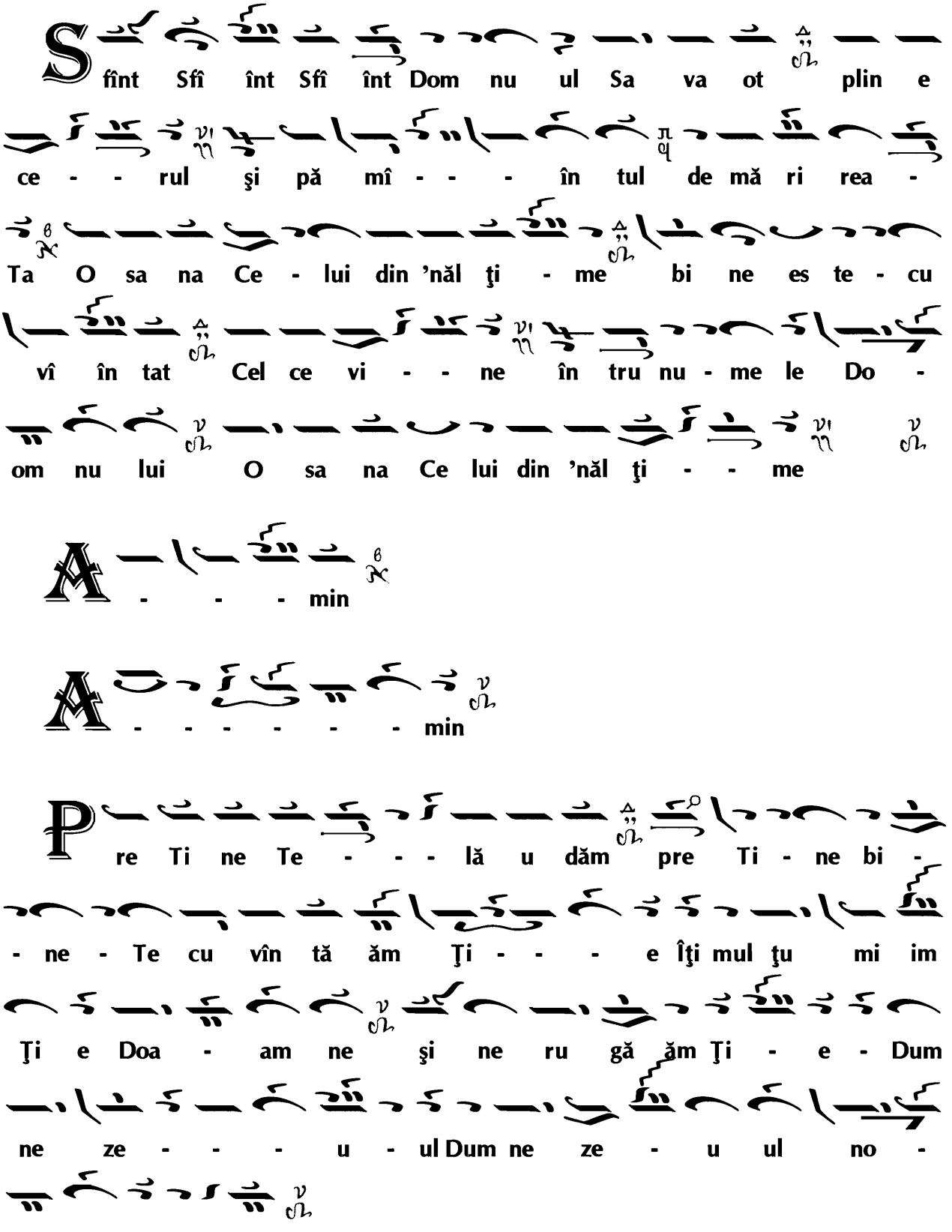
Sfînt Sfî înt Sfî înt Dom nu ul Sa va ot plin e
ce - - rul şi pă mî - - - în tul de mă ri rea -
Ta O sa na Ce - lui din 'năl ţi - me bi ne es te - cu
vî în tat Cel ce vi - - ne în tru nu - me le Do -
om nu lui O sa na Ce lui din 'năl ţi - - me
A - - - min
A - - - - - - - min
Pre Ti ne Te - - - lă u dăm pre Ti - ne bi -
- ne - Te cu vîn tă ăm Ţi - - - e Îţi mul ţu mi im
Ţi e Doa - am ne şi ne ru gă ăm Ţi - e - Dum
ne ze - - - u - ul Dum ne ze - u ul no -
- os tru - - -.

Glas VIII λ πn Nï

trad. după Kiriafidu

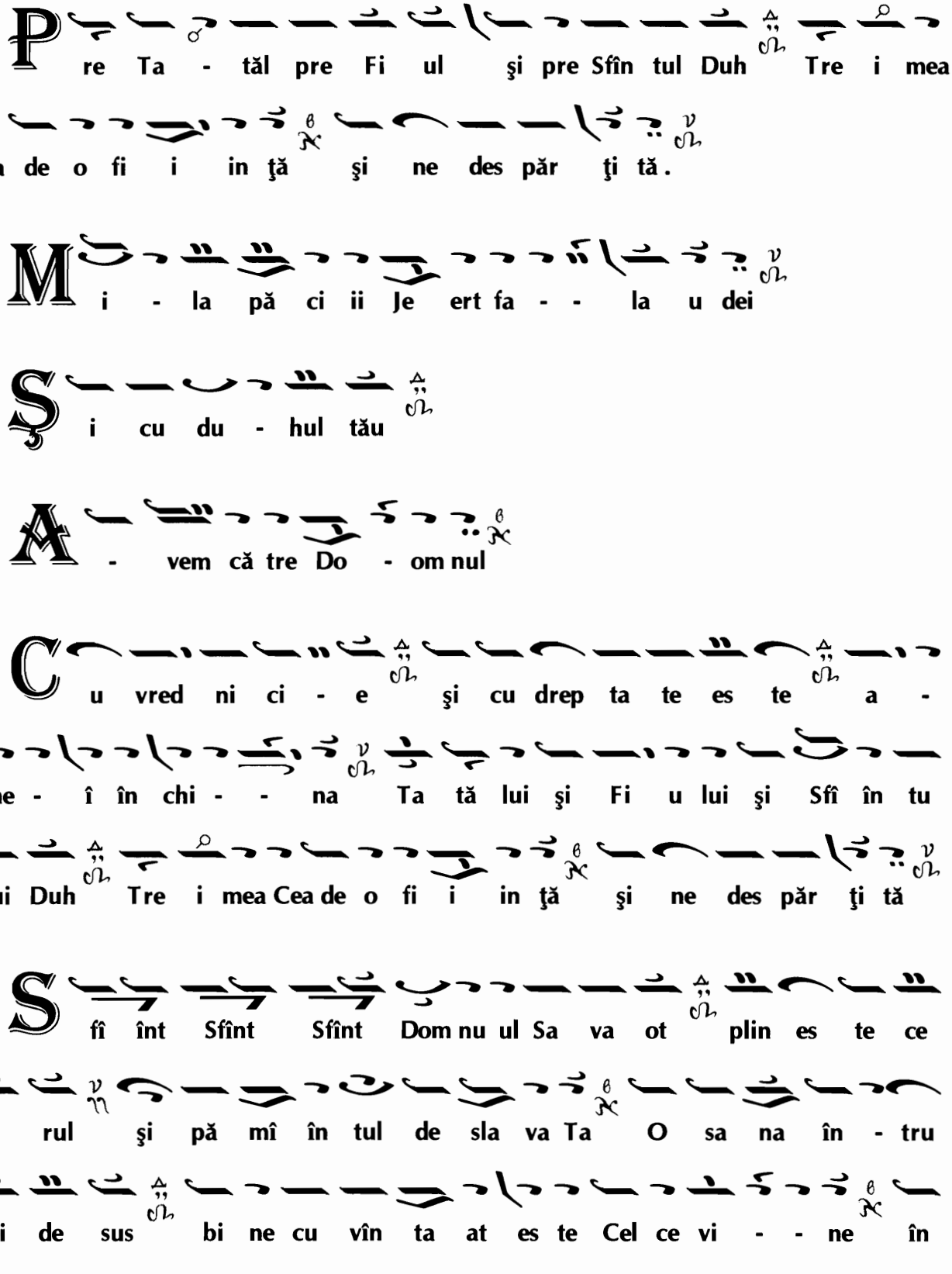

tru nu me le Dom nu lui O sa na în tru cei de su - us

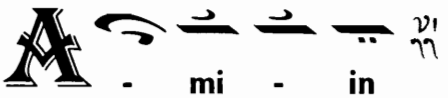
A - mi - in

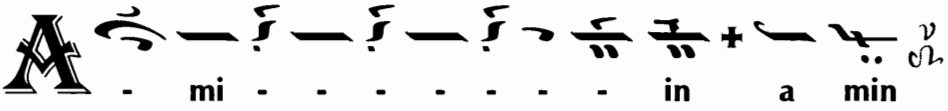
A - mi - - - - - - - - in a min

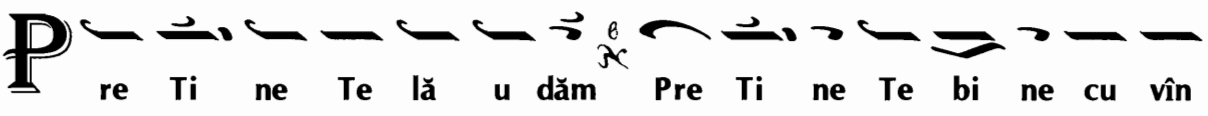
Pre Ti ne Te lă u dăm Pre Ti ne Te bi ne cu vîn
tăm Ţi e Îţi mul ţu mi im Doa - am ne şi ne ru găm Ţi
e Dum ne ze - u lui no - os tru.

Este vreunul dintre voi în suferință?
Să se roage.
Este cineva cu inima bună?
Să cînte psalmi.

(Iacov 5.13)

Leidet jemand unter euch,
der bete;
ist jemand guten Mutes,
der singe Psalmen.

(Jakobus 5,13)

Is anyone among you afflicted?
Let him pray.
Is any merry?
Let him sing psalms.

(James 5:13)

În atenţia colaboratorilor şi solicitanţilor:

Materialele vor fi remise la redacţie atît în formă dactilografiată, cît şi în format electronic, însoţite de un rezumat scris într–o limbă de circulaţie internaţională ca, de exemplu, franceza, engleza, germana.

De la sediul redacţiei se pot procura direct sau prin poştă (contra ramburs) următoarele numere ale revistei *Acta Musicae Byzantinae*, editată de Centrul de Studii Bizantine Iaşi:

- volumul I, 1999
- volumul II, 2000
- volumul III, 2001
- volumul IV, 2002
- volumul V, 2003
- volumul VI, 2003
- volumul VII, 2004
- volumul VIII, 2005
- Colecţia de cîntări, nr. 1, mai 2002
- Colecţia de cîntări, nr. 2, mai 2005

Vă rugăm adresaţi solicitările la adresa:
Centrul de Studii Bizantine
Strada Nouă, nr. 5
RO–700377, Iaşi
sau la e–mail: to@csbi.ro

To all those concerned:

Please send all your materials both in printed form and in electronic format, accompanied by a summary (abstract) written in a language enjoying accepted international circulation, such as French, English or German.

The following issues of the review *Acta Musicae Byzantinae*, published by Centrul de Studii Bizantine Iaşi, can be ordered by fax, e-mail or normal post, and will be despatched by post on receipt of payment.

— volumul I, 1999
— volumul II, 2000
— volumul III, 2001
— volumul IV, 2002
— volumul V, 2003
— volumul VI, 2003
— volumul VII, 2004
— volumul VIII, 2005
— Colecţia de cîntări, No. 1, May 2002
— Colecţia de cîntări, No. 2, May 2005

Enquiries concerning the procurement of the review and other matters can be addressed by e-mail and will be dealt with without delay.

Please address all your enquiries to:
Centrul de Studii Bizantine
Strada Nouă, nr. 5
RO–700377, Iaşi
e–mail: to@csbi.ro

Lucrări publicate sub egida Centrului de Studii Bizantine Iaşi

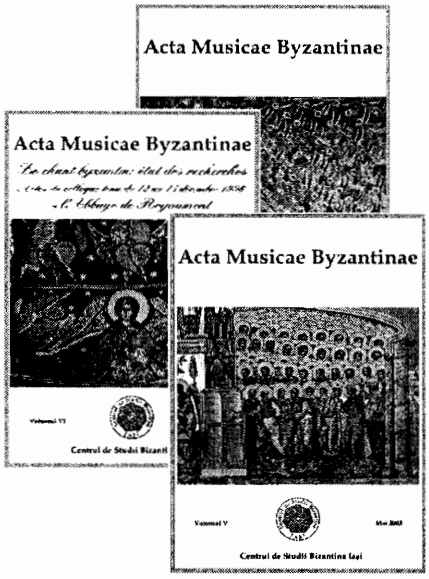

La simpozioanelor internaţionale de muzică bizantină, organizate de Centrul de Studii Bizantine din Iaşi, participă specialişti de renume din ţară şi din străinătate, ale căror lucrări sînt publicate în revista *Acta Musicae Byzantinae*, care apare cu regularitate din anul 1999.

Specialişti de prestigiu, ca Ioan D. Petrescu, Sebastian Barbu-Bucur, Grigore Panţiru, Gheorghe Ciobanu, Titus Moisescu, Grigore Nandriş, Alexie Buzera, Constantin Catrina, Nicolae Gheorghiţă, Daniel Suceava, Gregorios Stathis, Ioannis Arvanitis, Nicolas Schidlovsky, Giacomo Baroffio, Marco D'Agostino, Christian Hannick etc. au prezentat în paginile revistei *AMB* comunicări cuprinzînd o bogată tematică privind în special apariţia şi evoluţia muzicii bisericeşti şi a artelor de tradiţie bizantină în spaţiul Europei creştinismului ortodox.

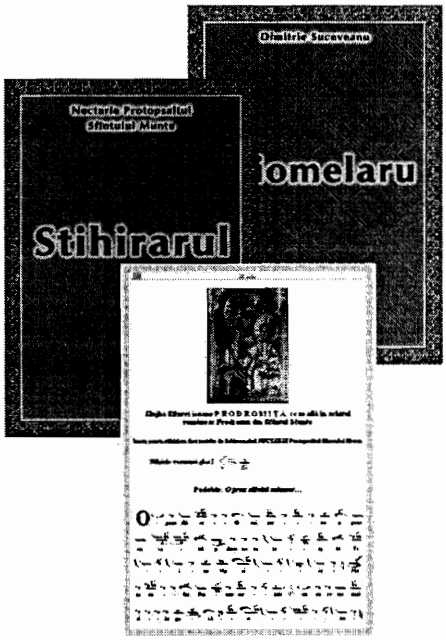

Programul editorial principal al Centrului de Studii Bizantine Iaşi cuprinde şi **o colecţie de cîntări**, [din care am tipărit pînă în prezent *Slujba Sfintei Icoane Prodromiţa* şi la care se vor adăuga anul viitor noutăţi din creaţia părintelui Nectarie, Protopsaltul Sfîntului Munte (1802-1898)], precum şi **antologii de cîntări bisericeşti**. Dintre acestea menţionăm ca realizări obţinute în urma unei munci susţinute depuse de-a lungul mai multor ani, sub îngrijirea părintelui Arhimandrit Clement Haralam, stareţul Mănăstirii *Sfinţii Trei Ierarhi* din Iaşi: ***Stihirarul* schimonahului Nectarie, Protopsaltul Sfîntului Munte** şi ***Idiomelarul* lui Dimitrie Suceveanu**, într-o nouă ediţie, care a respectat cît mai mult cu putinţă originalul şi a fost realizată în condiţii grafice de maximă calitate.

Specializată atît în lucrări de cercetare şi analiză a tezaurului muzical de tradiţie bizantină, cît şi în muzicologie generală, Editura Novum Iaşi a editat şi publicat o serie de **monografii de muzicologie** şi **o serie de lucrări de doctorat**, importante pentru cultura şi cercetarea ştiinţifică în domeniu (din care am republicat pînă în prezent teza de doctorat a acad. George Murnu, *Rumänische Lehnwörter im Neugriechischen*, München, 1902), teza de doctorat a d-nei prof. dr. Veturia Dimoftache (*Marţian Negrea*) şi teza de doctorat a d-nei prof. dr. Gabriela Ocneanu (*Conceptul de programatism în muzica simfonică românească*)

Toate publicaţii prezentate mai sus se pot comanda de la Centrul de Studii Bizantine din Iaşi folosind adresele de mai jos şi vor fi achiziţionate prin poştă cu plata ramburs. Informaţii suplimentare puteţi afla vizitând pagina noastră de Internet http://www.csbi.ro, precum şi scriind pe adresele de e-mail:

go@csbi.ro – Gabriela Ocneanu, director ştiinţific
to@csbi.ro – Traian Ocneanu, director executiv
anachiributa@csbi.ro – Ana Maria Chiribuţă, redactor şef

sau la adresa:

Centrul de Studii Bizantine Iaşi,
Strada Nouă 5
Iaşi 700377
Tel. 0232-475313, 0232-277730

De la CSBI puteți comanda:

1. *Acta Musicae Byzantinae*, nr. 1, 1999
2. *Acta Musicae Byzantinae*, nr. 2, 2000
3. *Acta Musicae Byzantinae*, nr. 3, 2001
4. *Acta Musicae Byzantinae*, nr. 4, 2002
5. *Acta Musicae Byzantinae*, nr. 5, 2003
6. *Acta Musicae Byzantinae*, nr. 6 „Royaumont 1996", 2004
7. *Acta Musicae Byzantinae*, nr. 7, 2004
8. *Acta Musicae Byzantinae*, nr. 8, 2005
9. Colecția de cîntări, nr. 1 „Slujba Sf. Icoane Prodromița"
10. Colecția de cîntări, nr. 2 „Slujba Sf. Mucenițe Filofteia de la Argeş. Răspunsuri pe opt glasuri la Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur"
11. Stihirarul schimonahului Nectarie, Protopsaltul Sfîntului Munte
12. Idiomelarul lui Dimitrie Suceveanu

13. George Murnu, *Rumänische Lehnwörter im Neugriechischen*
14. Veturia Dimoftache, *Marțian Negrea*
15. Gabriela Ocneanu, *Conceptul de programatism în muzica simfonică românească*
16. Gabriela Ocneanu, *Muzica în Antichitate, Evul Mediu şi Renaştere*
17. Gabriela Ocneanu, *Epoca Barocului*
18. Gabriela Ocneanu, *Studii Muzicologice*
19. Gabriela Ocneanu, *Eseuri despre muzică*

20. Concert de muzică psaltică, 2002, 3 cd-uri
21. Concert de muzică psaltică, 2003, 3 cd-uri
22. Concert de muzică psaltică, 2004, 3 cd-uri

23. Extrase din revistele *Acta Musicae Byzantinae*

Biserica voievodală de la Curtea de Argeş, sec. XIV